

ส่วนที่ 2

วิเคราะห์สถานการณ์ ศักยภาพและแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

*****

1. ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

1.1 จุดเด่นของจังหวัด

1.1.1 มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมการท่องเที่ยวที่โดดเด่นและหลากหลาย ได้แก่

1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติภูกระดึง อุทยานแห่งชาติภูเรือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง ภูป่าเปาะ ภูมโล สวนหินผางาม แก่งคุดคู้ ฯลฯ 2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณี เช่น งานประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน ชุมชนบ้านไม้เก่าเชียงคาน พระธาตุศรีสองรัก พระธาตุสัจจะ หมู่บ้านไทดำนาป่าหนาด ประเพณีผีขนน้ำบ้านนาซาว 3) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมะ เช่น วัดป่าเนรมิตวิปัสสนา วัดถ้ำผาปู่ วัดศรีสุทธาวาส วัดโพนชัย เป็นต้น

1.1.2 เป็นแหล่งผลิตไม้ดอกไม้ประดับที่สำคัญระดับประเทศ

1.1.3 เป็นแหล่งผลิตพืชทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง

1.1.4 มีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว) มีด่านถาวรที่เป็นด่านมาตรฐานสากล จำนวน 3 ด่าน ได้แก่ 1) ด่านถาวรบ้านเชียงคาน 2) ด่านถาวรบ้านคกไผ่ 3) ด่านถาวรสะพานมิตรภาพน้ำเหืองไทย-ลาว และมีจุดผ่อนปรน 3 ด่าน ได้แก่ 1) จุดผ่อนปรนบ้านเหมืองแพร่ อำเภอนาแห้ว 2) จุดผ่อนปรนบ้านนาข่า อำเภอด่านซ้าย 3) จุดผ่อนปรนบ้านนากระเซิง อำเภอน้ำขุ่น

1.1.5 รัฐบาลประกาศให้จังหวัดเลยเป็น (1) พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมี อพท.5 : พื้นที่พิเศษเลย เป็นหน่วยประสานงานให้ระดับพื้นที่ (2) เป็นจังหวัดนาร่องการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง (3) เป็นจังหวัดนาร่องเร่งด่วนตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารพื้นที่พิเศษ 4 พื้นที่ เพื่อดำเนินโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว วัฒนธรรมล้านช้างสี่เมือง สองประเทศ

1.1.6 ท่าอากาศยานเลยได้รับการประกาศจากกระทรวงการคลังให้เป็นสนามบินศุลกากรเพื่อเป็นสนามบินที่รองรับและเชื่อมโยงในการเข้าสู่พื้นที่ท่องเที่ยวในภูมิภาค

1.2 ศักยภาพ

จากการประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2558 ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การบริหารพื้นที่พิเศษ 4 พื้นที่ ได้แก่ (1) อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย-กำแพงเพชร (2) เมืองเก่าน่าน (3) เลย (4) เมืองโบราณอุทอง เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวใน 4 พื้นที่ จึงได้มอบหมายให้จังหวัดเลยเป็นเจ้าภาพโครงการนำร่องเร่งด่วน เพื่อดำเนินการโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง สี่เมืองสองประเทศ เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวจากเมืองเลย-เมืองหลวงพระบาง-นครหลวงเวียงจันทน์-เมืองหนองคาย เป็นการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเลียบริมฝั่งโขงเชื่อมโยงวัฒนธรรมล้านช้างสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวชุมชนชายแดน รองรับการแข่งขันเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งนี้ ได้มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการ ทำงานตามแผนยุทธศาสตร์ 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ แผนพัฒนาการท่องเที่ยว การอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการตลาดเชื่อมโยงทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและยุทธศาสตร์การตลาดของพื้นที่ และการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่การท่องเที่ยว ประกอบกับจังหวัดเลยเป็น 1 ใน 9 เมือง ที่มีศักยภาพแห่งการท่องเที่ยว ตามกำหนดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติได้ ประกาศ เขตพัฒนาการท่องเที่ยว วิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง (หนองคาย เลย บึงกาฬ มุกดาหาร นครพนม) เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2559 เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง เพื่อพัฒนาชีวิตและวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ ในพื้นที่และก่อให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน จังหวัดเลยจึงสรุป ประเด็นศักยภาพของจังหวัด ได้ดังนี้

1.2.1 มีพื้นที่การเกษตรที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชทางการเกษตรแบบผสมผสานและหลากหลาย ชนิด

1.2.2 เป็นจังหวัดนำร่องในการดำเนินโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวสี่เหลี่ยม วัฒนธรรมล้านช้าง สี่เมือง สองประเทศ เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวจากจังหวัดเลย - แขวงหลวงพระบาง - นครหลวง เวียงจันทน์ - จังหวัดหนองคาย เป็นการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเลียบริมฝั่งโขง

1.2.3 เป็น 1 ใน 9 เมือง ที่มีศักยภาพแห่งการท่องเที่ยวตามกำหนดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

1.2.4 คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติได้ประกาศให้เป็นเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชีวิต ลุ่มน้ำโขง (เลย หนองคาย บึงกาฬ มุกดาหาร นครพนม)

1.2.5 มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี ที่สามารถดึงดูด นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวได้

1.2.6 มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว)

1.2.7 เป็นเมืองเก่าแก่ มีวัฒนธรรม ประเพณี เป็นของตนเอง

1.2.8 ประชาชนมีจิตใจเมตตา เอื้ออาทร โอบอ้อมอารี ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน มีภาคีการพัฒนาที่มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

1.2.9 มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

1.2.10 มีท่าอากาศยานเลยเป็นสนามบินศุลกากร

1.2.11 เป็นแหล่งเพาะปลูกไม้ดอกไม้ประดับที่สำคัญระดับประเทศ

1.2.12 จังหวัดเลย ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการเป็นจังหวัดในกลุ่มจังหวัดขนาดกลางที่มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนดีเด่น “จังหวัดสะอาด” ประจำปี 2561 ระดับประเทศ

1.3 แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาจังหวัดเลย

ด้านเศรษฐกิจ

1) การแก้ไขปัญหาความยากจน ลดปัญหาหนี้สิน และส่งเสริมการออมในครัวเรือนให้สามารถพึ่งตนเองได้

2) ปรับโครงสร้างการผลิตให้หลากหลายและมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และขยายฐานการผลิตโดยการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

3) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ทั้งด้านข้อมูลและโครงสร้างพื้นฐาน

4) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพของแรงงานทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ได้รับการพัฒนาต่อยอดทั้งในเชิงพาณิชย์และใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อการดำรงชีวิตที่สงบสุข อย่างมีคุณค่าตามวิถีไทย

ด้านสังคม

1) ยกระดับคุณภาพคนทั้งด้านสุขสภาวะ (ร่างกาย จิตใจ) ให้แข็งแรง ด้านสติปัญญาให้มีความรอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง และด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยการพัฒนาทั้งคุณภาพครู หลักสูตร และยกมาตรฐานโรงเรียนตกเกณฑ์ เน้นการดูแลสุขภาพ การป้องกันโรค ลดอัตราการตายของทารก และลดพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เสี่ยงต่อคุณภาพชีวิต

2) สร้างความเข้มแข็งและความอบอุ่นให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชนให้สามารถดูแลตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ลดปัญหาการอพยพแรงงาน

3) สร้างสิ่งแวดล้อมของสังคมให้น่าอยู่ ลดปัญหาข้อร้องเรียนด้วยการสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลและพัฒนาให้ประชาชนหรือชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

4) สร้างสวัสดิการและความมั่นคงในชีวิตและรายได้ให้กับผู้ด้อยโอกาส และแรงงานนอกระบบที่ไม่มีหลักประกันชีวิต

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) การอนุรักษ์ใช้ประโยชน์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งดิน น้ำ และป่าไม้ ในระบบลุ่มน้ำ โดยเน้นการลดปัญหาการแพร่กระจายดินเค็ม การชะล้างพังทลายของหน้าดิน ลดการพังทลายของตลิ่งริมแม่น้ำโขงและลุ่มแม่น้ำ จัดหาน้ำให้พอเพียงกับการผลิต ลดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก และเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในเขตต้นน้ำและป่าสงวนเสื่อมโทรม รวมทั้งการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่

2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมทั่วถึง พอเพียง เพื่อให้เป็นฐานการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคการพัฒนาทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชุมชนในพื้นที่

ด้านความมั่นคงชายแดน

1) พัฒนาศักยภาพ คน ชุมชน ในพื้นที่ชายแดน รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกกำลังเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

2) พัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านผ่านกลไกความร่วมมือทุกระดับและส่งเสริม/สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และชุมชนตามแนวชายแดนเพื่อความมั่นคงภายใต้การมีส่วนร่วม

3) เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยแก่ประชาชนในพื้นที่

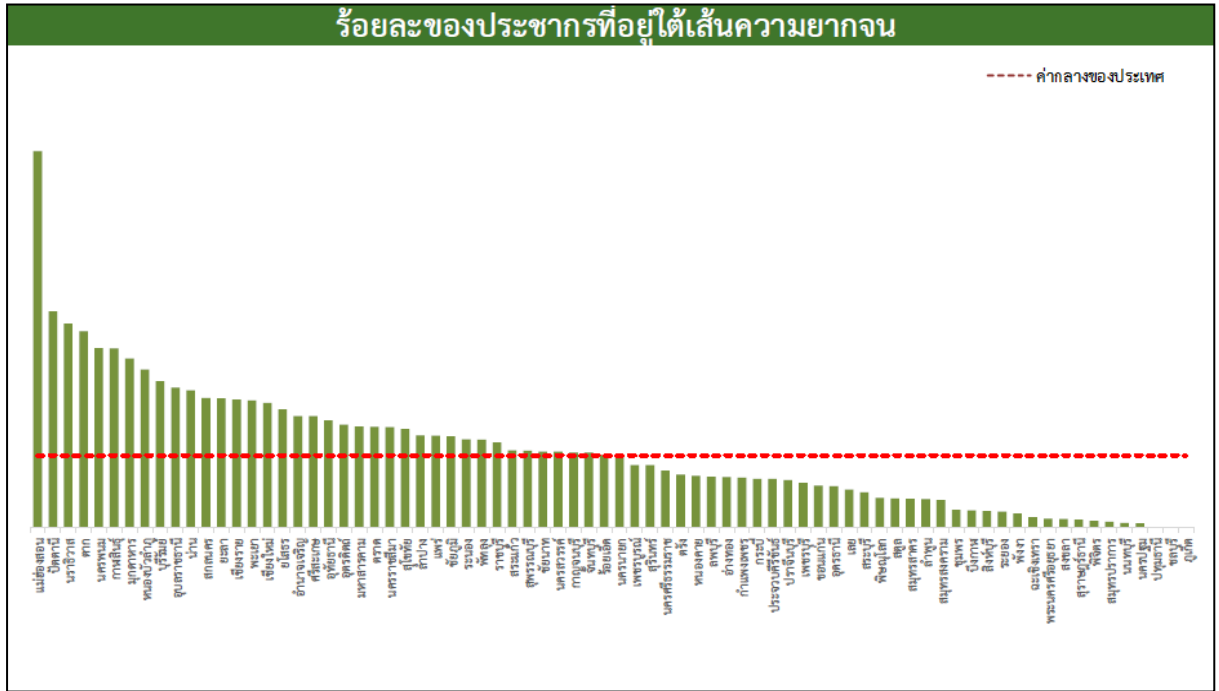
ด้านการบริหารจัดการ

1) ระบบการบริหารงานภาครัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน รวมทั้ง ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

2) การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลให้ทันสมัยและเสริมสร้างบุคลากรภาครัฐให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

Inclusive Growth

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

จังหวัดเลย มีจำนวนครัวเรือนตกเกณฑ์เรื่องรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ปี 2561 (รายได้ต่ำกว่า 38,000 บาท/ปี) จำนวนทั้งสิ้น 686 ครัวเรือน ลดลงจากปี 2560 จำนวน 1,817 ครัวเรือน สำหรับครัวเรือนที่ตกเกณฑ์เรื่องรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพ เนื่องจากครัวเรือนยากจนบางส่วน ไม่มีหลักทรัพย์ในการเข้าถึงแหล่งทุน ไม่มีเงินออม มีอาชีพและรายได้ไม่แน่นอน มีปัญหาด้านสุขภาพ เจ็บป่วย พิกการ เป็นภาระที่สมาชิกอื่นในครัวเรือนต้องดูแล ทำให้ขาดกำลังในการทำงานเพื่อสร้างรายได้แก่ครัวเรือน ไม่มีทรัพยากร/ปัจจัยในการผลิต เช่น ที่ดินทำกิน วัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ ความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ตารางการเปรียบเทียบครัวเรือนตกเกณฑ์เรื่องรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.ย้อนหลัง 5 ปี (ปี 2557 – 2561)

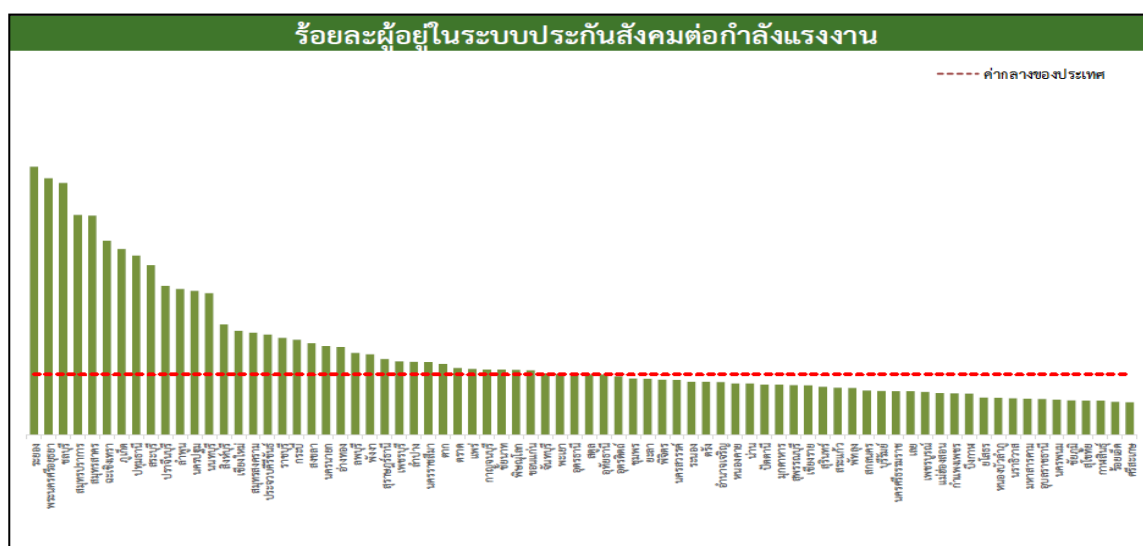
	ปี พ.ศ.	จำนวนครัวเรือนตกเกณฑ์เรื่องรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.
1	2557	641
2	2558	535
3	2559	558
4	2560	2,503
5	2561	686

ตารางแสดงระดับความสุขมวลรวมของคนจังหวัดเลย ย้อนหลัง 5 ปี (จากคะแนนเต็ม 10)

ที่	ปี พ.ศ.	ระดับความสุขมวลรวม	หมายเหตุ
1	2557	8.23	
2	2558	8.28	
3	2559	8.48	
4	2560	8.36	
5	2561	8.37	

จากข้อมูลย้อนหลัง ปี 2557 – 2561 พบว่า ปี 2557 – 2559 คนในครัวเรือนของจังหวัดเลย มีความสุขมวลรวม เพิ่มขึ้นทุกปี แต่ในปี 2560 มีความสุขมวลรวมลดลง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในปี 2561

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

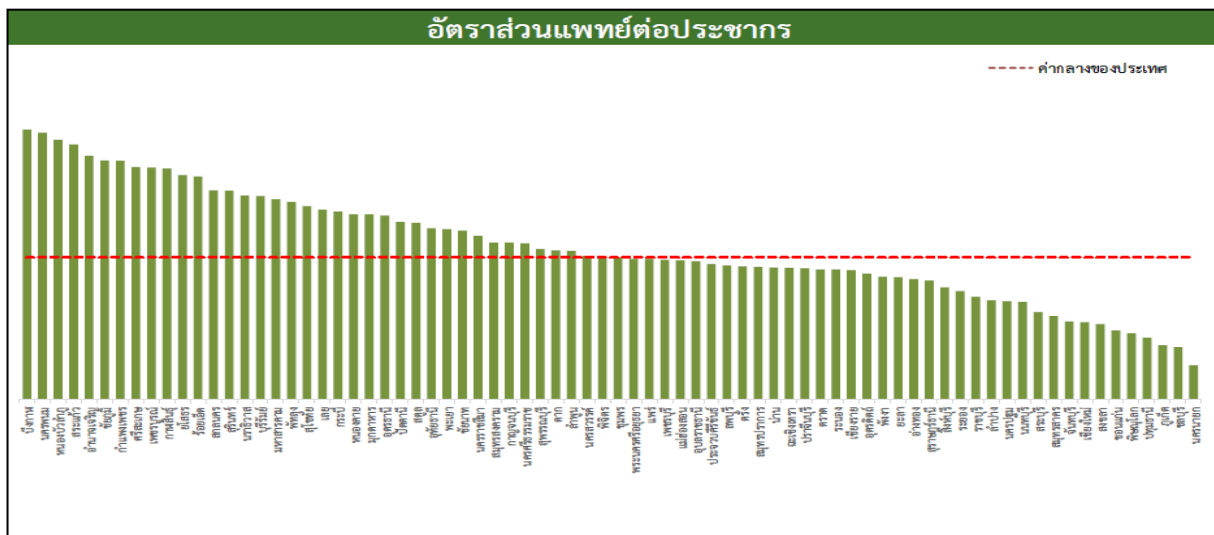
ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน

จังหวัดเลยมีจำนวนร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงานมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามภาวะทางเศรษฐกิจที่ขยายตัว จากการจดทะเบียนพาณิชย์ของห้างร้านและบริษัทฯ และมีการจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี มีอัตราการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงได้มีการขยายความคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้มีหลักประกันทางสังคม โดยการส่งเสริมแรงงานนอกระบบให้เข้าสู่ระบบประกันสังคม พร้อมทั้งได้จัดทำโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งหมู่บ้าน ประกันสังคมถ้วนหน้า” ปี 2561 – 2562 ซึ่งโครงการดังกล่าว จะคุ้มครองแรงงานนอกระบบ ที่ผู้มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ปัจจุบัน จังหวัดเลย มีผู้ประกันตนทั้งในระบบ และนอกระบบเป็นจำนวนทั้งสิ้น 54,169 ราย ประกอบด้วย มาตรา 33 จำนวน 22,368 ราย มาตรา 39 จำนวน 6,126 ราย มาตรา 40 จำนวน 25,675 ราย (ข้อมูล ณ 30 กันยายน 2561)

ตารางแสดงจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมดในระบบ เปรียบเทียบย้อนหลัง 4 ปี (ปี 2557 – 2561)

	ปี 2557 (คน)	ปี 2558 (คน)	ปี 2559 (คน)	ปี 2560 (คน)	ปี 2561 (คน)
ประชากร	634,513	638,819	639,801	641,666	641,666
จำนวนผู้ประกันตน รวมทั้งหมดในระบบ	44,332	45,297	45,717	49,610	54,169

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ตารางแสดงบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข แยกสายงานในจังหวัดเลย 5 ปีย้อนหลัง

ตารางแสดงจำนวน บุคลากรทาง การแพทย์ปี 2555 - 2559 / สายงาน	ปี 2555				ปี 2556			
	จำนวนบุคลากร			อัตราส่วน: ประชากร	จำนวนบุคลากร			อัตราส่วน: ประชากร
	มี	ควรมี	ขาด		มี	ควรมี	ขาด	
แพทย์	96	121	25	1: 6,534	96	249	153	1: 6,570
ทันตแพทย์	34	73	39	1: 18,449	37	79	42	1: 17,047
เภสัชกร	60	70	10	1: 10,455	58	94	36	1: 10,857
พยาบาลวิชาชีพ	851	957	106	1: 737	1,018	1,189	171	1: 620
รวม	1,014	1,221	207		1,209	1,611	402	

สายงาน	ปี 2557				ปี 2558			
	จำนวนบุคลากร			อัตราส่วน: ประชากร	จำนวนบุคลากร			อัตราส่วน: ประชากร
	มี	ควรมี	ขาด		มี	ควรมี	ขาด	
แพทย์	98	249	151	1 : 6,457	98	249	151	1: 6,391
ทันตแพทย์	43	79	36	1 : 14,715	36	79	43	1: 17,576
เภสัชกร	74	94	20	1 : 8,851	79	94	15	1: 8,009
พยาบาลวิชาชีพ	865	1,189	324	1 : 732	1,033	1,189	156	1: 736
รวม	1,080	1,611	537		1,246	1,611	365	

สายงาน	ปี 2559							
	จำนวนบุคลากร			อัตราส่วน: ประชากร				
	มี	ควรมี	ขาด					
แพทย์	102	213	164	1 : 6,206				
ทันตแพทย์	46	140	94	1 : 13,762				
เภสัชกร	79	90	17	1 : 8,013				
พยาบาลวิชาชีพ	1,106	1,160	54	1 : 576				
รวม	1,333	1,609	329					

¹ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคลสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

หมายเหตุ : 1. อัตราส่วนต่อประชากร = $\frac{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}{\text{จำนวนบุคลากร}}$

2. *ประชากรจากทะเบียนราษฎร (ปี 2553) 624,066 คน (ปี 2554) 622,545คน
(ปี 2555) 627,275 คน (ปี 2556) 630,731 คน (ปี 2557) 632,742 คน

จังหวัดเลยอัตรากำลังบุคลากรด้านสาธารณสุขในสายงานหลักสำคัญ ตั้งแต่ปี 2555 - 2559 พบว่า ในปี 2559 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,333 คน คือ แพทย์ จำนวน 102 คน ทันตแพทย์ จำนวน 46 คน เภสัชกร 79 คน และพยาบาลวิชาชีพของสถานบริการในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและสังกัดอื่น ๆ ของจังหวัดเลย จำนวน 1106 คน จะพบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ 1:6206 ทันตแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ 1: 13762 เภสัชกรต่อประชากร เท่ากับ 1:8013 และพยาบาลวิชาชีพต่อประชากร เท่ากับ 1:576 อัตราส่วนบุคลากรสาธารณสุขทั้งภาครัฐและเอกชนต่อประชากร ของจังหวัดเลย ในปี 2556 - 2559 เมื่อเทียบกับบุคลากรที่มีอยู่จริงกับที่ควรมีตามการจัดระดับบริการของสถานบริการสาธารณสุขจะเห็นว่า ขาดแคลนทุกสายงาน โดยเฉพาะสายการแพทย์ขาดแคลนมากที่สุด รองลงไปคือ ทันตแพทย์ และพยาบาล

ตารางแสดงอัตราส่วนบุคลากรสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลยและโรงพยาบาลเลย ต่อประชากร
แยกตามสายงานสำคัญ จังหวัดเลย ปีงบประมาณ 2560 (ประชากร 635,135 คน)

ลำดับ	ประเภทบุคลากร	จำนวน	อัตราส่วน : ประชากร	หมายเหตุ (ปี 2559)
1	แพทย์	100	1 : 6,351	1:6206
2	ทันตแพทย์	50	1 : 12,702	1:13762
3	เภสัชกร	78	1 : 8,143	1:8013
5	พยาบาลวิชาชีพ	1,140	1 : 557	1:576

ที่มา: กลุ่มงานพัฒนาศูนย์บริการบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

จากตาราง สัดส่วนของบุคลากรแยกตามวิชาชีพที่สำคัญในการให้บริการสาธารณสุข จะพบว่าวิชาชีพทันตแพทย์จะมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชากรในพื้นที่ที่ต้องดูแล โดยคิดเป็นอัตราส่วน 1:12,702 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2559 จะพบว่า สัดส่วนของบุคลากรมีแนวโน้มดีขึ้น ยกเว้นวิชาชีพแพทย์และเภสัชกร ที่ยังมีความขาดแคลนสูง เมื่อเทียบกับสัดส่วนของประเทศ (ระดับประเทศ ปี 2556 สัดส่วนแพทย์ 2400:1 , ทันตแพทย์ 8400:1 , เภสัชกร 5,500:1 ,พยาบาลวิชาชีพ 500:1) ส่งผลต่อภาระงานที่รับผิดชอบในการให้บริการที่เพิ่มมากขึ้น

ตารางแสดงข้อมูลบุคลากรด้านสาธารณสุข สังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลยและโรงพยาบาลเลย
ปีงบประมาณ 2561 (ประชากร 639,801 คน)

ลำดับ	ประเภทบุคลากร	สสจ.เลย	รพ.เลย	รวม	ร้อยละ
1	ข้าราชการ	1,465	531	1,996	51.13
2	ลูกจ้างประจำ	123	81	204	5.23
3	พนักงานราชการ	43	34	77	1.97
4	พนักงานกระทรวงสาธารณสุข	715	231	946	24.23
5	ลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน	288	393	681	17.44
รวม		2,634	1,270	3,904	100

ที่มา : กลุ่มงานทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย(ข้อมูล ณ เดือนกรกฎาคม 2561

จากตาราง การกระจายของกำลังคนด้านสุขภาพ มีความสำคัญต่อแนวโน้มการให้บริการสุขภาพว่ามีทิศทางที่เน้นการพัฒนาบริการไปที่ระดับใด ทั้งนี้ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขของจังหวัดเลย ประกอบด้วยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย (รวมโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล) โรงพยาบาลทั่วไป จากข้อมูลพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ จะกระจายตัวอยู่ตาม โรงพยาบาลชุมชนและ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ครอบคลุมทุกอำเภอ เป็นข้าราชการลูกจ้างประจำ ร้อยละ 56.33

ตารางแสดงอัตราส่วนบุคลากรสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลยและโรงพยาบาลเลย ต่อประชากร แยกตามสายงานสำคัญ จังหวัดเลย ปีงบประมาณ 2561 (ประชากร 639,801 คน)

ลำดับ	ประเภทบุคลากร	จำนวน	อัตราส่วน : ประชากร	หมายเหตุ
1	แพทย์	135	1 : 4,739	
2	ทันตแพทย์	55	1 : 11,633	
3	เภสัชกร	91	1 : 7,031	
4	พยาบาลวิชาชีพ	1,219	1 : 525	

ที่มา: กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย (1 กรกฎาคม 2561)

จากตาราง สัดส่วนของบุคลากรแยกตามวิชาชีพที่สำคัญในการให้บริการสาธารณสุข จะพบว่าวิชาชีพทันตแพทย์ จะมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับประชากรในพื้นที่ที่ต้องดูแล โดยคิดเป็นอัตราส่วน 1:11,633 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อเปรียบเทียบกับปี 2559 จะพบว่า สัดส่วนของบุคลากรวิชาชีพอื่น มีแนวโน้มการจัดการที่ดีขึ้น (ระดับประเทศ ปี 2556 สัดส่วนแพทย์ 2400:1 ,ทันตแพทย์ 8400:1 , เภสัชกร 5,500:1 ,พยาบาลวิชาชีพ 500:1) ส่งผลต่อการให้บริการที่เพิ่มมากขึ้น และประสิทธิภาพในการจัดบริการที่มีคุณภาพ

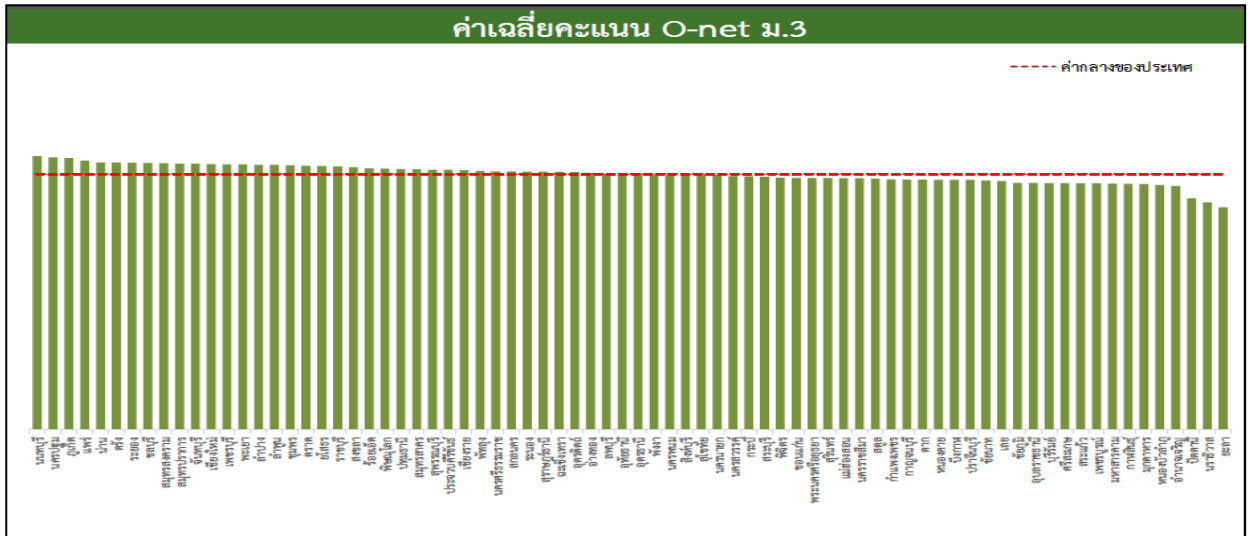
ตารางแสดงอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร เปรียบเทียบ ปี พ.ศ. 2557 – 2561 ของจังหวัดเลย

ปี พ.ศ.	แพทย์ (1 : 5,000 คน)		ทันตแพทย์ (1 : 10,000 คน)	
	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
2557	98	1:6,457	43	1:14,715
2558	98	1:6,391	36	1:17,576
2559	102	1:6,206	46	1:13,762
2560	106	1:6,351	45	1:12,702
2561	135	1 : 4,739	55	1 : 11,633

ที่มา: กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

จากตารางจะเห็นว่า จำนวนแพทย์ต่อประชากรของจังหวัดเลย ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะมี ยกเว้นทันตแพทย์ที่ยังมีจำนวนเพียงพอ ทั้งนี้ ยังมีปัญหาการกระจายตัวและขาดแคลนในบางพื้นที่ ทำให้ต้องดูแลประชากรมากกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ควรจะเป็น สำหรับแพทย์ สัดส่วนที่ควรจะเป็นคือ 1 คนต่อประชากร 5,000 คน ทันตแพทย์ สัดส่วนที่ควรจะเป็นคือ 1 ต่อ 10,000 คน ปัญหาที่พบโดยส่วนใหญ่มาจากการที่มีแพทย์ลาออกจากระบบ เช่น ลาศึกษาต่อ โอนสังกัดหน่วยงานอื่น ประกอบภารกิจส่วนตัว เมื่อมีการใช้ทุนครบ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ผลการทดสอบ O-NET ชั้น ม.3 (ค่าเฉลี่ย % วิชา ได้แก่ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ)

จังหวัดเลย ในปี 2560 ผลการทดสอบ O-NET ชั้น ม.3 (ค่าเฉลี่ย 4 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ (ปีการศึกษา 2560 ไม่มีการทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา) มีค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET 4 วิชา เท่ากับ 32.33 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปี 2558 – 2560 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนน O-NET มีแนวโน้มลดลง

ระดับ/ปี	2560	2559	2558	2557
จังหวัดเลย	32.33	33.88	35.73	33.74

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเลย

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O - NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2559 – 2560

สังกัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้								เฉลี่ย		เพิ่ม/ลด
	ภาษาไทย		อังกฤษ		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์		2559	2560	
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560			
สพม.19	46.91	48.33	31.03	29.90	30.40	26.51	35.53	32.57	35.97	34.33	-1.64
สพป.เลย เขต 1	41.75	43.01	26.82	26.47	24.16	21.64	31.98	28.89	31.18	30.00	-1.18
สพป.เลย เขต 2	41.80	43.05	26.70	26.88	23.71	19.80	32.15	28.96	31.09	29.67	-1.42
สพป.เลย เขต 3	49.08	47.42	26.72	30.68	30.19	25.38	35.72	34.39	35.43	34.47	-0.96
สช.	42.39	42.01	28.92	27.30	24.70	21.46	32.53	29.27	32.14	30.01	-2.13
สสศ.		38.45		25.02		17.78		27.88		27.28	
อปท.	38.25	41.69	26.09	25.60	22.36	20.36	30.36	28.52	29.27	29.04	-0.22

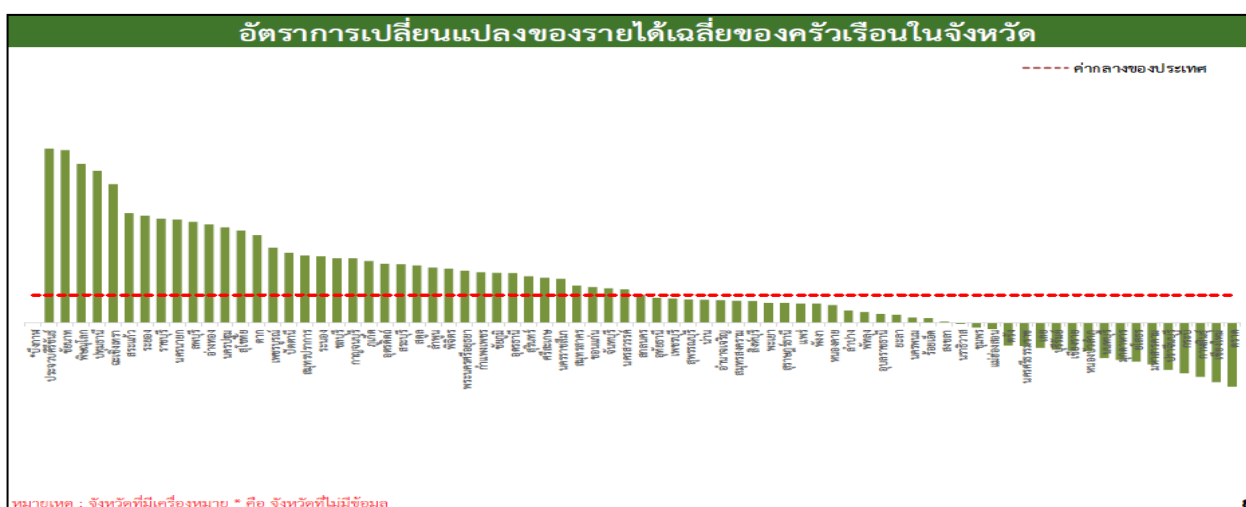
สำนักงาน พศ.	37.07	37.05	25.54	25.47	22.23	18.80	30.01	27.22	28.71	27.14	-1.58
จังหวัดเลย	44.54	45.70	29.26	28.52	27.70	24.01	34.03	31.05	33.88	32.32	-1.56
สพฐ.	46.81	48.77	31.39	30.14	29.53	26.55	35.12	32.47	35.71	34.48	-1.23
ศธภ.10	44.08	46.07	29.34	28.82	27.22	24.11	33.70	31.09	33.59	32.52	-1.06
ประเทศ	46.36	48.29	31.80	30.45	29.31	26.30	34.99	32.28	35.62	34.33	-1.29

หมายเหตุ : ปีการศึกษา 2560 ไม่มีการทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเลย

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.56 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ปี 2560 มีคะแนนสูงสุด คือ วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และ วิชาคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

Growth & Competitiveness

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

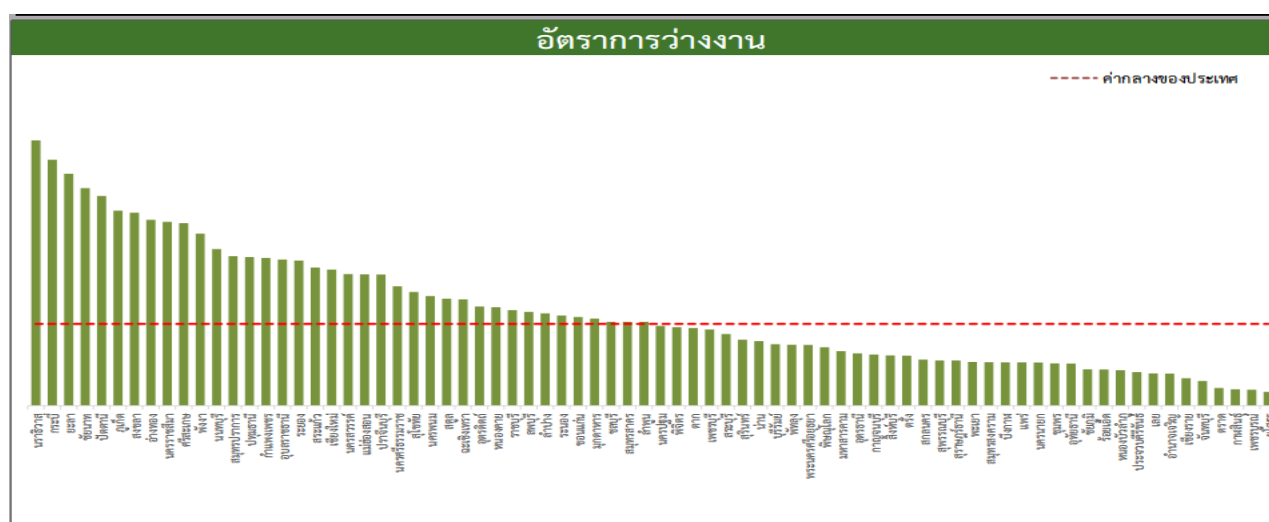
อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด (%)

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเลย ประกอบอาชีพภาคการเกษตร^{1/} ร้อยละ 68.1 นอกภาคการเกษตร ร้อยละ 31.9 ในปี 2560 ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ย 252,924 บาทต่อปี โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบข้อมูลกับปี 2558 เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ ปี 2552 - 2560 พบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงทุก ๆ 2 ปี

ปี พ.ศ.	2552	2554	2556	2558	2560
รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (บาท)	160,932	215,496	196,056	251,880	252,924
อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (%)	-2.6	33.9	-9.0	28.5	0.4

ที่มา : 1/ โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2560 สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

2/ โครงการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2552 - 2560 สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

อัตราการว่างงาน (%)

อัตราการว่างงาน โดยคิดจากผู้ว่างงานต่อกำลังแรงงานรวม ในปี 2561 จังหวัดเลย มีอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 0.3 ซึ่งเท่ากับปี 2560 และลดลงจาก ปี 2559 ประมาณร้อยละ 0.2 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี 2556 - 2561 พบว่า อัตราการว่างงานทั้งจังหวัด ไม่ถึงร้อยละ 1.0 ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการว่างงานที่ลดลง ได้แก่ นโยบายรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่และต่างพื้นที่เพิ่มการลงทุนมากขึ้น มีการจ้างงานมากขึ้น โดยเฉพาะค่าการค้ำปลีกค่าส่ง ด้านอสังหาริมทรัพย์ และอื่น ๆ ประกอบกับการติดต่อค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากมีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวส่งผลให้มีการจ้างงานในจังหวัดเพิ่มขึ้น

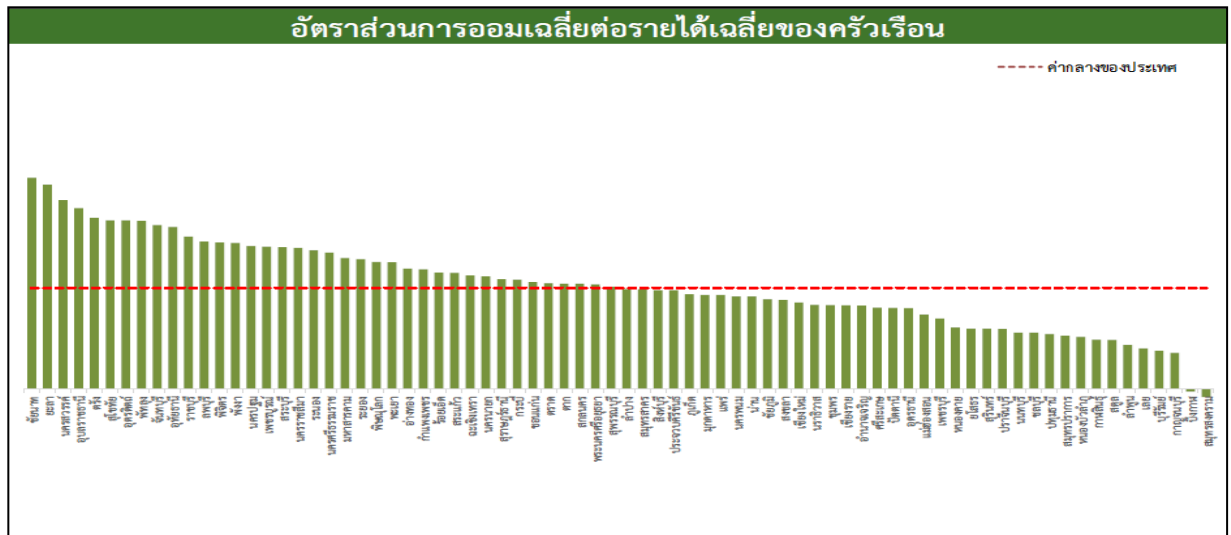
ปี พ.ศ.	2556	2557	2558	2559	2560	2561 ^{1/}
ผู้ว่างงาน (คน)	1,058	852	724	1,517	922	862
อัตราการว่างงาน (%)	0.3	0.3	0.2	0.5	0.3	0.3

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

1/ โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 1 - 3 พ.ศ. 2561 สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

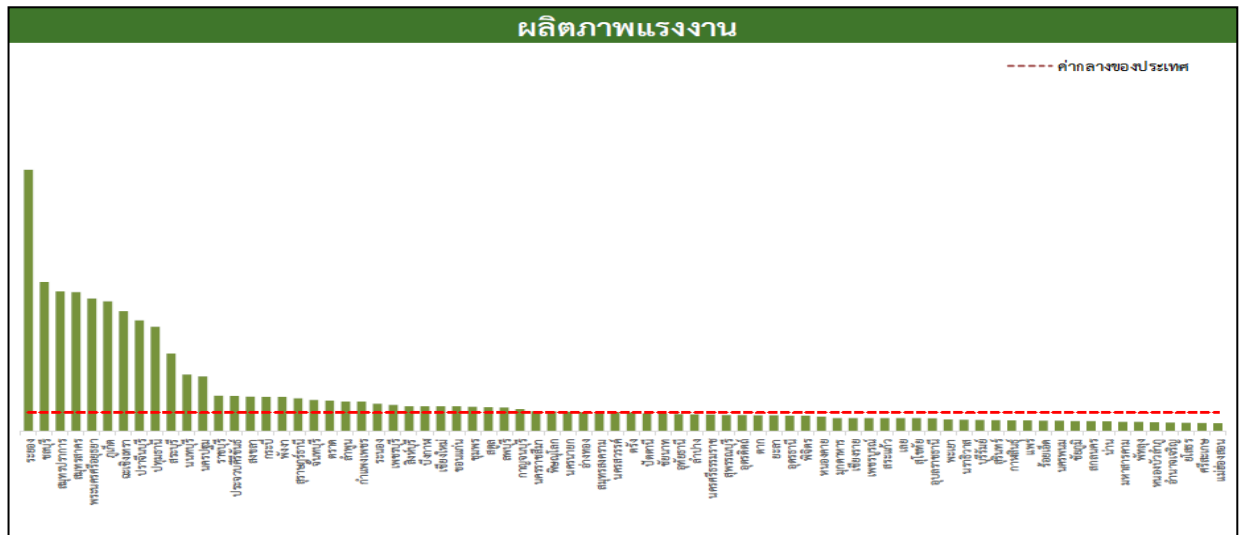
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (%)

เมื่อพิจารณาการออมของครัวเรือน ซึ่งคิดจากรายได้หักด้วยค่าใช้จ่าย พบว่า ในปี 2560 จังหวัดเลย มีอัตราการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ประมาณร้อยละ 9.37 นั่นคือ เงิน 100 บาท ที่ครัวเรือนหาได้ แบ่งเป็นเงินออมประมาณ 9.37 บาท ลดลงจากปี 2558 จำนวน 13.3 บาท เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ ปี 2552 – 2560 พบว่า อัตราการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน มีแนวโน้มลดลง (ยกเว้นปี 2558 เพิ่มขึ้นจากปี 2556)

ปี พ.ศ.	2552	2554	2556	2558	2560
รายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (บาท)	160,932	215,496	196,056	251,880	252,924
ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นเฉลี่ยของครัวเรือน (บาท)	134,172	181,860	178,992	194,784	229,236
เงินออมเฉลี่ยของครัวเรือน (บาท)	26,760	33,632	17,064	57,096	23,688
อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (%)	16.63	15.61	8.70	22.67	9.37

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)

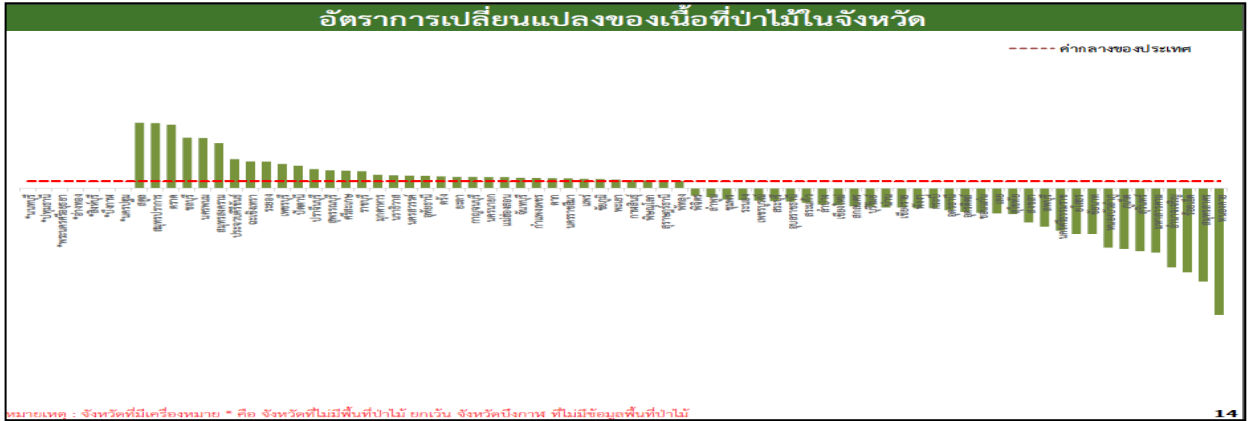
ผลิตภาพแรงงานเป็นมูลค่าผลผลิตต่อแรงงาน 1 คน (วัดจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งปีต่อกำลังแรงงานในจังหวัด) โดยในปี 2560 จังหวัดเลย กำลังแรงงานโดยเฉลี่ย 1 คน มีความสามารถในการสร้างผลผลิตมีมูลค่า 140,896 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ ปี 2556 - 2560 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา ได้แก่ นโยบายรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่และต่างพื้นที่เพิ่มการลงทุนมากขึ้น มีการจ้างงานมากขึ้น โดยเฉพาะการค้าปลีกค้าส่ง ด้านอสังหาริมทรัพย์ และอื่น ๆ ประกอบกับการติดต่อค้าขายกับประเทศเพื่อนบ้านเนื่องจากมีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้มีการจ้างงานในจังหวัดเพิ่มขึ้น

ปี พ.ศ.	2556	2557	2558	2559	2560
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP (ล้านบาท)	41,004	42,653	41,640	44,980	42,569 ^{1/}
กำลังแรงงานรวม (คน)	418,078	316,890	310,288	314,355	302,133
ผลิตภาพแรงงาน (บาทต่อคน)	98,077	134,599	134,198	143,087	140,896

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

^{1/} ข้อมูล ปี พ.ศ. 2560 ได้จากการประมาณการตามระเบียบวิธีสถิติ

Green Growth

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดเลย

สภาพพื้นที่ป่าจังหวัดเลย จากข้อมูลโครงการจัดทำข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. 2559 - 2560 ของสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ โดยระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2560 - มีนาคม 2561 คงเหลือ 32.30% ของพื้นที่จังหวัดเลย คิดเป็นเนื้อที่ 2,119,436.94 ไร่ และจากการเปรียบเทียบพื้นที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. 2557 ถึงปี พ.ศ. 2560 ช่วงเวลาห่างกัน 4 ปี พบว่าพื้นที่ป่าไม้มีแนวโน้มลดลง

ในปีงบประมาณ พ.ศ.2561 สามารถดำเนินการกับผู้กระทำผิดกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ จำนวน 138 คดี จับกุมผู้ต้องหา จำนวน 53 คน ตรวจยึดของกลาง ไม้แปรรูป จำนวน 1,927 แผ่น/ปริมาตร 66.918 ม³ สัตว์ป่า/ซากสัตว์ 403 ตัว/ซาก และตรวจยึดพื้นที่ป่าถูกบุกรุก จำนวนเนื้อที่ 10,716 ไร่

ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายต่อพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกปลูกยางพารา ตามมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ดำเนินการรื้อถอนตัดฟันยางพารา ในปี พ.ศ. 2561 จำนวน 10 คดี เนื้อที่ 1,508 ไร่

จากสถานการณ์ข้อมูลสภาพพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดเลย จะเห็นได้ว่าปัจจุบันพื้นที่ป่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยจากอดีตที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลจากมาตรการบังคับใช้กฎหมายและการตื่นตัวในการร่วมกันดูแลรักษาป่าของประชาชน ปัจจุบันยังคงมีปัญหาสำคัญ โดยสรุป 2 ประการ คือ ปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าไม้ เนื่องจากการบุกรุกทำลายป่าที่สะสมจากอดีตมาเป็นเวลานาน ทำให้พื้นที่ป่าลดน้อยลงและขาดแคลนไม้ และปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญในระดับชาติและเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นปัญหาเรื้อรังเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมกับปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคงของชาติและการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้อย่อมส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ และประโยชน์ที่จะได้รับจากทรัพยากรป่าไม้ทั้งที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบันและอนาคต จำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาระยะยาวเรื่องความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและดำเนินการฟื้นฟูสภาพป่าให้เพิ่มขึ้นต่อไป

ตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบพื้นที่ที่มีสภาพป่า และ พื้นที่จังหวัดเลย

พื้นที่ป่าไม้ ตามกฎหมาย (ไร่)	พื้นที่ มี สภาพป่า (ไร่)	พื้นที่ จังหวัดเลย (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่ มีสภาพป่า จังหวัดเลย	หมายเหตุ
3,446,366.38	2,119,436.94	6,562,289.90	32.30 %	- สภาพพื้นที่ป่าได้มาจากการแปล ภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 8 ปี พ.ศ. 2560 (จากข้อมูลสถิติกรมป่าไม้ ปี 2560)

ตารางแสดงการเปรียบเทียบจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดเลย ระหว่างปี 2556 – 2560

	ปี พ.ศ.					
	2551	2556	2557	2558	2559	2560
จำนวนพื้นที่ ป่าไม้ของ จังหวัด (สำรวจจาก ภาพถ่าย ดาวเทียม) (ไร่)	2,454,050	2,169,582.99	2,153,295.07	2,120,756.48	2,121,701.83	2,119,436.94
ร้อยละของ พื้นที่จังหวัด	34.37	33.06	32.81	32.32	32.33	32.30
อัตราการ เปลี่ยนแปลง		-11.59%	-0.75%	-1.51%	+0.04%	-0.11%

จังหวัดเลยมีแนวโน้มของพื้นที่ที่มีสภาพป่าลดลงอย่างต่อเนื่อง ปี 2551 มีพื้นที่สภาพป่า 2,454,050ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.7 ของพื้นที่จังหวัด และต่อมาปี 2556 มีพื้นที่สภาพป่า 2,169,582.99 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 33.06 ของพื้นที่จังหวัด มีอัตราการเปลี่ยนแปลง - 11.59 % ปี 2557 มีพื้นที่สภาพป่า 2,153,295.07 คิดเป็นร้อยละ 32.81 มีอัตราการเปลี่ยนแปลง - 0.75 % ปี 2558 มีพื้นที่สภาพป่า 2,120,756.58 คิดเป็นร้อยละ 32.32 มีอัตราการเปลี่ยนแปลง - 1.51% ปี 2559 มีพื้นที่สภาพป่า 2,121,701.83 คิดเป็นร้อยละ 32.33 มีอัตราการเปลี่ยนแปลง 0.04% และปี 2560 มีพื้นที่สภาพป่า 2,119,436.94 คิดเป็นร้อยละ 32.30 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงลดลงจากปี 2559 0.07% ซึ่งจะเห็นได้ว่าในระยะเวลาปี 2551 – 2560 มีการลดลงของพื้นที่ที่มีสภาพป่าถึงร้อยละ 13.63

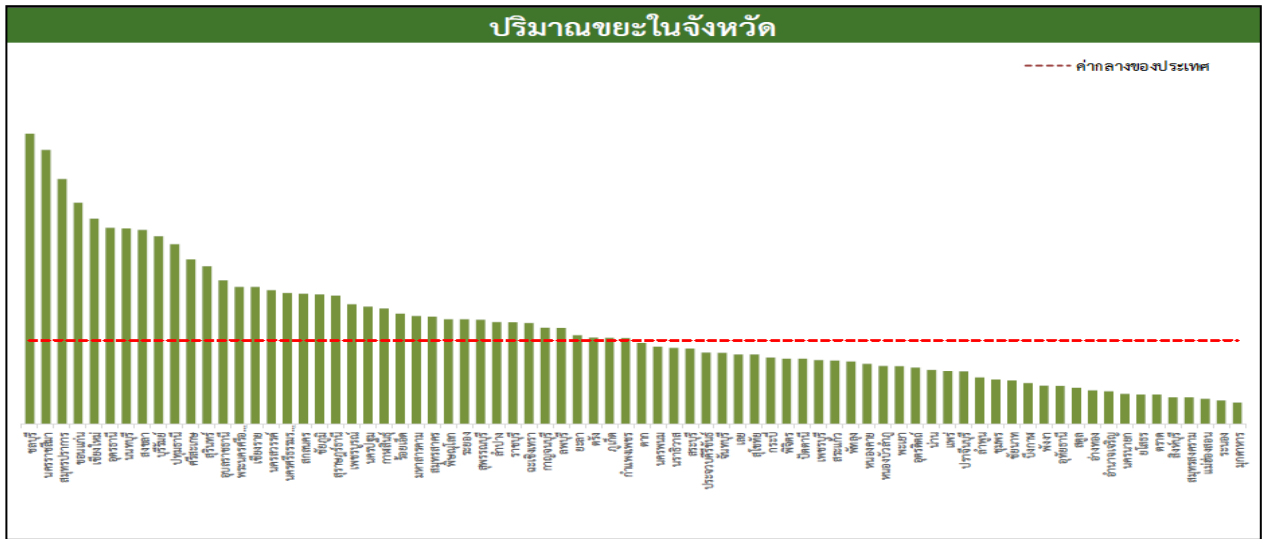
ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลย

ตารางแสดงการเปรียบเทียบข้อมูลพื้นที่ป่าของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2558 ปี พ.ศ. 2559 และ ปี พ.ศ. 2560

Table 3 Comparisons forest area of the country, 2015, 2016 and 2017

จังหวัด	พื้นที่ป่า (ไร่)			การเปลี่ยนแปลง (+/-)			
	ปี พ.ศ. 2558	ปี พ.ศ. 2559	ปี พ.ศ. 2560	2558 - 2559	ร้อยละ	2559 - 2560	ร้อยละ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ							
กาฬสินธุ์	468,190.98	468,582.69	464,705.66	391.71	0.08	-3,877.03	-0.83
ขอนแก่น	734,792.35	737,846.01	742,018.04	3,053.66	0.42	4,172.03	0.57
ชัยภูมิ	2,403,094.97	2,411,101.69	2,420,850.45	8,006.72	0.33	9,748.76	0.4
นครพนม	529,802.77	505,197.34	497,842.67	-24,605.43	-4.64	-7,354.67	-1.46
นครราชสีมา	1,929,491.88	1,938,927.78	1,958,504.61	9,435.90	0.49	19,576.83	1.01
บึงกาฬ	171,971.93	174,225.01	175,485.96	2,253.08	1.31	1,260.95	0.72
บุรีรัมย์	543,013.07	547,972.75	551,345.89	4,959.68	0.91	3,373.14	0.62
มหาสารคาม	138,896.37	136,630.98	133,044.17	-2,265.39	-1.63	-3,586.81	-2.63
มุกดาหาร	863,281.21	856,604.01	854,598.44	-6,677.20	-0.77	-2,005.57	-0.23
ยโสธร	250,339.95	246,723.85	236,104.08	-3,616.10	-1.44	-10,619.77	-4.3
ร้อยเอ็ด	203,762.51	206,865.08	213,728.69	3,102.57	1.52	6,863.61	3.32
เลย	2,120,756.48	2,121,701.83	2,119,436.94	945.35	0.04	-2,264.89	-0.11
ศรีสะเกษ	640,179.62	639,944.99	641,258.88	-234.63	-0.04	1,313.89	0.21
สกลนคร	1,057,015.20	1,056,911.95	1,056,267.17	-103.25	-0.01	-644.78	-0.06
สุรินทร์	455,313.87	457,156.44	463,080.81	1,842.57	0.4	5,924.37	1.3
หนองคาย	142,528.21	145,689.17	145,918.80	3,160.96	2.22	229.63	0.16
หนองบัวลาภู	288,907.46	291,294.41	293,822.34	2,386.95	0.83	2,527.93	0.87
อำนาจเจริญ	217,771.88	215,981.79	205,803.67	-1,790.09	-0.82	-10,178.12	-4.71
อุดรธานี	719,357.86	713,790.89	712,226.15	-5,566.97	-0.77	-1,564.74	-0.22
อุบลราชธานี	1,781,697.88	1,774,673.88	1,769,510.38	-7,024.00	-0.39	-5,163.50	-0.29
รวม	15,660,166.45	15,647,822.51	15,655,553.80	-12,343.94	-0.08	7,731.29	0.05

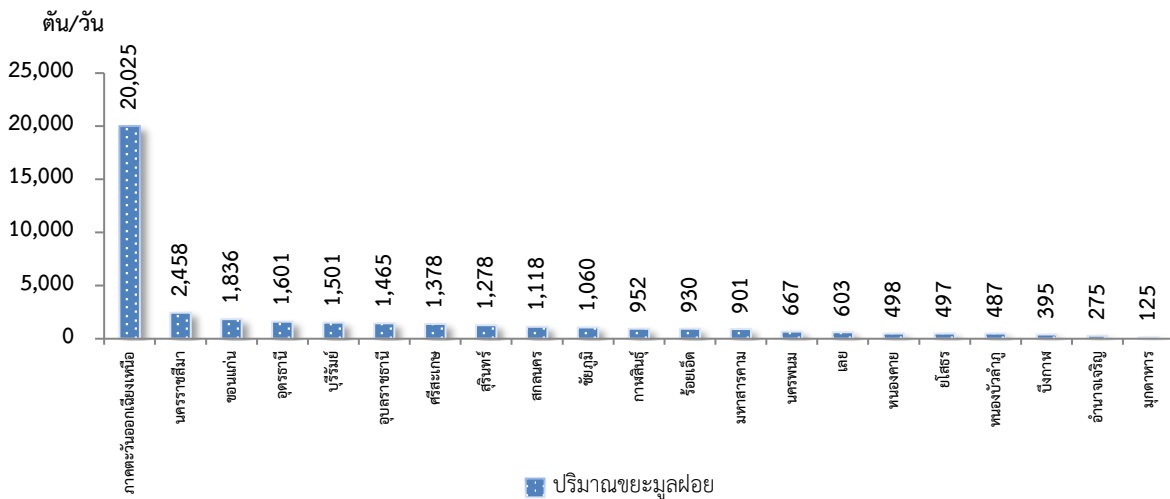
ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้ Source : Office of the Forest Land Management

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

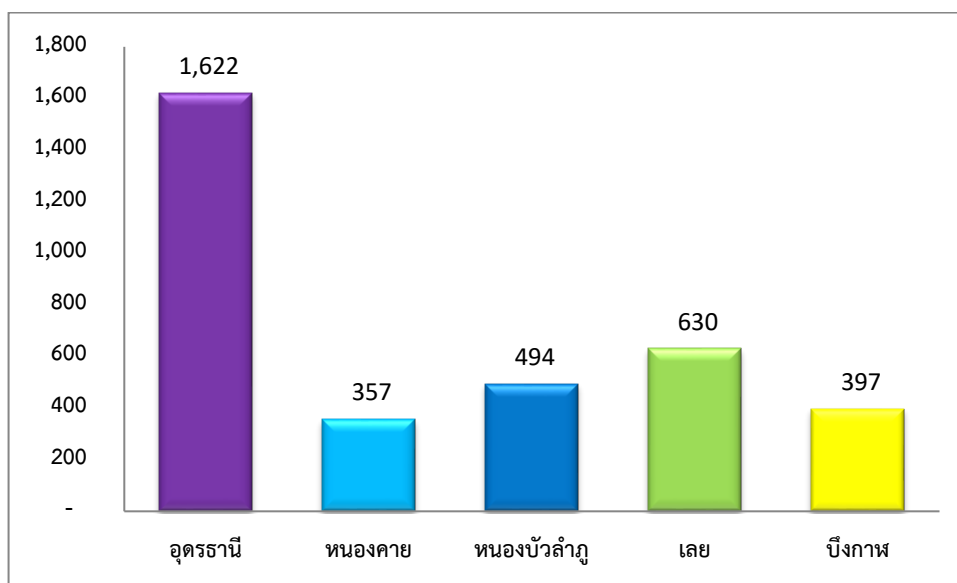
จังหวัดเลยเป็นจังหวัดหนึ่งที่ประสบปัญหาขยะแต่มีแนวโน้มที่ปริมาณขยะลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งจังหวัดเลยเป็นจังหวัดท่องเที่ยวหลักของประเทศไทย ดังนั้น ควรมีแหล่งกำจัดขยะที่เพียงพอและเหมาะสม เมื่อเปรียบเทียบปริมาณขยะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดเลยมีปริมาณขยะเพียงเล็กน้อยเป็นลำดับ 7 รองมาจากจังหวัดหนองคาย ถือว่าจังหวัดเลย สามารถกำจัดขยะได้เป็นผลสำเร็จดังคำกล่าวที่ว่า “รักเลยจริง ต้องไม่ทิ้งขยะ”

แผนภูมิ ปริมาณขยะมูลฝอยรายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2560

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณขยะในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 พบว่า ในปี พ.ศ. 2559 จังหวัดเลยมีปริมาณขยะสูงเป็นลำดับสองรองมาจากจังหวัดอุดรธานี เนื่องจากจังหวัดเลยไม่มีสถานที่กำจัดขยะถาวร การแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาใช้วิธีการขอใช้พื้นที่ของหน่วยราชการ และพื้นที่สาธารณะเป็นแหล่งพักขยะ

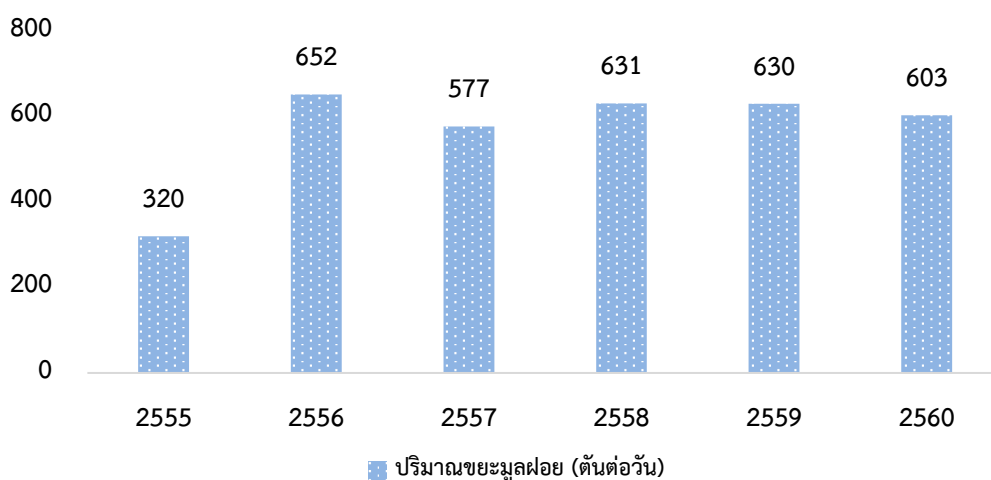
แผนภูมิปริมาณขยะมูลฝอยในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ปี พ.ศ. 2559

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย , กรมควบคุมมลพิษ

จากข้อมูลกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดเลย มีปริมาณขยะมูลฝอยจำนวน 320 ตันต่อวัน จากนั้นในปี พ.ศ. 2556 เพิ่มขึ้นเป็น 652 ตันต่อวันและในปี พ.ศ. 2560 พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยลดลงจากปี พ.ศ. 2559 จำนวน 27 ตันต่อวัน

แผนภูมิ ปริมาณขยะมูลฝอยจังหวัดเลย ปี พ.ศ. 2555 - 2560

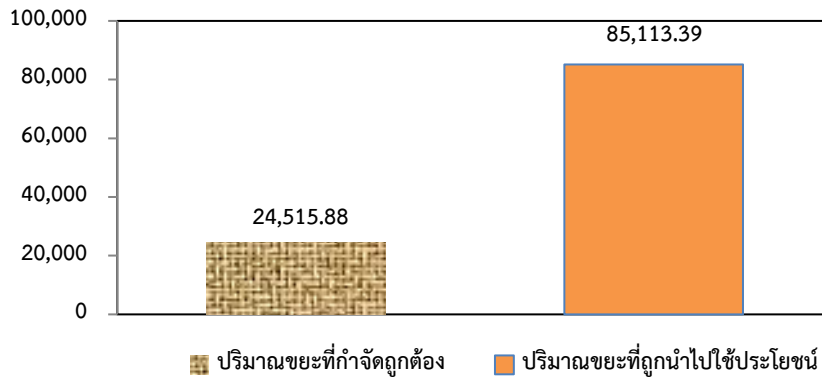

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากข้อมูลสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 9 ในปี พ.ศ. 2560 พบว่า จังหวัดเลย มีปริมาณขยะที่ถูกกำจัดได้ถูกต้อง 24,515.88 ตัน และปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ 85,113.39 ตัน ซึ่งมีมากกว่าปริมาณขยะที่ถูกกำจัดได้ถูกต้อง นั้นหมายความว่า จังหวัดเลยมีวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่ที่ใช้ประโยชน์จากขยะหรือการรีไซเคิล (recycle) นั้นเอง

แผนภูมิ ปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้อง และปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ปี พ.ศ. 2560

หน่วย : ตัน

ที่มา: สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 9

ในด้านการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งจัดเก็บเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกำจัดขยะและแปรรูปขยะ จากข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดเลย พบว่า สถานที่กำจัดขยะ ในปี พ.ศ. 2561 มีจำนวน 45 แห่ง ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1 แห่ง เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2560 ที่มีอยู่ 44 แห่ง และจังหวัดเลยได้สร้างเครือข่ายชุมชน (กองทุน/ธนาคารขยะ) จำนวน 94 กองทุน และมีประชาชนเข้าร่วมเครือข่ายอาสาสมัครท้องถิ่นรักโลก (อสล.) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง

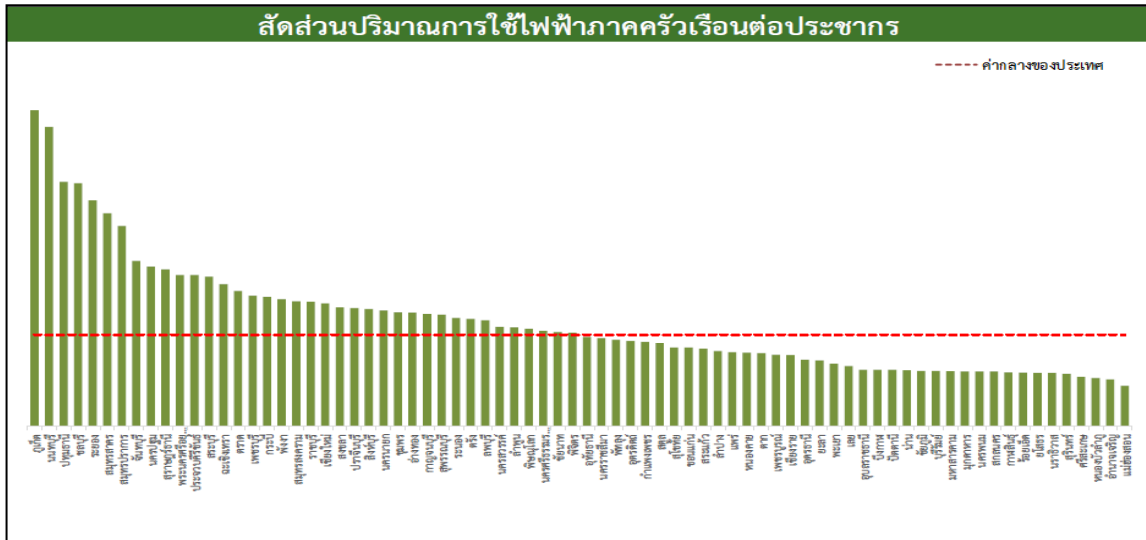
เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2559 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย ระบุว่า จังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยประกอบกับการที่กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายให้ทุกจังหวัดเป็นจังหวัดสะอาด “3Rs-ประชารัฐ” โดยให้นำหลัก 3Rs มาใช้ในการแก้ปัญหาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ จังหวัดเลยจึงได้ดำเนินนโยบายดังกล่าว โดยการอบรมให้ความรู้/สร้างเครือข่ายเกี่ยวกับเรื่องการคัดแยกขยะที่ต้นทางโดยใช้หลัก 3Rs (ลดการใช้; reduce การใช้ซ้ำ; reuse และรีไซเคิล; recycle) ตลอดจนอบรมการจัดตั้งธนาคารขยะในชุมชน การทำปุ๋ยหมักชีวภาพจากขยะอินทรีย์ในครัวเรือน เพื่อให้ปริมาณขยะของจังหวัดเลยมีแนวโน้มลดลงและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ซึ่งในปี 2561 จังหวัดเลย ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการเป็นจังหวัดในกลุ่มจังหวัดขนาดกลางที่มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนดีเด่น “จังหวัดสะอาด” ประจำปี 2561 ระดับประเทศ

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย , สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเลย , สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 9

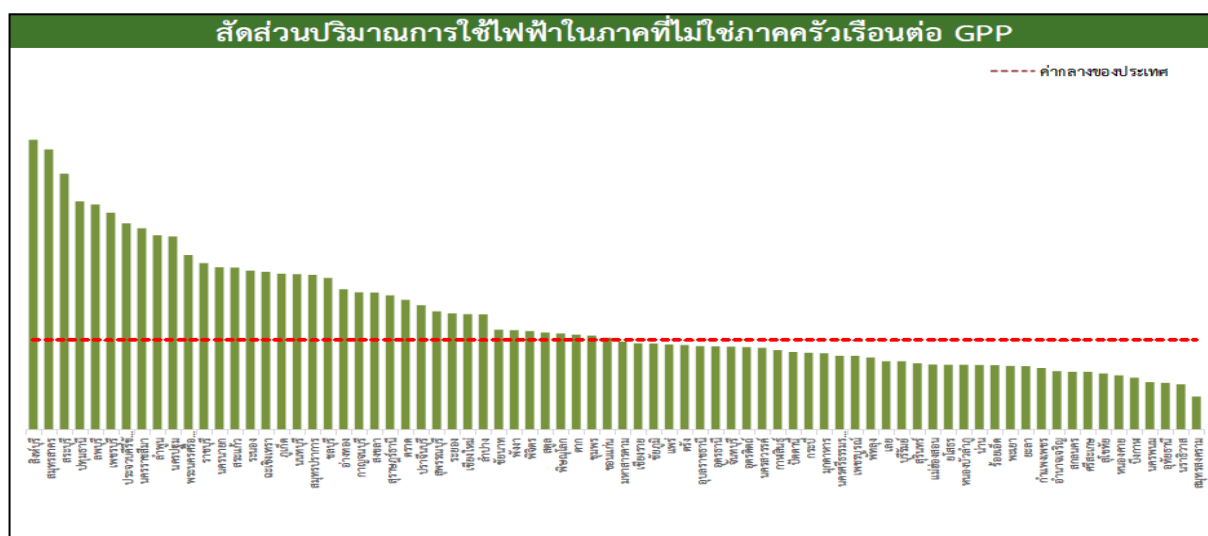
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/คน)

เมื่อพิจารณาปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือน พบว่า ในปี 2560 มีสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากรประมาณ 322.92 (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/คน) เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี 2556 - 2560 พบว่า สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/คน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันทุก ๆ 1 ปี

ปี พ.ศ.	2556	2557	2558	2559	2560
ประชากรทั้งสิ้น (คน)	632,205	634,513	638,819	639,801	641,666
ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือน (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	180,316,843.61	177,572,658.08	183,494,909.30	156,133,002.65	207,204,690.75
สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/คน)	285.22	279.86	287.24	244.03	322.92

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท)

เมื่อพิจารณาปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือน พบว่า ในปี 2560 มีสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP ประมาณ 6,594.96 (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท) ซึ่งสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าสูงกว่าปี 2559 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ ปี 2556 - 2560 พบว่า สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนต่อ GPP มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้นปี 2559 มีสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนต่อ GPP ต่ำที่สุด

ปี พ.ศ.	2556	2557	2558	2559	2560
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP (ล้านบาท)	41,004	42,653	41,640	44,980	42,569 ^{1/}
ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือน (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	236,584,080.39	250,576,767.92	265,462,929.70	249,803,301.35	280,740,891.25
สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนต่อ GPP (กิโลวัตต์-ชั่วโมง/ล้านบาท)	5,769.78	5,874.77	6,375.19	5,553.65	6,594.96

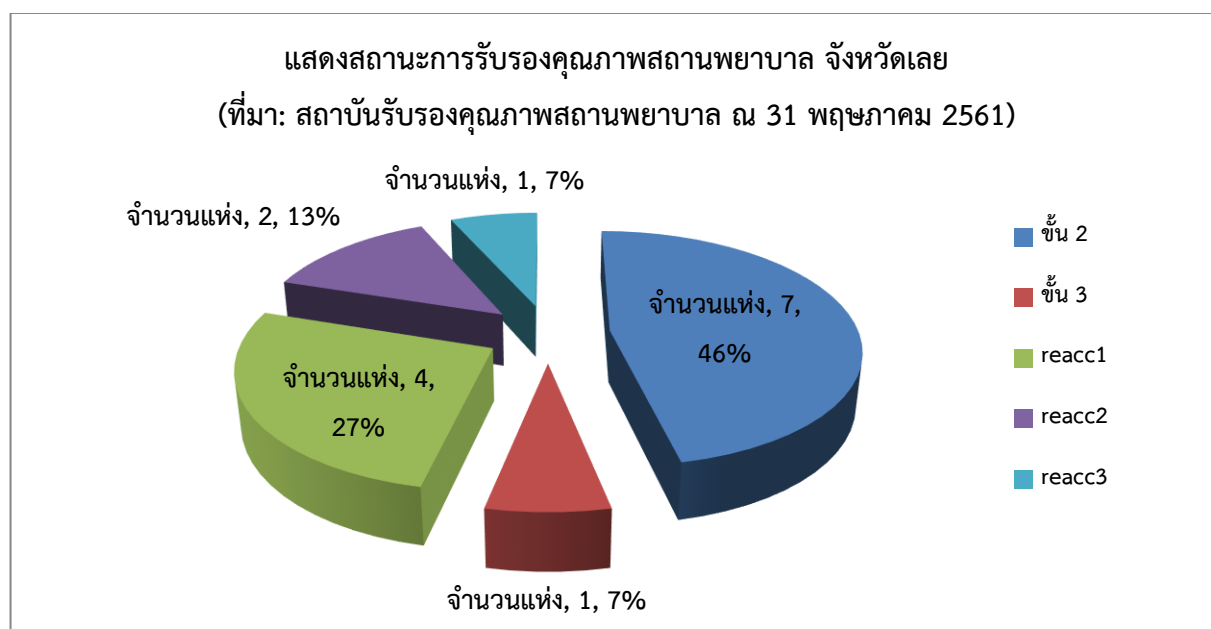
ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

^{1/} ข้อมูล ปี พ.ศ. 2560 ได้จากการประมาณการตามระเบียบวิธีสถิติ

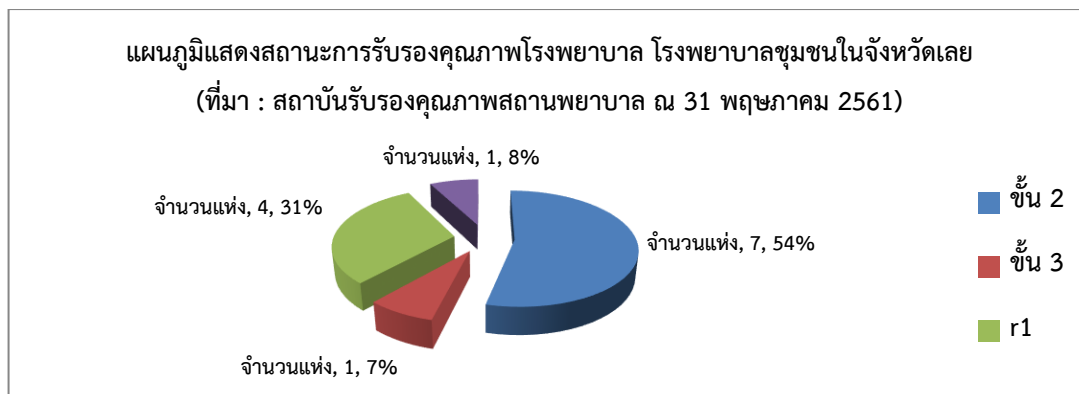
ปากชม	รพช.	2	21 ธ.ค. 59	อยู่ระหว่างต่ออายุ	เยี่ยมรับรองชั้น 2 19 มิ.ย. 61
ผาขาว	รพช.	2	21 พ.ค. 61	20 พ.ค. 62	รับเยี่ยม Accredited Survey วันที่ 7-8 มิ.ย.61 (รอเยี่ยมติดตามซ้ำอีก 3 เดือน)
จิตเวชเลยราช นครินทร์	กรม สุขภาพจิต	r2	24 ม.ค. 60	23 ม.ค. 63	
นาแห้ว	รพช.	2	21 ธ.ค. 59	อยู่ระหว่างต่ออายุ	กำหนดเยี่ยมรับรองชั้น 2 สิงหาคม 61
เอราวัณ	รพช.	r1	23 ส.ค. 59	22 ส.ค. 62	
หนองหิน	รพช.	2	24 ก.พ. 60	อยู่ระหว่างต่ออายุ	ได้รับกำหนดเยี่ยม Accredit Survey 4-5 ต.ค. 61
วังสะพุง	รพช.	r1	23 ส.ค. 59	22 ส.ค. 62	

แผนภูมิแสดงร้อยละของโรงพยาบาลในจังหวัดเลยในระดับชั้นการรับรอง HA ชั้นต่าง ๆ

จากแผนภูมิ จำนวนโรงพยาบาลในจังหวัดเลย (คิดฐานข้อมูลเฉพาะโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข) จำนวนรวม 15 แห่ง ได้รับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลจำนวนรวม 8 แห่ง(ชั้น 3 และ Re-Accredit 1-3) คิดเป็นร้อยละ 53 ของจำนวนโรงพยาบาลในสังกัดทั้งหมด

แผนภูมิแสดงสถานะการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดเลย

จากแผนภูมิโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดเลย จำนวน 13 แห่ง มีผลการรับรองชั้น 3 และ Reaccredit รวม 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 ของโรงพยาบาลชุมชนทั้งหมดในจังหวัด (ค่าเป้าหมายร้อยละ 80)

ตารางแสดงผลการดำเนินงานของโรงพยาบาลในพื้นที่จังหวัดเลยที่ผ่านการรับรอง
เปรียบเทียบ พ.ศ. 2558 – 2561

ตัวชี้วัด	จำนวน รพ. ในจังหวัด (แห่ง)	ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ			
		2558	2559	2560	2561
จำนวน รพศ., รพท., รพ.สังกัดกรมการแพทย์, กรมควบคุมโรค และ กรมสุขภาพจิต ที่มีผลการรับรองชั้น 3 และ Reaccredit	2	2 แห่ง 100%	2 แห่ง 100%	2 แห่ง 100%	2 แห่ง 100%
จำนวน รพช.ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่มีผลการรับรองชั้น 3 และ Reaccredit	13 (ปี 2558 มีรพช. 12 แห่ง)	3 แห่ง 25 %	6 แห่ง 46.15 %	6 แห่ง 46.15 %	6 แห่ง 46.15 %

เป้าหมาย ปีงบประมาณ 2561

- รพศ./รพท. และ รพ.สังกัดกรมควบคุมโรค/กรมการแพทย์/กรมสุขภาพจิต ผ่านการรับรองคุณภาพ HA ชั้น 3 ร้อยละ 100
- โรงพยาบาลชุมชน ผ่านการรับรองร้อยละ 80

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

วิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนา

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย ได้ดำเนินการกำกับติดตามและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลให้ยกระดับการรับรองคุณภาพตามลำดับขั้น โดยพบว่าปัจจัยที่มีผลอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาสู่การรับรองคุณภาพ ได้แก่ การนำองค์กรและการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ดี การพัฒนากำลังคนที่มีผู้ป่วยและผู้รับผลงาน และการออกแบบระบบงานในการดูแลผู้ป่วยที่มีความเชื่อมโยง ประกอบด้วย การบริหารความเสี่ยงความปลอดภัย การจัดการสิ่งแวดล้อมในการดูแลผู้ป่วย การควบคุมและป้องกันการติดเชื้อ การจัดระบบการจัดการด้านยา การจัดกระบวนการในการดูแลผู้ป่วยที่มีคุณภาพ รวมทั้งการจัดระบบสนับสนุนบริการที่ดีเมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์รับรองคุณภาพโรงพยาบาลกับจังหวัดในเครือข่ายบริการที่ 8 พบว่าจังหวัดเลย ยังมีโอกาสพัฒนาที่จะต้องยกระดับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาลในจังหวัดให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น

สรุปประเด็นสำคัญ

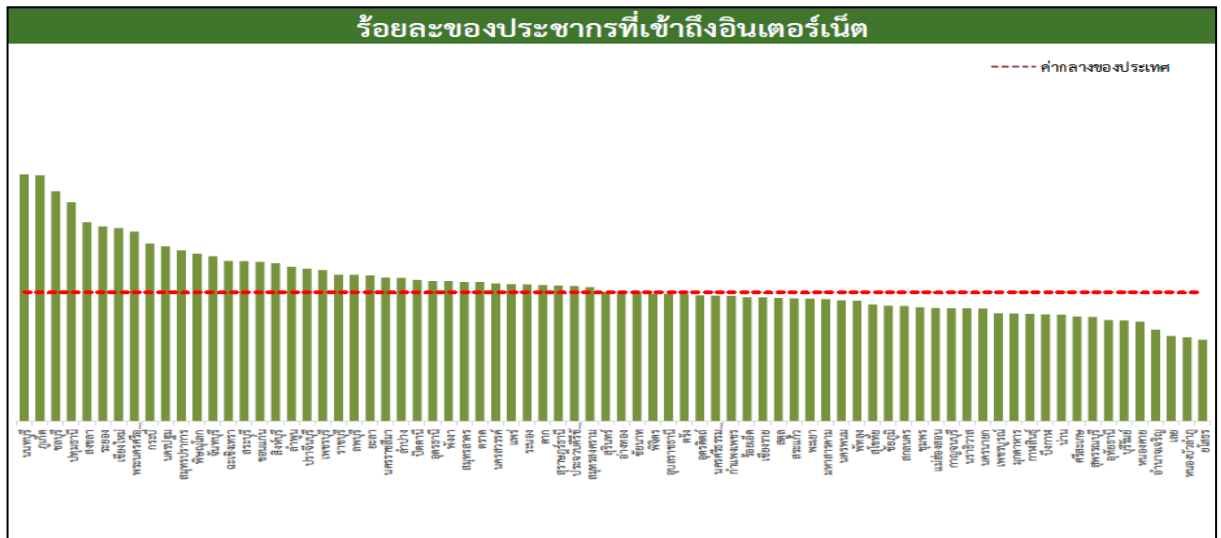
จังหวัดเลย จัดระบบสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล ด้วยกิจกรรมพัฒนาคุณภาพสถานพยาบาลด้วยระบบเครือข่ายพี่เลี้ยงคุณภาพ (Quality Learning Network) โดยทีมพี่เลี้ยงคุณภาพประกอบด้วยโรงพยาบาลเลย โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชด่านซ้าย โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์ โรงพยาบาลวังสะพุง เอรಾವัน และโรงพยาบาลภูหลวง โดยจัดกิจกรรมในการสนับสนุนวิชาการและกระบวนการเยี่ยมชมเรียนรู้ในพื้นที่ดำเนินการ ดังนี้

1. กิจกรรมสนับสนุนของโรงพยาบาลพี่เลี้ยง (คู่ buddy) โดยโรงพยาบาลเอรಾವัน จัดกิจกรรมพัฒนาทีมระบบงานสำคัญ การจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการในการทบทวนยุทธศาสตร์ และการทำแบบประเมินตนเอง (Self Assesment report) ให้กับโรงพยาบาล ปากชม เชียงคาน และท่าลี่
2. ทีมพี่เลี้ยงคุณภาพ เยี่ยมโรงพยาบาลภูกระดึง และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการบทบาทของศูนย์คุณภาพ และทีมนำ/ทีมคร่อมสายงาน ในโรงพยาบาลคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลขับเคลื่อนการพัฒนาได้ตามมาตรฐาน
3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “บทบาทของผู้จัดการคุณภาพในการพัฒนาระบบบริหารคุณภาพโรงพยาบาล” ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ทีมผู้ประสานงานคุณภาพโรงพยาบาลทุกแห่ง เพื่อพัฒนาทักษะของผู้จัดการคุณภาพและทีม Facillitator ในการขับเคลื่อนทีมระบบสำคัญของ รพ.เพื่อให้สามารถขอรับการรับรองคุณภาพได้
4. ดำเนินกิจกรรม HA Provincial Learning Netwok ร่วมกับสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ good practice รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพ และ Update องค์ความรู้และแนวคิดมาตรฐาน HA Essential พร้อมทั้งทดลองลงมือปฏิบัติจริงในการประชุมกลุ่ม กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ทีมนำ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร (ทีมนำคลินิก) จากโรงพยาบาลทุกแห่ง บทเรียนจากการประชุมกลุ่มพบว่าประเด็นสำคัญสำหรับโรงพยาบาลทุกแห่งในการเน้นหนัก เพื่อการขับเคลื่อนการพัฒนาสู่การรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ได้แก่

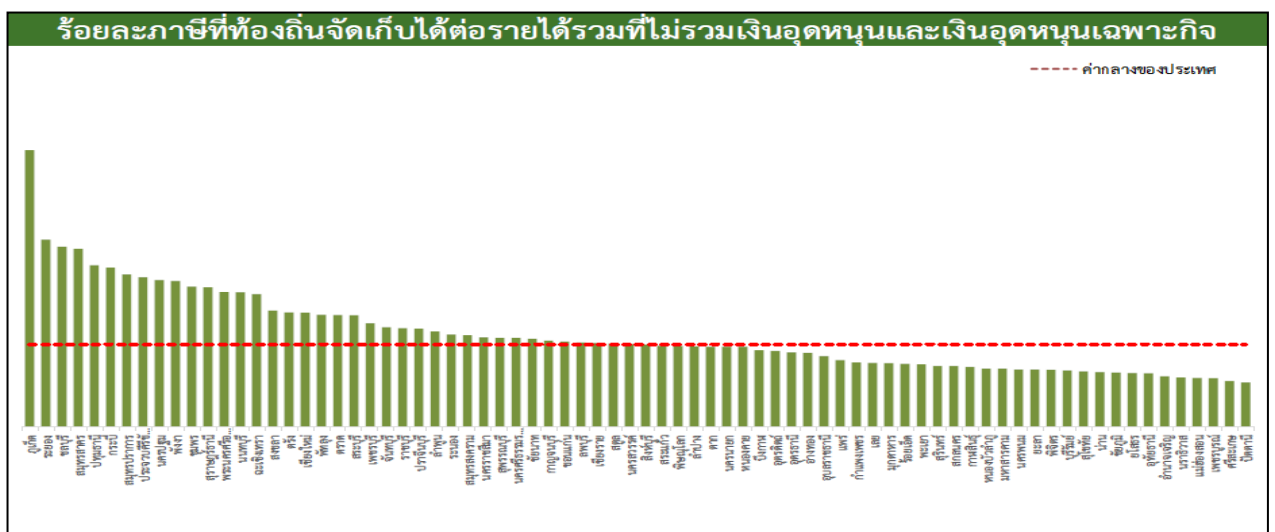
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)

เมื่อพิจารณาเรื่องการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตของประชากรในจังหวัดเลย พบว่า ในปี 2559 มีประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 26.13 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2558 (ร้อยละ 21.12) เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี 2553 - 2559 พบว่า ประชากรสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ปี 2553 - 2555 และลดลงในปี 2556 จากนั้นตั้งแต่ปี 2557 - 2559 การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีและมากที่สุดในปี 2559

ปี พ.ศ.	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)	20.77	20.94	22.59	16.13	18.77	21.12	26.13

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเลย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ในปีงบประมาณ พ.ศ.2560 รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย มีรายได้ทั้งสิ้น 5,119.84 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จำนวน 86.18 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.71 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ส่วนรายได้รวมหลังหักเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจมีรายได้รวมเท่ากับ 2,413.47 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 จำนวน 144.22 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.36 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว สำหรับภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ มียอดเท่ากับ 119.74 ล้านบาท และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับรายได้รวมหลังหักเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจแล้ว ทำให้มีสัดส่วนอยู่ที่ ร้อยละ 4.96

รายการ	หน่วย	ปีงบประมาณ พ.ศ.								
		2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
รายได้	ล้านบาท									
หมวดภาษีอากร	ล้านบาท	198.68	273.21	228.05	198.87	214.45	117.21	107.85	114.67	119.74
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและค่าใบอนุญาต	ล้านบาท	20.60	19.81	22.19	21.51	30.90	36.34	36.78	42.16	42.95
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	ล้านบาท	26.97	24.76	28.09	37.81	48.52	50.65	46.49	42.15	41.90
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	ล้านบาท	5.97	7.18	9.16	10.14	12.27	14.10	16.09	18.67	20.85
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	ล้านบาท	1,238.51	603.18	984.57	994.19	1,197.54	1,275.29	1,154.93	1,119.35	-
หมวดรายได้จากทุน	ล้านบาท	17.79	0.11	0.84	0.88	0.09	0.09	7.59	2.40	0.81
เงินรายได้ที่ไม่ทราบประเภท	ล้านบาท	3.95	-	-	-	-	-	-	-	-
รายได้จากการขายและบริการ	ล้านบาท	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รายได้จากเงินช่วยเหลือและบริจาค	ล้านบาท	-	-	-	-	-	22.46	-	-	-
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	ล้านบาท	18.11	17.29	15.45	15.44	18.66	17.50	24.47	15.33	11.91
หมวดภาษีจัดสรร	ล้านบาท	961.36	1,200.28	1,306.94	1,469.76	1,915.55	1,833.35	2,013.74	2,018.43	2,175.32
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	ล้านบาท	-	-	-	-	-	249.71	813.34	772.48	2,255.87
หมวดเงินอุดหนุนระบุวัตถุประสงค์ / เฉพาะกิจ	ล้านบาท	-	-	-	-	-	10.29	906.15	872.58	450.49
N/A	ล้านบาท	494.33	1,045.69	251.27	615.43	227.88	312.79	154.96	15.44	-
รายได้รวมทั้งสิ้น	ล้านบาท	2,986.28	3,191.50	2,846.56	3,364.03	3,665.87	3,939.78	5,282.39	5,033.66	5,119.84
	(%yoy)		6.87	- 10.81	18.18	8.97	7.47	34.08	- 4.71	1.71
รายได้รวม (ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ)	ล้านบาท	1,747.77	2,588.33	1,861.98	2,369.84	2,468.33	2,404.49	2,407.97	2,269.25	2,413.47
	(%yoy)		48.09	- 28.06	27.28	4.16	- 2.59	0.14	- 5.76	6.36
ร้อยละภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	%	11.37	10.56	12.25	8.39	8.69	4.87	4.48	5.05	4.96

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลการคลังและและเศรษฐกิจของจังหวัด , สำนักงานคลังจังหวัดเลย

ร้อยละ เบิกจ่ายต้องบ จัดสรรถือจ่าย จังหวัด	%	92.54	94.23	94.03	93.06	93.99
- งบประจำ	%	99.75	99.65	99.13	98.78	96.84
- งบลงทุน	%	66.87	75.45	82.91	82.21	89.33

จากข้อมูลผลการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัดเลย ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 – 2560 ภาพรวมของการเบิกจ่ายมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 93.57 ของงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เมื่อพิจารณาความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณ พบว่า มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณเฉลี่ยร้อยละ 99.33 และงบลงทุนเฉลี่ยร้อยละ 76.86 ซึ่งผลการเบิกจ่ายในแต่ละปีส่วนใหญ่จะต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะงบลงทุนจึงส่งผลให้ภาพรวมไม่เป็นตามเป้าหมาย แนวโน้มผลการเบิกจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 คาดว่าผลการเบิกจ่ายจะเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเนื่องจากนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้มีการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณตั้งแต่ต้นปีงบประมาณโดยการเพิ่มมาตรการต่างๆ เพื่อให้การเบิกจ่ายงบประมาณมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดเลย

3. ด้านเศรษฐกิจ

3.1 แนวโน้มที่มีต่อการพัฒนา

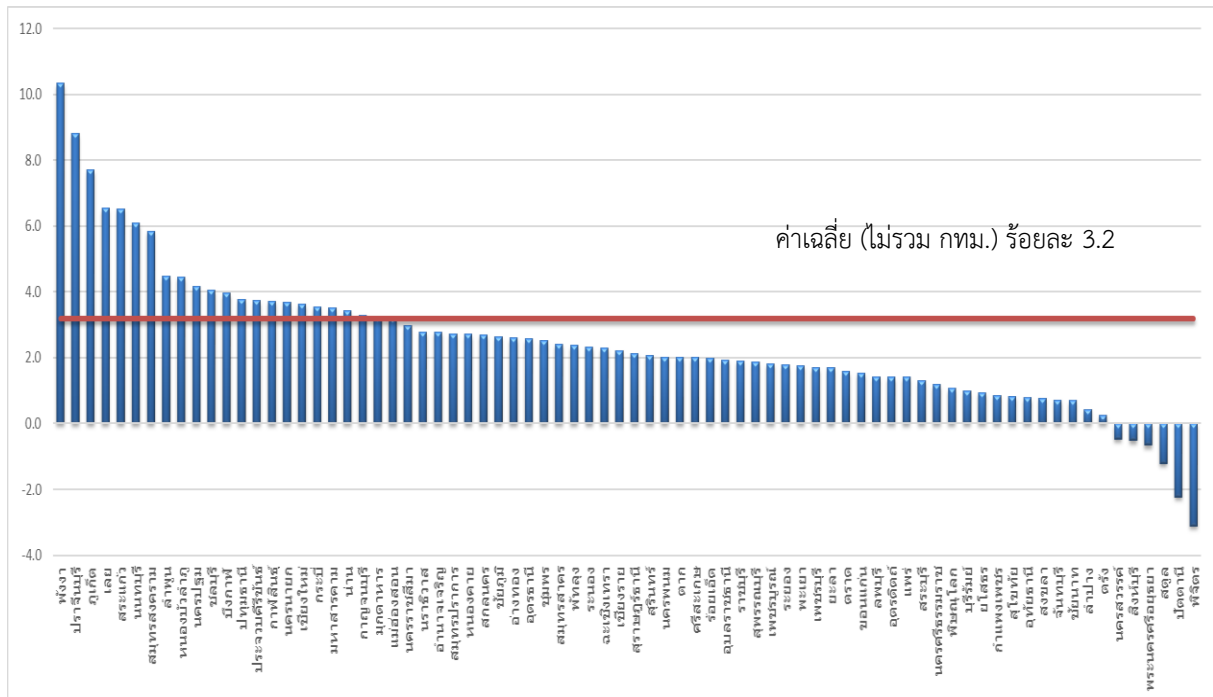
ตารางอัตราการขยายตัวของ GPP ของจังหวัดเลย (ตั้งแต่ปี 2557- 2561p)

สาขาการผลิต	อัตราการขยายตัว(Growth rate)					Average 5 year
	2557	2558	2559	2560	2561	
ภาคเกษตร	13.5	6.2	5.9	5.3	10.8	8.4
สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้	13.5	6.2	5.9	5.3	10.8	8.4
ภาคนอกเกษตร	2.1	1.5	4.4	9.8	10.8	5.7
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-4.3	-35.8	18.4	26.5	-12.0	-1.4
สาขาการผลิต	35.1	-4.1	-0.2	24.0	37.6	18.5
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	4.6	-1.1	8.3	-0.9	30.4	8.3
สาขาจัดหน้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	-3.6	19.4	5.9	12.2	2.6	7.3
สาขาการก่อสร้าง	-6.4	-0.7	12.2	5.6	0.4	2.2
สาขาขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	6.5	11.3	9.4	8.5	5.3	8.2
สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	15.2	-1.9	6.0	14.5	16.9	10.1
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	0.2	18.3	4.9	7.5	7.7	7.7
สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	-14.3	14.5	-14.9	15.7	7.3	1.7
สาขาการเงินและการประกันภัย	10.6	9.6	7.7	6.0	8.6	8.5
สาขากิจการมรดกด้านอสังหาริมทรัพย์	-21.7	2.0	14.1	21.3	18.3	6.8
สาขากิจการทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	-8.4	68.7	-43.2	33.7	-41.3	1.9
สาขากิจการกรรมการบริหารและการสนับสนุน	-5.2	20.5	15.8	5.1	21.5	11.5
สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	-28.3	26.8	-0.6	-0.6	3.6	0.2
สาขาการศึกษา	-0.3	-7.4	-1.7	1.8	-3.8	-2.3
สาขาการบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3.2	0.8	2.8	1.3	5.0	2.6
สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	-1.4	9.3	33.5	17.7	15.3	14.9
สาขากิจการกรรมการบริการอื่น ๆ	-0.5	4.2	-1.2	7.8	4.1	2.9
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) (ส่วนย่อย)	5.7	2.9	4.8	8.5	10.8	6.5

ที่มา : กลุ่มงานกำกับและบริหารการคลัง 3 สำนักงานคลังจังหวัดเลย / สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 5 ปี (2557-2561p) (ร้อยละ)

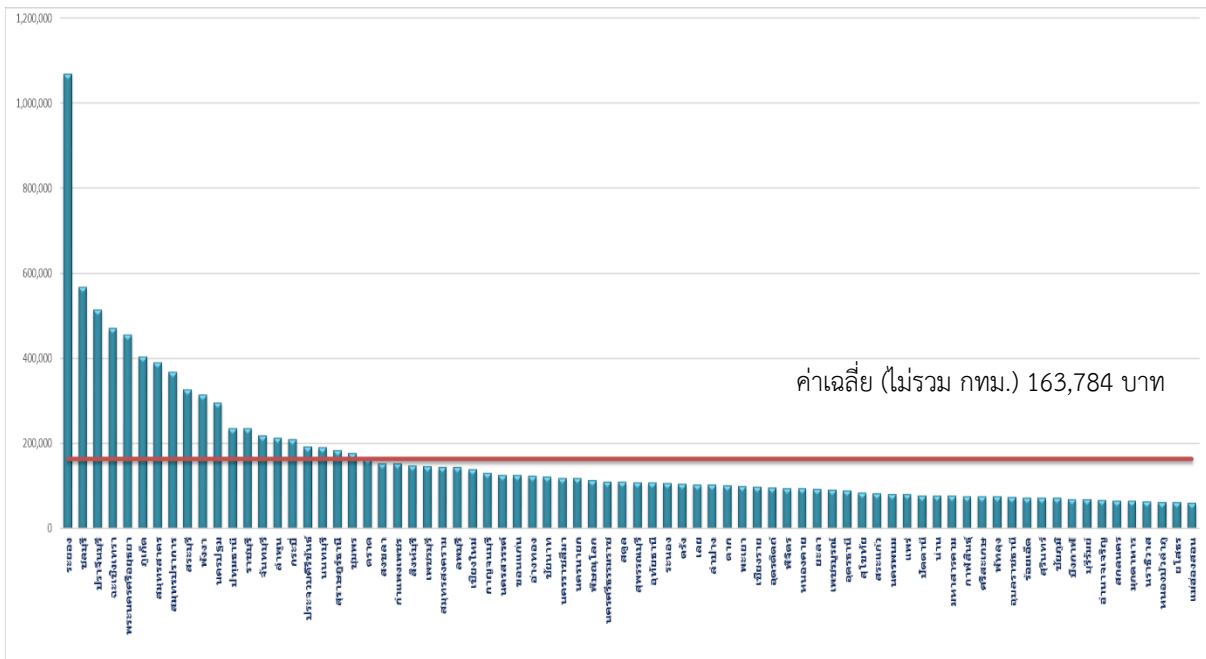

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ปี 2561 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเลย ขยายตัวในอัตรา ร้อยละ 10.8 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ (ไม่รวม กทม.) ในอัตราร้อยละ 3.2 ซึ่งจังหวัดเลยยังมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ย 5 ปี ขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.5 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ไม่รวม กทม.) ในอัตราร้อยละ 3.2 โดยภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ 10.8 ภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 10.8 สาขาเศรษฐกิจสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ สาขาการผลิต สาขาพืชผล ปศุสัตว์ และการป่าไม้ สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ ที่ขยายตัวร้อยละ 5.6 2.9 1.5 และ 0.6 ตามลำดับ และคาดว่าเศรษฐกิจของจังหวัดเลยในปี 2563 คาดว่าจะหดตัวในอัตราร้อยละ -1.8 ตามการตามการหดตัวของภาคอุตสาหกรรมบริการภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชนและมูลค่าการค้าชายแดนเป็นสำคัญ

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดเลย

GPP per capita ปี 2561p (บาทต่อคนต่อปี)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

จังหวัดเลยมีรายได้ต่อหัว (GPP per capita) ปี 2561 มีมูลค่า 100,796 บาท/คน/ปี คิดเป็นลำดับที่ 43 ของประเทศ และเป็นลำดับที่ 3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ไม่รวม กทม.) ที่มีมูลค่าเท่ากับ 163,784 บาท/คน/ปี

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดเลย

เศรษฐกิจจังหวัดเลยในปี 2560

เศรษฐกิจจังหวัดเลยปี 2560 คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.2 ตามการขยายตัวของภาคเกษตร และการบริโภคภาคเอกชนเป็นสำคัญ

ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับปี 2559 ตามการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.5 แต่ยังถือว่าขยายตัวได้ในเกณฑ์ดี ตามการเพิ่มขึ้นของทุนจดทะเบียนโรงงานอุตสาหกรรม และปริมาณหินอุตสาหกรรม ภาคบริการขยายตัวในอัตราร้อยละ 1.4 ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัด ในขณะที่ภาคเกษตรขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.9 ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อ้อยโรงงาน และยางพารา เนื่องจากภาครัฐมีโครงการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning) สนับสนุนให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมไปปลูกพืชอย่างอื่น ประกอบกับยางพารามีพื้นที่กรีดยากขึ้น

ด้านอุปสงค์ ขยายตัวตามการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.7 เนื่องจากจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนรถยนต์และรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การจัดโปรโมชั่นของค่ายรถ การให้สินเชื่อของธนาคาร การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.1 ตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายที่มีประสิทธิภาพเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ภาคการค้าขายแดนขยายตัวร้อยละ 1.6 พื้นที่ตัวจากปี 2559 ที่หดตัวร้อยละ -13.6 ตามมูลค่าการส่งออกที่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงร้อยละ 3.1 เป็นผลมาจากขยายตัวของทุนจดทะเบียนธุรกิจที่จดทะเบียนใหม่

เศรษฐกิจจังหวัดเลยในปี 2561

เศรษฐกิจจังหวัดเลยปี 2561 คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.1 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.1 ถึง 7.0) โดยมีการลงทุนภาคเอกชน การค้าชายแดน การบริโภคภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ

ด้านอุปทาน ภายในจังหวัดมีแนวโน้มขยายตัวเมื่อเทียบกับปี 2560 ตามการผลิตภาคบริการคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.7 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 1.6 ถึง 4.0) ตามแรงสนับสนุนของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดเพิ่มมากขึ้นจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีอย่างต่อเนื่องที่มีผลต่อการขยายตัวของธุรกิจบริการที่มีความเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น การค้าส่งค้าปลีก ธุรกิจเกี่ยวกับการบริการต่าง ๆ ภาคอุตสาหกรรมคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 2.1 ถึง 3.4) ตามการขยายตัวของปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมและปริมาณจำหน่ายหินอุตสาหกรรม ภาคเกษตรคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 17.5 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 16.7 ถึง 18.4) ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตที่สำคัญได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน ยางพารา และกล้วยน้ำว้า **ด้านอุปสงค์** คาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัวเมื่อเทียบกับปี 2560 โดยการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 1.9 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.6 ถึง 3.2) ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของรายได้จากการขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง ตามการเพิ่มขึ้นของยอดจำหน่ายรถยนต์และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.6 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.4 ถึง 5.9) ตามการให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนตามนโยบายกระตุ้นการลงทุนโดยส่งเสริมการเพิ่มเงินทุนผ่านธนาคารของรัฐเพื่อการขยายการลงทุนในธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม โดยให้สินเชื่อในอัตราพิเศษ เช่น โครงการฟื้นฟูและเสริมศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับ SMEs เป็นต้น การใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 2.7 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.0 ถึง 3.5) ตามงบประมาณที่ได้รับเพิ่มขึ้นและการเบิกจ่ายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ และภาคการค้าชายแดนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.5 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.5 ถึง 5.0)

เศรษฐกิจจังหวัดเลยในปี 2562

เศรษฐกิจจังหวัดเลยปี 2562 คาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 6.6 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 6.1 ถึง 7.1) โดยมีการผลิตภาคอุตสาหกรรม การผลิตภาคบริการ การบริโภคภาคเอกชน การใช้จ่ายภาครัฐ และการค้าชายแดนเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ

ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องเมื่อเทียบกับปี 2561 ตามการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะขยายตัวในอัตราเร่งขึ้นร้อยละ 4.7 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 4.3 ถึง 5.0) ตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมจากการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม และปริมาณจำหน่ายหินอุตสาหกรรม ภาคบริการคาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องในอัตราร้อยละ 4.0 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 3.5 ถึง 4.5) ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดจากมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ภาคเกษตรที่คาดว่าจะชะลอตัวในอัตราร้อยละ 6.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ 6.5 ถึง 7.1) แต่ยังคงถือว่าขยายตัวในเกณฑ์ดีตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว และอ้อยโรงงาน

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราเร่งเมื่อเทียบกับปี 2561 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวในอัตรา ร้อยละ 5.8 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.1 ถึง 6.5) จากปัจจัยบวกตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐที่คาดว่าจะทยอยออกมาช่วยเหลือประชาชนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นส่วนกระตุ้นให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 3.0 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.9 ถึง 3.10) ตามงบประมาณที่ได้รับเพิ่มขึ้นและการเบิกจ่ายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นตามมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 1.2 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -0.0 ถึง 2.5) และภาคการค้าขายแดนคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 14.5 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 14.0 ถึง 15.0)

ปัจจัยเสี่ยงเศรษฐกิจของจังหวัดเลยที่ต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง

(1) **ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ** ปัญหาภัยแล้งที่ทำให้ปริมาณน้ำในเขื่อนหลักที่สำคัญลดลง ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อการขยายตัวของการผลิตในภาคเกษตร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร การบริโภคภาคเอกชนและการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวม ดังเช่น ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดเลย ในปี 2561 เหลือปริมาณที่ใช้ได้จริงต่ำกว่าปริมาณน้ำโดยภาพรวมและต้องใช้อีกหลายเดือนกว่าจะมีปริมาณน้ำเข้าเต็มใหม่แสดงให้เห็นถึงปริมาณน้ำในปีนี้มีน้อย

(2) **ราคาสินค้าเกษตรดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้** ณ ไรนา ประกอบด้วยสินค้าหลายชนิด เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และพืชสำคัญอื่นๆ ยังคงมีระดับราคาที่ยังทรงตัวและปรับตัวลดลง โดยเฉพาะข้าว และยางพารา แม้ว่าระดับราคาในตลาดโลกจะแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ตลาดภายในประเทศยังต้องมีการปรับตัวอยู่นอกจากนี้ยังมีปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เข้ามารุมเร้าจนก่อให้เกิดการสปีดตัวสูงขึ้นของราคาอาหารและความผันผวนของอุปทานอาหารโลก กอปรกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change), ภัยธรรมชาติ, การเติบโตขึ้นของชนชั้นกลางในประเทศกำลังพัฒนา และปัจจัยจากเงินทุนเคลื่อนย้าย ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทในการกำหนดราคาและการไหลเวียนของอุปทานอาหารในวงจรภาคเกษตรและอาหารโลกในอนาคต

(3) **ทิศทางราคาสินค้า และค่าครองชีพ** นอกจากความกังวลต่อภาวะหนี้ครัวเรือนที่น่าจะส่งผลยาวข้ามไปเป็นประเด็นต่อเนื่องตลอดช่วงปีข้างหน้าแล้ว แนวโน้มภาวะค่าครองชีพของประชาชนและต้นทุนภาคธุรกิจที่จะขยับขึ้นตั้งแต่ต้นปี จะส่งผลให้การใช้จ่ายในประเทศต้องเผชิญกับสภาวะที่ทำทลายด้วยเช่นเดียวกัน

(4) **เศรษฐกิจโลกแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2559-2560** ยังคงมีการติดตามความผันผวนจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศผู้นำ ซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวและการปรับตัวที่ดีขึ้น เศรษฐกิจไทยก็ยังคงมีอัตราเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกที่ยังมีความผันผวนตามไปด้วยระเปียบเศรษฐกิจโลกใหม่ ที่มีการแข่งขันที่รุนแรงจากเศรษฐกิจเกิดใหม่ การแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการใช้เครื่องมือใหม่ๆ ในการกีดกันการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจในกลุ่มมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการรวมกลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) เพื่อสร้างอำนาจความเข้มแข็งในการต่อรองทางเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน และเศรษฐกิจภาคอื่นๆ

3.2 แนวโน้มการค้าชายแดน

ภาวะการค้าชายแดนไทย – สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

มูลค่าการค้าชายแดนไทย – สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย เปรียบเทียบ ณ ปี 2557 ถึง 2561 สรุปมูลค่าผ่านช่องทางการค้า ทั้ง 6 แห่งของจังหวัดเลย ดังนี้

สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย- สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

เปรียบเทียบการค้าระหว่าง ปี 2557 กับ ปี 2558

(ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม)

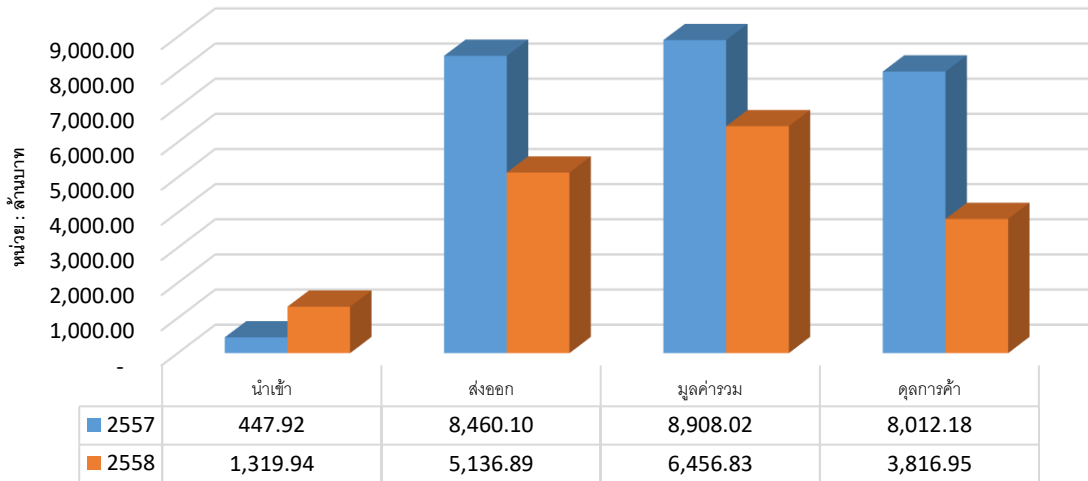
หน่วย : ล้านบาท

เดือน	มูลค่าการนำเข้า		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการส่งออก		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น		+/-	เปรียบเทียบ %	ดุลการค้ารวมทั้งสิ้น		+/-	เปรียบเทียบ %
	2557	2558			2557	2558			2557	2558			2557	2558		
	ม.ค.	50.92	127.92	77.00	151.22	902.71	485.10	-417.61	-46.26	953.63	613.02	-340.61	-35.72	851.79	357.18	-494.61
ก.พ.	32.16	277.08	244.92	761.57	977.63	430.75	-546.88	-55.94	1,009.79	707.83	-301.96	-29.90	945.47	153.67	-791.80	-83.75
มี.ค.	34.20	169.23	135.03	394.82	943.11	508.54	-434.57	-46.08	977.31	677.77	-299.54	-30.65	908.91	339.31	-569.60	-62.67
เม.ย.	32.13	133.36	101.23	315.06	876.58	385.71	-490.87	-56.00	908.71	519.07	-389.64	-42.88	844.45	252.35	-592.10	-70.12
พ.ค.	31.29	109.87	78.58	251.13	770.04	371.70	-398.34	-51.73	801.33	481.57	-319.76	-39.90	738.75	261.83	-476.92	-64.56
มิ.ย.	19.52	93.91	74.39	381.10	744.89	399.52	-345.37	-46.37	764.41	493.43	-270.98	-35.45	725.37	305.61	-419.76	-57.87
ก.ค.	12.69	64.31	51.62	406.78	509.49	372.76	-136.73	-26.84	522.18	437.07	-85.11	-16.30	496.80	308.45	-188.35	-37.91
ส.ค.	33.48	46.31	12.83	38.32	535.63	380.06	-155.57	-29.04	569.11	426.37	-142.74	-25.08	502.15	333.75	-168.40	-33.54
ก.ย.	15.94	61.82	45.88	287.83	546.16	504.52	-41.64	-7.62	562.10	566.34	4.24	0.75	530.22	442.70	-87.52	-16.51
ต.ค.	46.10	29.80	-16.30	-35.36	647.04	419.90	-227.14	-35.10	693.14	449.70	-243.44	-35.12	600.94	390.10	-210.84	-35.09
พ.ย.	48.59	68.77	20.18	41.53	482.65	458.95	-23.70	-4.91	531.24	527.72	-3.52	-0.66	434.06	390.18	-43.88	-10.11
ธ.ค.	90.90	137.56	46.66	51.33	524.17	419.38	-104.79	-19.99	615.07	556.94	-58.13	-9.45	433.27	281.82	-151.45	-34.96
รวม	447.92	1,319.94	872.02	194.68	8,460.10	5,136.89	-3,323.21	-39.28	8,908.02	6,456.83	-2,451.19	-27.52	8,012.18	3,816.95	-4,195.23	-52.36

หมายเหตุ : เครื่องหมาย (-) แทนอัตราการลดลง

แผนภูมิเปรียบเทียบมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย ณ ช่วงเวลาปัจจุบัน
ระหว่างภาวะการค้าชายแดนไทย – สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

มูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย
เปรียบเทียบการค้าระหว่างปี 2557 และ 2558

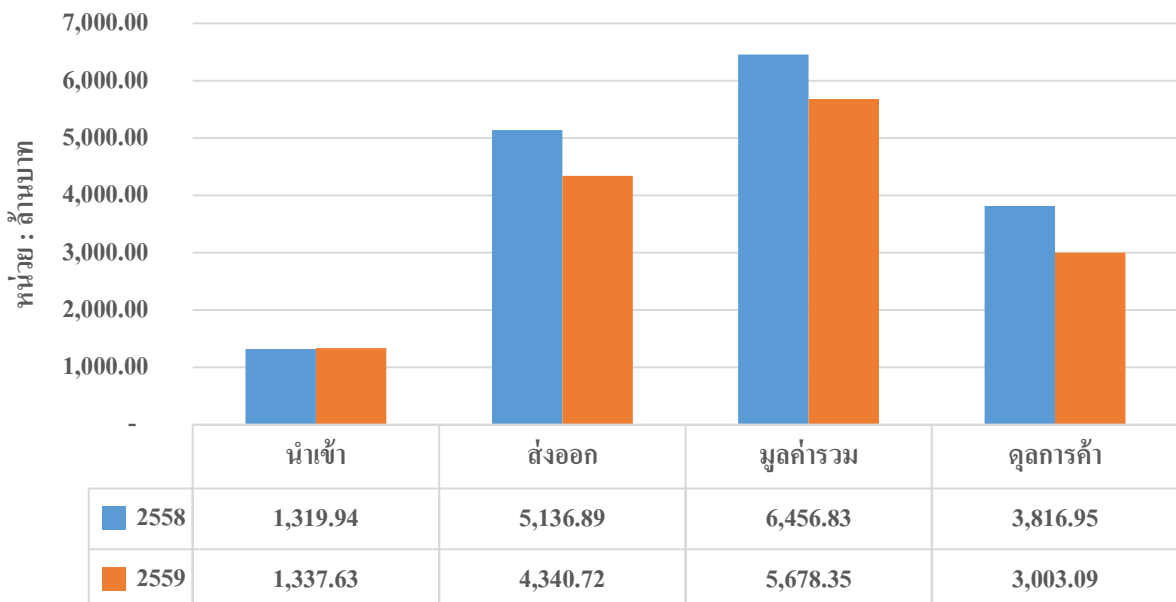

สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย
เปรียบเทียบการค้าระหว่าง ปี 2558 กับ ปี 2559
(ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม)

หน่วย : ล้านบาท

เดือน	มูลค่าการนำเข้า		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการส่งออก		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น		+/-	เปรียบเทียบ %	ดุลการค้ารวมทั้งสิ้น		+/-	เปรียบเทียบ %
	2558	2559			2558	2559			พ.ศ.2558	พ.ศ.2559			พ.ศ.2558	พ.ศ.2559		
ม.ค.	127.92	167.89	39.97	31.25	483.10	301.27	-183.83	-37.90	613.02	469.16	-143.86	-23.47	357.18	133.38	-223.80	-62.66
ก.พ.	277.08	131.41	-145.67	-52.57	430.75	289.42	-141.33	-32.81	707.83	420.84	-286.99	-40.55	153.67	158.01	4.34	2.82
มี.ค.	169.23	306.68	137.45	81.22	508.54	441.40	-67.14	-13.20	677.77	748.08	70.31	10.37	339.31	134.72	-204.59	-60.30

สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย
เปรียบเทียบการค้าระหว่างปี 2558 และ 2559

สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

เปรียบเทียบการค้าระหว่าง ปี 2559 กับ ปี 2560

(ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม)

หน่วย : ล้านบาท

เดือน	มูลค่าการนำเข้า		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการส่งออก		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น		+/-	เปรียบเทียบ %	มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น		+/-	เปรียบเทียบ %
	2559	2560			2559	2560			พ.ศ.2559	พ.ศ.2560			พ.ศ.2559	พ.ศ.2560		
	ม.ค.	167.89			114.39	-53.50			-31.87	301.27			372.88	71.61		
ก.พ.	131.41	192.57	61.16	46.54	289.42	379.83	90.41	31.24	420.84	572.40	151.56	36.01	158.01	187.26	29.25	18.51
มี.ค.	306.68	290.91	-15.77	-5.14	441.40	464.13	22.73	5.15	748.08	755.04	6.96	0.93	134.72	173.22	38.50	28.58
เม.ย.	239.15	132.82	-106.33	-44.46	359.94	348.62	-11.32	-3.14	599.09	481.44	-117.65	-19.64	120.79	215.80	95.01	78.66
พ.ค.	178.89	117.36	-61.53	-34.40	411.92	515.66	103.74	25.18	590.81	633.02	42.21	7.14	233.03	398.30	165.27	70.92
มิ.ย.	106.63	93.49	-13.14	-12.32	352.59	389.21	36.62	10.39	459.22	482.70	23.48	5.11	245.96	295.72	49.76	20.23
ก.ค.	35.10	45.56	10.46	29.80	307.85	280.39	-27.46	-8.92	342.95	325.95	-17.00	-4.96	272.75	234.83	-37.92	-13.90
ส.ค.	30.80	39.75	8.95	29.06	340.37	411.33	70.96	20.85	371.17	451.08	79.91	21.53	309.57	371.58	62.01	20.03
ก.ย.	17.55	22.62	5.07	28.89	400.54	413.18	12.64	3.16	418.09	435.80	17.71	4.24	382.99	390.56	7.57	1.98
ต.ค.	42.02	26.23	-15.79	-37.58	366.64	376.04	9.40	2.56	408.66	402.27	-6.39	-1.56	324.62	349.81	25.19	7.76
พ.ย.	36.66	37.47	0.81	2.21	400.57	487.08	86.51	21.60	437.23	524.55	87.32	19.97	363.91	449.61	85.70	23.55
ธ.ค.	44.85	80.56	35.71	79.62	368.21	531.70	163.49	44.40	413.06	612.26	199.20	48.23	323.36	451.14	127.78	39.52
รวม	1,337.63	1,193.73	-143.90	- 10.76	4,340.72	4,970.05	629.33	14.50	5,678.35	6,163.78	485.43	8.55	3,003.09	3,776.32	773.24	25.75

หมายเหตุ : เครื่องหมาย (-) แทนอัตราการลดลง

สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

เปรียบเทียบการค้าระหว่าง ปี 2560 กับ ปี 2561

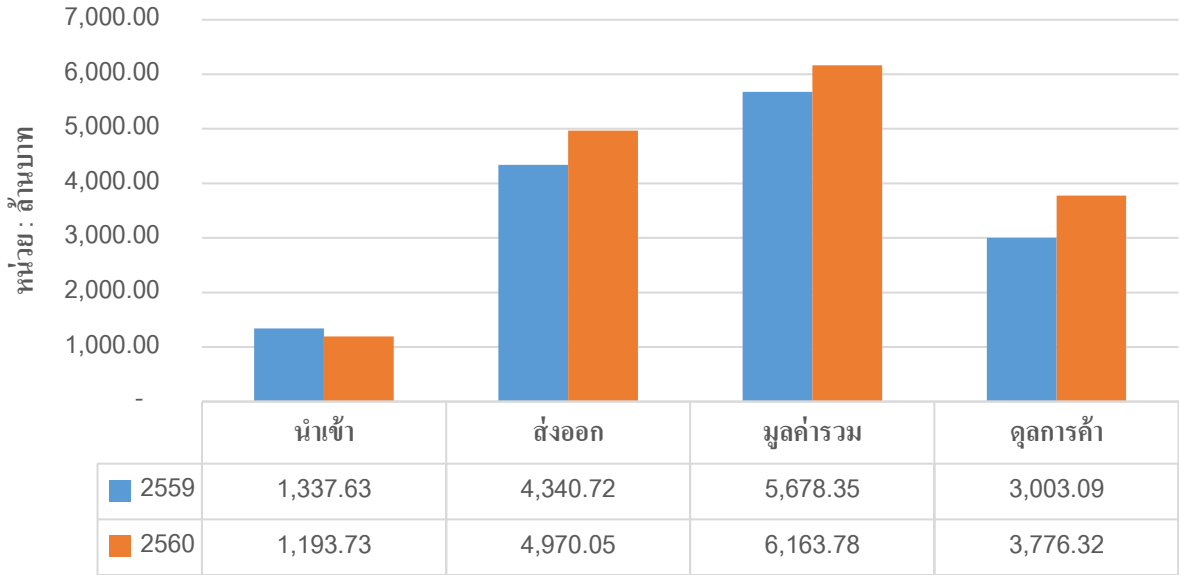
(ตั้งแต่เดือนมกราคม - ธันวาคม)

หน่วย : ล้านบาท

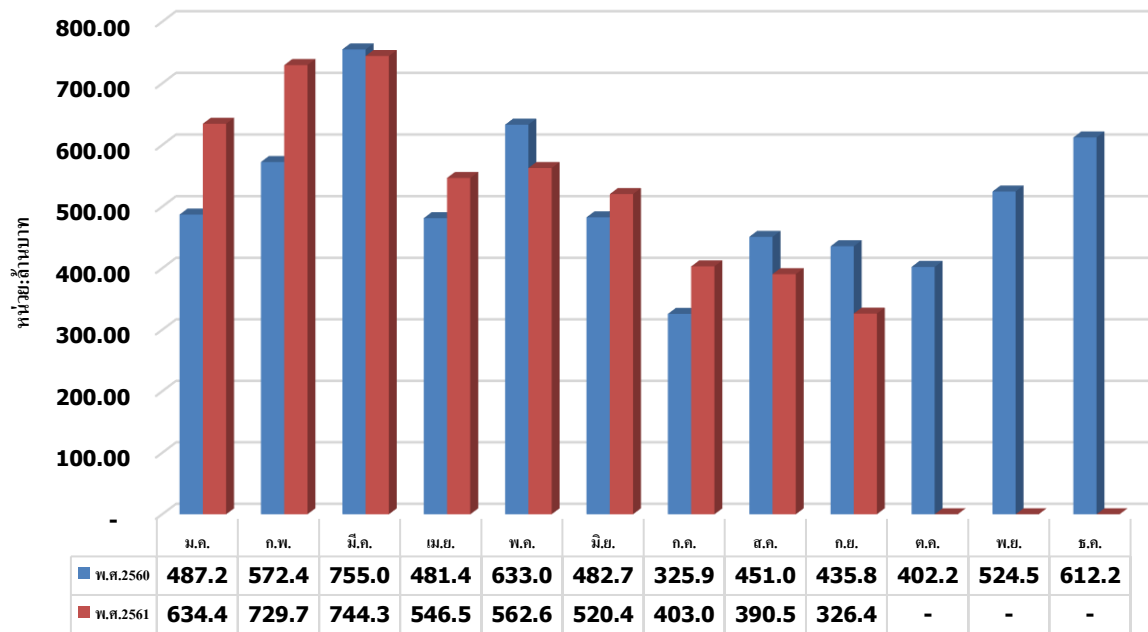
เดือน	มูลค่าการนำเข้า		จำนวน		มูลค่าการส่งออก		จำนวน		มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น		จำนวน		มูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น		จำนวน	
	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	+/-	%	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	+/-	%	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	+/-	%	พ.ศ.2560	พ.ศ.2561	+/-	%
ม.ค.	114.39	185.71	71.32	62.35	372.88	448.72	75.84	20.34	487.27	634.43	147.16	30.20	258.49	263.01	4.52	1.75
ก.พ.	192.57	231.16	38.59	20.04	379.83	498.54	118.71	31.25	572.40	729.70	157.30	27.48	187.26	267.38	80.12	42.79
มี.ค.	290.91	193.25	-97.66	-33.57	464.13	551.12	86.99	18.74	755.04	744.37	-10.67	-1.41	173.22	357.87	184.65	106.60
เม.ย.	132.82	86.57	-46.25	-34.82	348.62	459.95	111.33	31.93	481.44	546.52	65.08	13.52	215.80	373.38	157.58	73.02
พ.ค.	117.36	36.86	-80.50	-68.59	515.66	525.76	10.10	1.96	633.02	562.62	-70.40	-11.12	398.30	488.90	90.60	22.75
มิ.ย.	93.49	41.53	-51.96	-55.58	389.21	478.91	89.70	23.05	482.70	520.44	37.74	7.82	295.72	437.38	141.66	47.90
ก.ค.	45.56	55.25	9.69	21.27	280.39	347.83	67.44	24.05	325.95	403.08	77.13	23.66	234.83	292.58	57.75	24.59
ส.ค.	39.75	44.32	4.57	11.50	411.33	346.20	-65.13	-15.83	451.08	390.52	-60.56	-13.43	371.58	301.88	-69.70	-18.76
ก.ย.	22.62	28.98	6.36	28.12	413.18	297.43	-115.75	-28.01	435.80	326.41	-109.39	-25.10	390.56	268.45	-122.11	-31.27
ต.ค.	26.23		-26.23	-100.00	376.04		-376.04	-100.00	402.27	-	-402.27	-100.00	349.81	0.00	-349.81	-100.00
พ.ย.	37.47		-37.47	-100.00	487.08		-487.08	-100.00	524.55	-	-524.55	-100.00	449.61	0.00	-449.61	-100.00
ธ.ค.	80.56		-80.56	-100.00	531.70		-531.70	-100.00	612.26	-	-612.26	-100.00	451.14	0.00	-451.14	-100.00
รวม ม.ค.- ธ.ค.	1,193.73	903.63	-290.10	-24.30	4,970.05	3,954.46	-1,015.59	-20.43	6,163.78	4,858.09	-1,305.69	-21.18	3,776.32	3,050.83	-725.49	-19.21

หมายเหตุ : เครื่องหมาย (-) แทนอัตราการลดลง

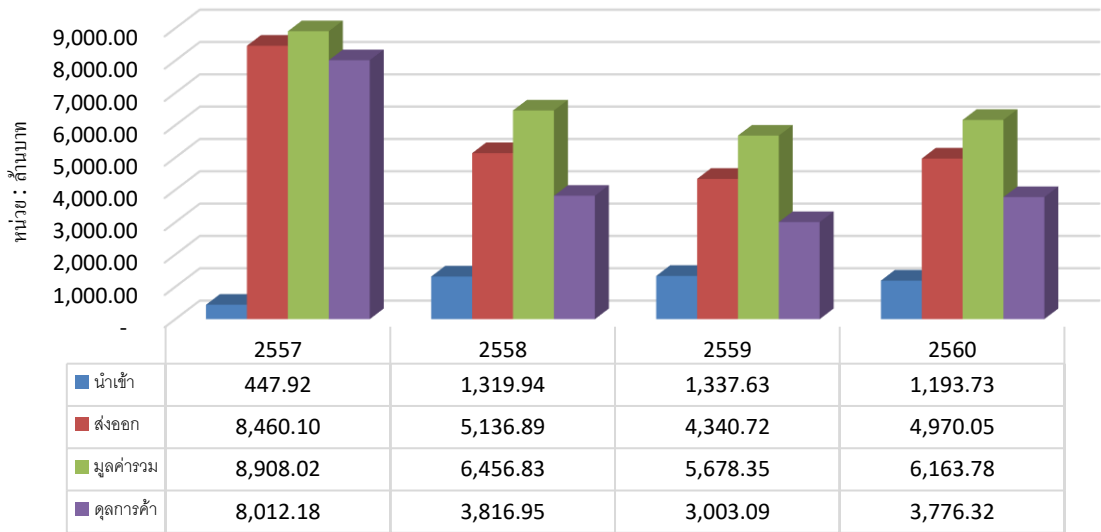
สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย
เปรียบเทียบการค้าระหว่างปี 2559 - 2560

แผนภูมิเปรียบเทียบมูลค่าการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย
ระหว่างปี พ.ศ.2560 - 2561

สรุปมูลค่าการค้าชายแดนไทย - ลาว ด้านจังหวัดเลย
เปรียบเทียบการค้าระหว่าง ปี 2557 - 2560

สถิติการค้าชายแดนไทย-สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

ปี	มูลค่าการค้ารวม	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า	อัตราการขยายตัว ร้อยละ		
					มูลค่าการค้ารวม	ส่งออก	นำเข้า
2557	8,908.02	8,460.10	447.92	8,012.18	-11.51	-7.09	-53.41
2558	6,456.83	5,136.89	1,319.94	3,816.95	-27.52	-39.28	194.68
2559	5,678.35	4,340.72	1,337.63	3,003.09	-12.06	-15.50	1.34
2560	6,163.78	4,970.05	1,193.73	3,776.32	8.55	14.50	-10.76
(ม.ค.-ก.ย. 2561)	4,858.09	3,954.46	903.63	3,050.83	-52.57	-47.03	17.28

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย โดยความร่วมมือจากด่านศุลกากรท่าลี่และเชียงคาน

การเปรียบเทียบภาวะการค้าชายแดนไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย ย้อนหลัง 5 ปี (ปี 2557 - 2561)
ดังนี้

ปี 2557 มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน 8,908.02 ล้านบาท แยกเป็นมูลค่าการนำเข้า 447.92 ล้านบาท มูลค่าการส่งออก 8,460.10 ล้านบาท และมีมูลค่าดุลการค้า 8,012.18 ล้านบาท เปรียบเทียบ ปี 2556 ลดลงจากปีที่แล้วใน ช่วงเวลาเดียวกัน 132.54 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 1.63 โดยมีอัตราการขยายตัวด้านส่งออก และนำเข้าลดลง ร้อยละ 7.09 และ 53.41 ตามลำดับ

ปี 2558 มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน 6,456.83 ล้านบาท แยกเป็นมูลค่าการนำเข้า 1,319.94 ล้านบาท มูลค่า การส่งออก 5,136.89 ล้านบาท และมีมูลค่าดุลการค้า 3,816.95 ล้านบาท เปรียบเทียบ ปี 2557 ลดลงจากปีที่แล้วใน

ช่วงเวลาเดียวกัน 4,195.23 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 52.36 โดยมีอัตราการขยายตัวด้านส่งออกลดลง คิดเป็นร้อยละ 39.28 และอัตราการขยายตัวด้านนำเข้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 194.68

ปี 2559 มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน 5,678.35 ล้านบาท แยกเป็น มูลค่านำเข้า 1,337.63 ล้านบาท มูลค่าการส่งออก 4,340.72 ล้านบาท และมูลค่าดุลการค้า 3,003.09 ล้านบาท เปรียบเทียบ ปี 2558 ลดลง จำนวน 813.86 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 21.32 โดยมีอัตราการขยายตัวด้านส่งออกลดลง คิดเป็นร้อยละ 15.50 และนำเข้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 1.34

ปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน 6,163.78 ล้านบาท แยกเป็นมูลค่าการนำเข้า 1,193.73 ล้านบาท และมูลค่าส่งออก 4,970.05 ล้านบาท และดุลการค้า 3,776.32 ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวด้านนำเข้าลดลง คิดเป็นร้อยละ 10.76 ส่งออกเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 14.50

ปี 2561 (มกราคม – กันยายน 2561) มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน 4,858.09 ล้านบาท แยกเป็นมูลค่าการนำเข้า 903.63 ล้านบาท และมูลค่าส่งออก 3,954.46 ล้านบาท และดุลการค้า 3,050.83 ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวด้านนำเข้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 17.28 ส่งออกลดลง คิดเป็นร้อยละ 47.03

สินค้านำเข้าและสินค้าส่งออกที่สำคัญของจังหวัดเลย ระหว่าง ปี 2557 – 2561

สินค้านำเข้าและส่งออกที่สำคัญ ของจังหวัดเลย ปี 2557

อันดับที่	สินค้านำเข้า	ร้อยละ	อันดับที่	สินค้าส่งออก	ร้อยละ
1	สินค้ากสิกรรม	82.32	1	สินค้าเชื้อเพลิง	35.48
2	สินค้าแร่	7.77	2	วัสดุก่อสร้าง	33.09
3	สินค้าไม้และผลิตภัณฑ์	7.67	3	สินค้าอุปโภคบริโภค	9.93
4	ยานพาหนะ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	1.50	4	เครื่องจักรไม่ใช่ไฟฟ้าและอุปกรณ์	7.05
5	เฟอร์นิเจอร์	0.24	5	ยานพาหนะ และอุปกรณ์	6.51
6	เครื่องจักรที่ไม่ใช่ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.22	6	สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร	2.64
7	เครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.09	7	สินค้ากสิกรรม	0.49
8	ผลิตภัณฑ์โลหะ	0.04	8	สินค้าประมงและปศุสัตว์	0.35
9	เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.04	9	เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	0.28
10	อื่นๆ	0.11	10	ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช	0.19

สินค้านำเข้าและสินค้าส่งออกที่สำคัญของจังหวัดเลย ปี 2558

อันดับที่	สินค้านำเข้า	ร้อยละ	อันดับที่	สินค้าส่งออก	ร้อยละ
1	สินค้ากสิกรรม	82.32	1	สินค้าเชื้อเพลิง	35.48
2	สินค้าแร่	7.77	2	วัสดุก่อสร้าง	33.09
3	สินค้าไม้และผลิตภัณฑ์	7.67	3	สินค้าอุปโภคบริโภค	9.93
4	ยานพาหนะ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	1.50	4	เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	7.05
5	เฟอร์นิเจอร์	0.24	5	ยานพาหนะ และอุปกรณ์	6.51
6	เครื่องจักรที่ไม่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.22	6	สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร	2.64
7	เครื่องจักรที่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.09	7	สินค้ากสิกรรม	0.49
8	ผลิตภัณฑ์โลหะ	0.04	8	สินค้าประมงและปศุสัตว์	0.35
9	เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.04	9	เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	0.28
10	อื่นๆ	0.11	10	ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช	0.19

สินค้านำเข้าและสินค้าส่งออกที่สำคัญ 5 อันดับ ของจังหวัดเลย ปี 2559

อันดับที่	สินค้านำเข้า	ร้อยละ	อันดับที่	สินค้าส่งออก	ร้อยละ
1	สินค้ากสิกรรม	83.18	1	สินค้าเชื้อเพลิง	40.70
2	ไม้ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์	7.88	2	วัสดุก่อสร้าง	23.00
3	สินค้าแร่	6.28	3	สินค้าอุปโภคบริโภค	12.24
4	เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1.85	4	เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	4.76
5	เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน	0.37	5	ยานพาหนะ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	4.22
	อื่นๆ	0.44		อื่นๆ	15.08

สินค้านำเข้าและส่งออกที่สำคัญ 5 อันดับ ของจังหวัดเลย ปี 2560

อันดับที่	สินค้านำเข้า	ร้อยละ	อันดับที่	สินค้าส่งออก	ร้อยละ
1	สินค้ากสิกรรม	79.14	1	สินค้าเชื้อเพลิง	39.23
2	สินค้าแร่	10.84	2	วัสดุก่อสร้าง	27.37
3	ไม้ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์	5.30	3	สินค้าอุปโภคบริโภค	14.16
4	เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	3.72	4	เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	6.37
5	เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน	0.27	5	สินค้าอื่น (พลังงานไฟฟ้าและอื่นๆ)	4.29
	อื่นๆ	0.73		อื่นๆ	8.58

สินค้านำเข้าและส่งออกที่สำคัญ 5 อันดับ ของจังหวัดเลย ปี 2561

(ตั้งแต่เดือนมกราคม – กันยายน)

อันดับที่	สินค้านำเข้า	ร้อยละ	อันดับที่	สินค้าส่งออก	ร้อยละ
1	สินค้ากสิกรรม	80.65	1	สินค้าเชื้อเพลิง	51.95
2	สินค้าแร่	10.33	2	วัสดุก่อสร้าง	20.38
3	ไม้ไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์	6.66	3	สินค้าอุปโภคบริโภค	11.98
4	เครื่องจักรไม่ใช่ไฟฟ้าและส่วนประกอบ	0.68	4	สินค้าอื่น (พลังงานไฟฟ้าและอื่นๆ)	3.08
5	ยานพาหนะอุปกรณ์และส่วนประกอบ	0.52	5	ยานพาหนะอุปกรณ์และส่วนประกอบ	2.65
	อื่นๆ	1.16		อื่นๆ	9.96

สินค้า

นำเข้าที่สำคัญ ในปี 2557 - 2561

- สินค้ากสิกรรม
- สินค้าไม้ ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์
- สินค้าประเภทแร่
- เครื่องจักรไม่ใช่ไฟฟ้าและส่วนประกอบ
- เฟอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ปี 2557 - 2561

- สินค้าหมวดวัสดุก่อสร้าง
- สินค้าเชื้อเพลิง
- สินค้าอุปโภคบริโภค (ของใช้ประจำวัน)
- สินค้าหมวดยานพาหนะ อุปกรณ์และชิ้นส่วน
- สินค้าหมวดเครื่องจักรไม่ใช่ไฟฟ้า

โอกาสการค้า การลงทุน ชายแดนไทย-สปป.ลาว ด้านจังหวัดเลย

มูลค่าการค้าชายแดนในปี 2562 คาดว่าจะหดตัวลดลง เนื่องจากการก่อสร้างเขื่อนในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวใกล้จะเสร็จแล้ว จึงส่งผลให้การส่งออกวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการก่อสร้างเขื่อนลดลง แต่มีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น ตามความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่เป็นจุดแข็งและโอกาสของไทย ในด้านการค้าชายแดนกับ สปป.ลาว คือ มีต้นทุนและกำลังการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพจำนวนมาก ขณะเดียวกัน สปป.ลาว ไม่มีต้นทุนทางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เช่น สินค้าในหมวดวัสดุก่อสร้าง สินค้าอุปโภคบริโภค และยานพาหนะ ตรงตามความต้องการของ สปป.ลาว และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้ง มีกำลังในการซื้อสินค้าซึ่งเป็นวัตถุดิบทางอุตสาหกรรม จาก สปป.ลาว เช่น สินค้ากสิกรรม ฯลฯ และสินค้าที่มีคู่ทางการตลาดที่ตีส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าเชื้อเพลิง สินค้าแปรรูปและเป็นสินค้านำเข้าราคาถูก ตลอดจนการขยายตัวของนักลงทุนต่างชาติช่วยเพิ่มผู้บริโภค สำหรับธุรกิจที่มีแนวโน้มและโอกาสต่อการค้าการลงทุน ได้แก่ ธุรกิจด้านท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร สุขภาพ และสถานพยาบาล และการแปรรูปสินค้าเกษตร

ในส่วนของปัจจัยอุปสรรคที่จะทำให้การค้าชายแดนไทยกับ สปป.ลาวหดตัวลดลง ได้แก่

- 1) ระยะเวลา เปิด-ปิด ด่านศุลกากรในช่วงผลผลิตการเกษตรออกสู่ตลาดเร็วเกินไป ทำให้สินค้าบางรายการตกค้าง และไม่ได้รับความสะดวกในการขนส่ง
- 2) การประสานงานระดับเมืองของ สปป.ลาว บางครั้งต้องได้รับความเห็นจากเจ้าแขวงหรือรัฐบาลกลาง ถึงจะสามารถปฏิบัติได้ ซึ่งในบางครั้งทำให้การประสานงานค่อนข้างล่าช้า
- 3) การประชุม และข้อหารือในการประชุมร่วมกันบางครั้งผู้ปฏิบัติในพื้นที่ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ
- 4) จุดผ่านแดนถาวรเชียงคาน อ.เชียงคาน และบ้านคกไผ่ อ.ปากชม ฝายไทย เป็นด่านถาวรแล้ว ส่วน สปป.ลาว ยังไม่มีความพร้อม ยังคงเป็นด่านประเพณี ประกอบกับการขนส่งสินค้าข้ามแม่น้ำโขงยังต้องใช้เรือเป็นพาหนะ
- 5) การซื้อขายและการชำระเงิน การค้าส่วนใหญ่เป็นการค้ารายย่อยระบบเงินสด เนื่องจากยังขาดระบบธนาคารพาณิชย์ที่มีประสิทธิภาพรองรับการประกอบธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ
- 6) การค่านอกระบบ ผู้ประกอบการค้าชายแดนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจกฎระเบียบ พิธีการศุลกากร โดยเข้าใจว่าการผ่านพิธีการศุลกากรต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงและเสียเวลา จึงลักลอบทำการค้าตามช่องทางต่าง ๆ ในแนวชายแดน
- 7) กฎระเบียบและมาตรการทางการค้า ความแตกต่างของกฎระเบียบและมาตรการทางการค้า เนื่องจาก สปป.ลาวอยู่ระหว่างการปรับปรุงระบบการค้าสู่ระบบสากลมากยิ่งขึ้น ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบอยู่เสมอ อีกทั้งมีความซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในสินค้าแต่ละประเภท ประกอบกับมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ดังนั้นผู้ประกอบการไทยจำเป็นต้องติดตามขอทราบความคืบหน้าในการดำเนินงานและศึกษากฎระเบียบใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา
- 8) การแข่งขันทางการค้า มีแนวโน้มการแข่งขันระหว่างพ่อค้าคนกลางตามแนวชายแดน ทั้งต่างชาติและพ่อค้าไทยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีนและประเทศเวียดนาม โดยได้มีการให้การสนับสนุน ด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ และขยายการผลิตมายัง สปป.ลาว มากขึ้น
- 9) ติดตามสถานการณ์สินค้าเกษตรของ สปป. ลาว และหารือ/ติดตามการดำเนินมาตรการทำสัญญาข้อตกลงซื้อขายสินค้าเกษตรของภาคเอกชน
- 10) เส้นทางคมนาคมของ สปป.ลาว ยังไม่สะดวก รถขนส่งที่ไม่ได้มาตรฐาน จะส่งผลต่อการดำเนินงานทำให้ต้นทุนสินค้าสูงขึ้น

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเลย

3.3 ด้านอุตสาหกรรม

ในปัจจุบัน (ณ วันที่ 14 ธันวาคม 2561) สถานการณ์ด้านอุตสาหกรรมจังหวัดเลย มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ จำนวนทั้งสิ้น 480 โรงงาน เงินทุนรวม 23,663.509 ล้านบาท มีจำนวนคนงาน 6,559 คน ซึ่งสาขาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการลงทุนมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมอาหาร (แปรรูปสัตว์ น้านม พืชผัก ผลไม้ น้ำตาล อาหารจากแป้ง) รองลงมาคือ อุตสาหกรรมการเกษตร (ผลิตภัณฑ์จากพืช ผลผลิตทางการเกษตร) และอุตสาหกรรมยางพารา (ผลิตภัณฑ์ยางพารา) ตามลำดับ ซึ่งในปี 2561 มีสถานประกอบการที่ได้รับการอนุญาตประกอบกิจการใหม่ จำนวน 16 ราย มีมูลค่าการลงทุนรวม 232.159 ล้านบาท แรงงาน จำนวน 130 คน

ในปี 2560 อุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร โดยได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานจำนวน 3 โรงงาน (สะสม 40 โรงงาน) จำนวนเงินลงทุน 44,640 ล้านบาท (สะสม 13,237.98 ล้านบาท) และมีการจ้างงาน จำนวน 84 คน (สะสม 1,286 คน) คาดการณ์ในปี 2562 อุตสาหกรรมอาหาร ประเภทแปรรูปอาหาร จะมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม สร้างความสามารถในการแข่งขัน ขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก และการอนุมัติสินเชื่อกองทุนพัฒนา SME ตามแนวพระราชรัฐของกระทรวงอุตสาหกรรม

สำหรับการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมใหม่ มีอัตราการเติบโตเท่ากับกับปี 2560 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการยังคงชะลอการลงทุนไว้ก่อนและจำนวนผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมน้อย และเมื่อพิจารณาข้อมูลการลงทุนอุตสาหกรรมในเดือนตุลาคม 2561 เทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปี 2560 พบว่า อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมโรงงานที่ได้รับอนุญาตใหม่ เท่ากับปีที่แล้ว

ตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนโรงงานและเงินลงทุน 5 ปี ย้อนหลัง (ปี 2557 – 2561)

รายการ/ปีพ.ศ.	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
จำนวนโรงงาน(จำพวก 2 3)	449	453	469	464	480
เงินลงทุน (ล้านบาท)	435.155	4,551.13	4,807.195	23,431.35	23,663.509
จำนวนคนงาน (คน)	4,681	4,766	4,956	6,689	6,559

หมายเหตุ : โรงงานจำพวกที่ 2 คือโรงงานขนาดกลาง โดยมีเครื่องจักรไม่เกิน 50 แรงม้า และคนงานไม่เกิน 50 คน เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน, โรงงานจำพวกที่ 3 ได้แก่ โรงงานขนาดใหญ่ โดยมีเครื่องจักรเกิน 50 แรงม้า และคนงานเกิน 50 คน ซึ่งจะต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการก่อนประกอบการ

อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่

จังหวัดเลยมีทรัพยากรแร่ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ 9 ชนิด ได้แก่ ถ่านหิน ทองคำ ทองแดง เหล็ก แร่แบไรต์ หินปูน เป็นต้น ซึ่งมีการประกอบกิจการเหมืองแร่ ดังนี้

ชนิดแร่	จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)	หมายเหตุ
1. เหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน	5	9	เปิดทำการ 4 ราย และยังไม่เปิดการ 1 ราย
2. เหมืองแร่หินประดับชนิดหินแกรนิต	1	1	ไม่มีการผลิตและจำหน่ายแร่
3. เหมืองแร่เหล็ก	7	9	เปิดการ 2 ราย และยังไม่เปิดการ 5 ราย
4. เหมืองแร่แบไรต์	1	1	เปิดทำการ
5. เหมืองแร่ทองคำ	1	6	ไม่มีการทำเหมือง เนื่องจากใบอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในการทำเหมืองของป่าไม้ และ ส.ป.ก. สิ้นอายุ

ตารางแสดงปริมาณแร่อุตสาหกรรม ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2561

ลำดับ	รายการ	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
-------	--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

1	แปะไรต์	2,952.70	2,971.30	4,202.50	3,473.60	3,652.10	2,087	1,089
2	หินอุตสาหกรรม	3,403,229.36	2,672,808	3,536,992.19	4,706,513.44	5,893,923.85	7,442,097.78	1,179,796.28
3	เหล็ก	123,820.07	93,032.86	116,000	9,098	5,200	33,763.40	101,000
4	ทองคำ (กรัม)	660,358.92	-	-	-	-	-	-

จากตารางพบว่าแปะไรต์ หินอุตสาหกรรม เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปี 2555 – 2561 มีแนวโน้มลดลง ส่วนแร่เหล็กในปี 2555 – 2559 มีปริมาณลดลง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2560 และ 2561
ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย

3.4 ด้านการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่มีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของจังหวัดเลย เพราะนอกจากจะสร้างรายได้ด้านการค้าบริการรวมของจังหวัดแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่สำคัญ ๆ อาทิ โรงแรมและที่พักภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น โดยในแต่ละปีสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดเลยเป็นจำนวนมาก

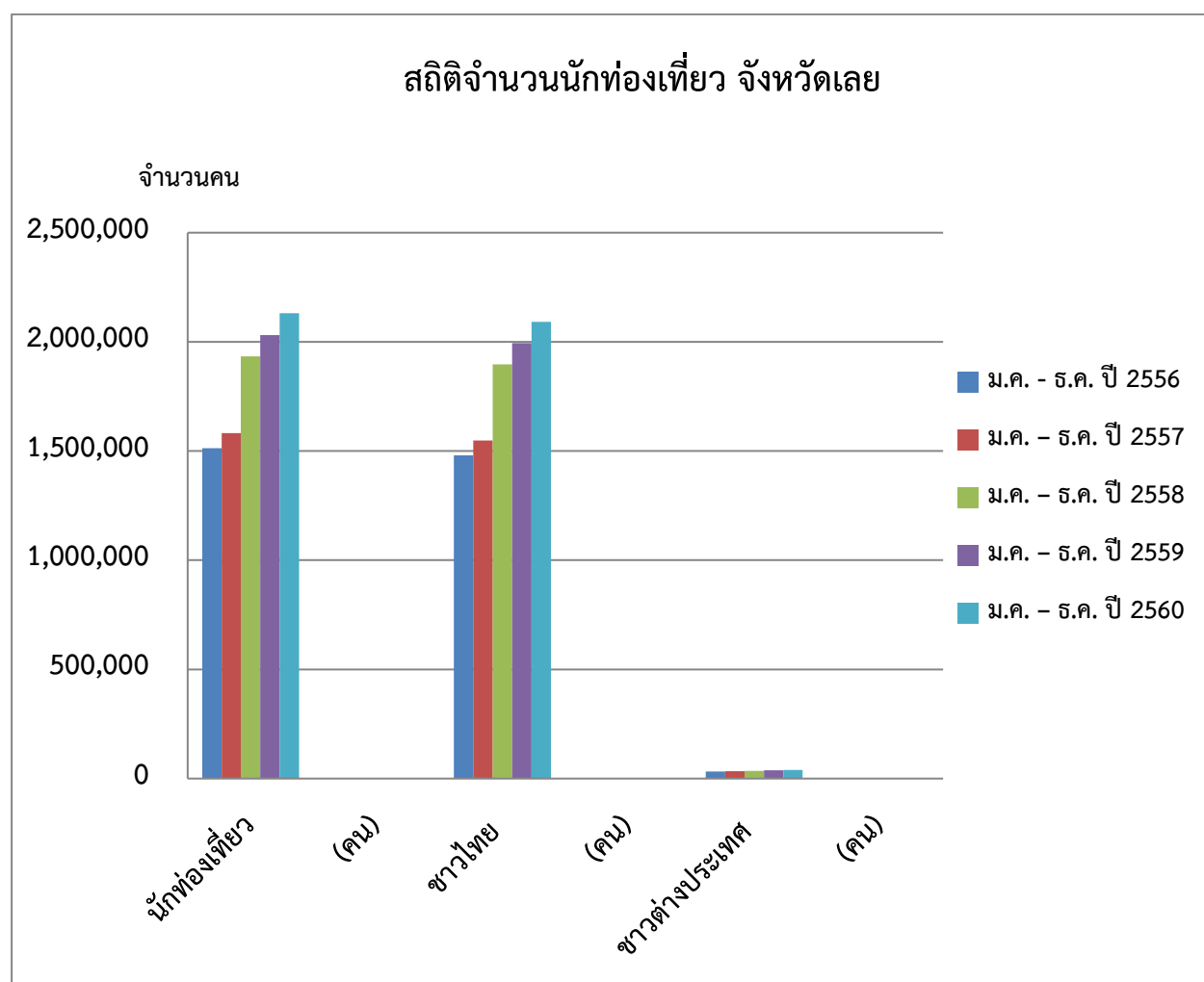
รายงานสถิติจำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดเลย ระหว่างปี พ.ศ. 2556 – 2560

	ม.ค. – ธ.ค. ปี 2556	ม.ค. – ธ.ค. ปี 2557	ม.ค. – ธ.ค. ปี 2558	ม.ค. – ธ.ค. ปี 2559	ม.ค. – ธ.ค. ปี 2560
ผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)	1,512,855	1,581,951	1,933,122	2,031,122	2,131,525
ชาวไทย (คน)	1,480,817	1,548,723	1,897,358	1,993,768	2,092,365
ชาวต่างประเทศ (คน)	32,038	33,228	35,764	37,354	39,160
วันพำนัก (วัน)	2.25	2.25	2.19	2.23	2.25
ชาวไทย (วัน)	2.24	2.24	2.17	2.22	2.24
ชาวต่างประเทศ (วัน)	2.76	2.75	2.80	2.83	2.85
รายได้ (ล้านบาท)	2,469.23	2,675.47	3,347.14	3,711.68	4,152.59
ชาวไทย (ล้านบาท)	2,388.53	2,591.08	3,251.09	3,606.95	4,036.69
ชาวต่างประเทศ (ล้านบาท)	80.70	84.39	96.05	104.73	115.90
ค่าใช้จ่ายผู้เยี่ยมเยือน (บาท/คน/วัน)	967.76	997.29	1,039.74	1,078.39	1,138.41
ชาวไทย (บาท/คน/วัน)	960.83	990.75	1,033.49	1,072.23	1,131.79
ชาวต่างประเทศ (บาท/คน/วัน)	1,230.21	1,250.92	1,306.42	1,355.70	1,429.43
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	+10.77	+4.57	+22.20	+5.07	+4.94

จำนวนผู้เยี่ยมชม					
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น รายได้จากผู้เยี่ยมชม	+12.24	+8.35	+25.10	+10.89	+11.88
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น จำนวนวันพำนัก	-0.27	0	-0.06	+0.04	+0.02
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น (บาท/คน/วัน)	+9.28	+3.05	+4.26	+3.72	+5.57

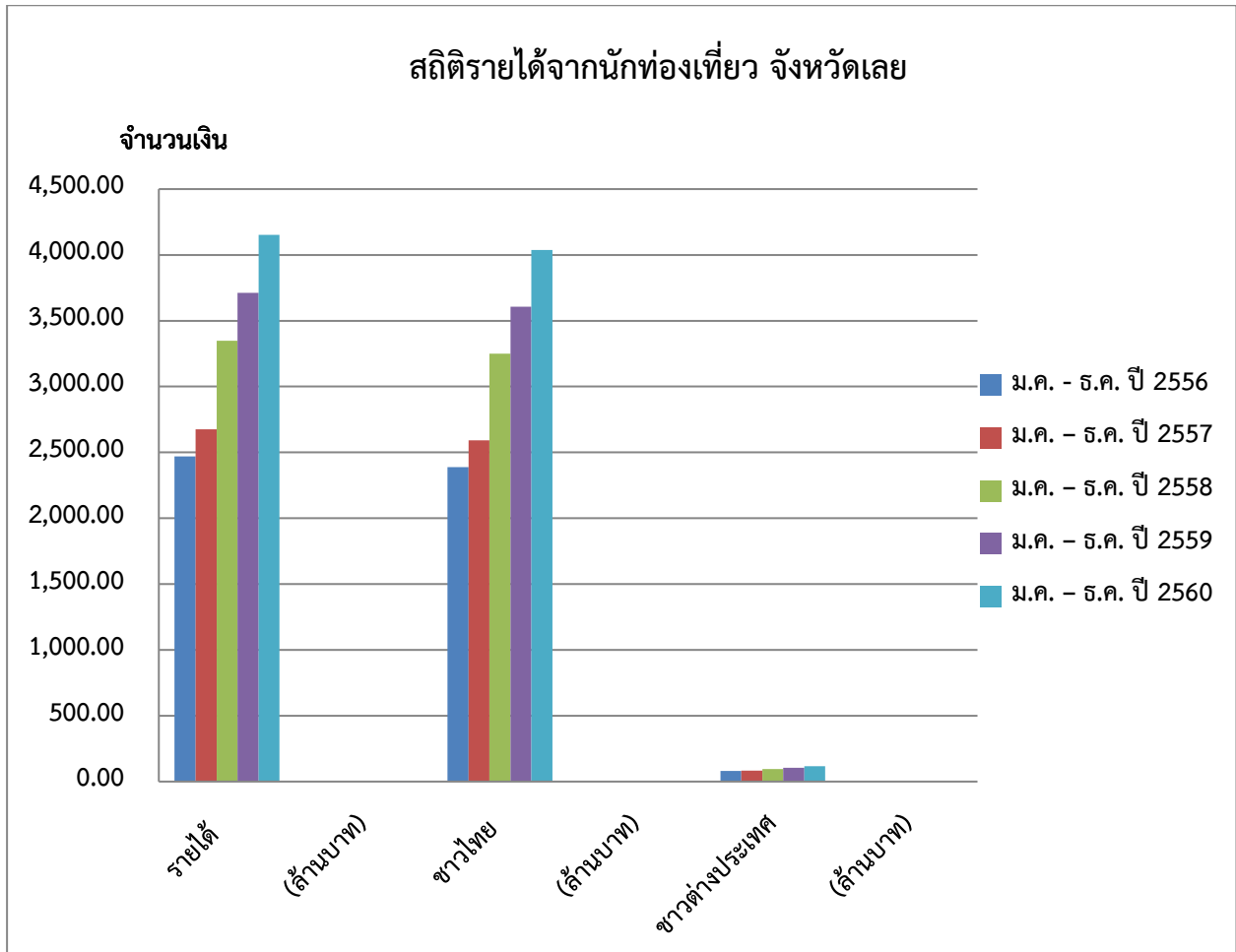
ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา / สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย

กราฟข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดเลย

จำนวนนักท่องเที่ยว จากปี 2556 – 2560 จะเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเปรียบเทียบเป็นปี ดังนี้

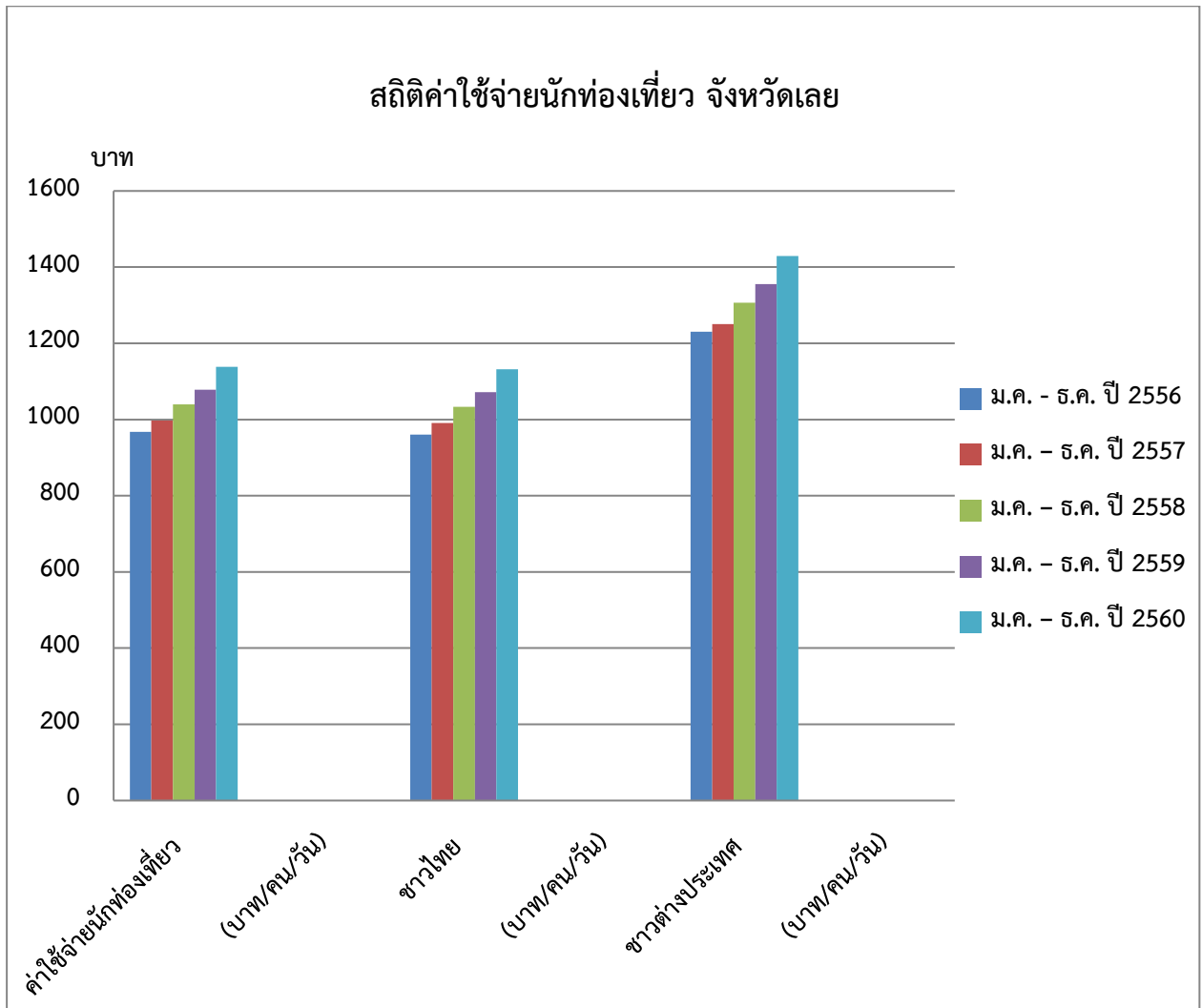
- ปี 2556 – 2557 เพิ่มขึ้น 69,066 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.57
- ปี 2557 – 2558 เพิ่มขึ้น 351,171 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 22.20
- ปี 2558 – 2559 เพิ่มขึ้น 98,000 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.07
- ปี 2559 – 2560 เพิ่มขึ้น 100,403 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 4.94

รายได้จากนักท่องเที่ยว จากปี 2556 – 2560 จะเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเปรียบเทียบ ดังนี้

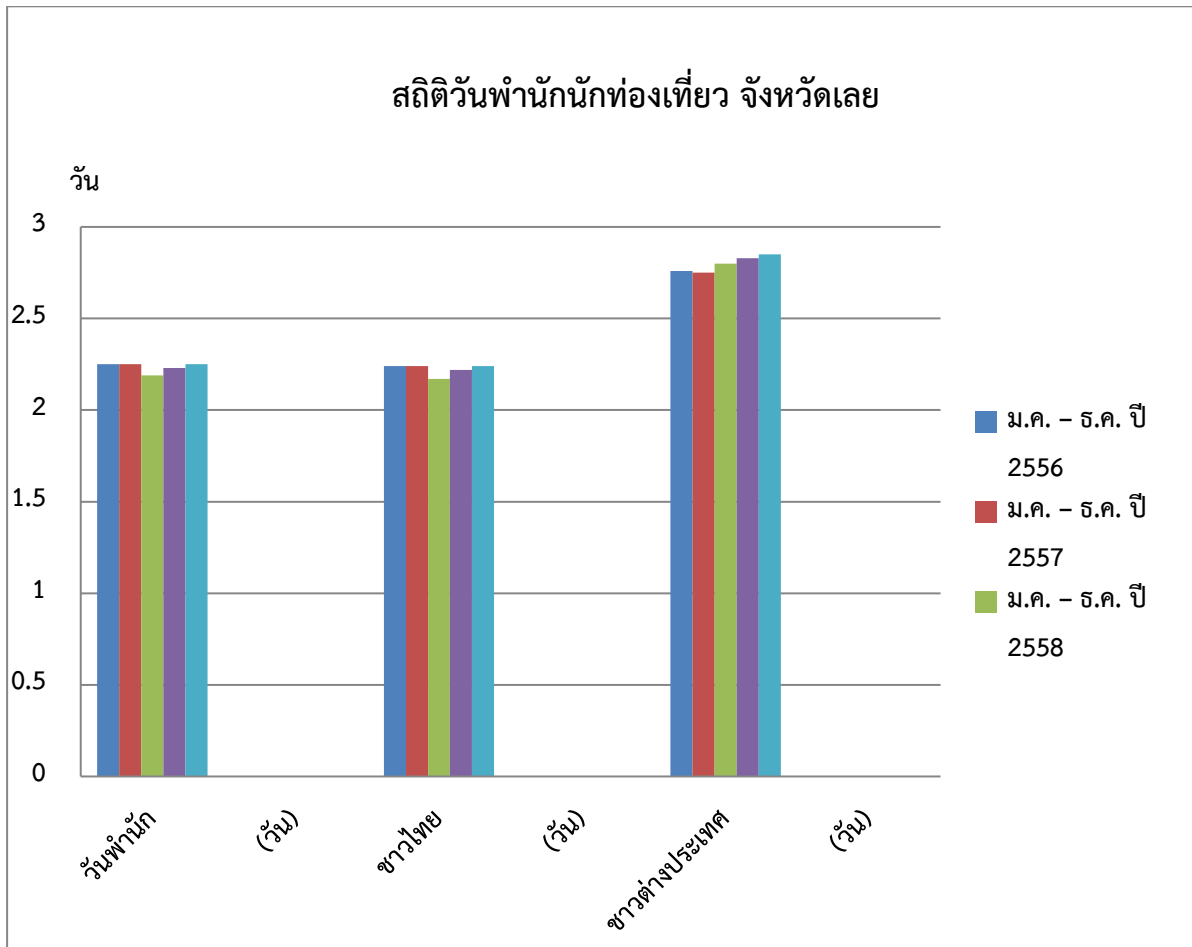
- ปี 2556 – 2557 เพิ่มขึ้น 206.24 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.35
- ปี 2557 – 2558 เพิ่มขึ้น 671.67 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 25.10
- ปี 2558 – 2559 เพิ่มขึ้น 364.54 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10.89
- ปี 2559 – 2560 เพิ่มขึ้น 440.61 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 11.88

ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยว จากปี 2556 – 2560 จะเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเปรียบเทียบ ดังนี้

- ปี 2556 – 2557 เพิ่มขึ้น 29.53 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.05
- ปี 2557 – 2558 เพิ่มขึ้น 42.45 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.26
- ปี 2558 – 2559 เพิ่มขึ้น 38.65 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.72
- ปี 2559 – 2560 เพิ่มขึ้น 60.02 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 5.57

จำนวนวันพำนักนักท่องเที่ยว จากปี 2556 – 2560 จะเพิ่มขึ้นทุกปี ยกเว้น ปี 2557 – 2558 ที่มีอัตราการพำนักลดลง โดยเปรียบเทียบ ดังนี้

- ปี 2556 – 2557 คงที่ หรือคิดเป็นร้อยละ 0
- ปี 2557 – 2558 ลดลง 0.06 วัน หรือคิดเป็นร้อยละ -0.06
- ปี 2558 – 2559 เพิ่มขึ้น 0.04 วัน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.04
- ปี 2559 – 2560 เพิ่มขึ้น 0.02 วัน หรือคิดเป็นร้อยละ 0.02

สถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดเลย ปี 2560

จังหวัดเลยในปี 2560 มีนักท่องเที่ยว จำนวน 2,131,525 คน ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 2,092,365 คน ชาวต่างชาติ 39,160 คน ก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวแก่จังหวัด เป็นเงิน 4,152.59 ล้านบาท แยกเป็น รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย 4,036.69 ล้านบาท รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 115.90 ล้านบาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา คิดเป็นอัตราขยายตัวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 11.88

สถานการณ์เข้าพักในสถานที่พักแรมของจังหวัดเลย ภาพรวมสถานที่พักแรม จำนวน 404 แห่ง จำนวนห้องพักทั้งหมด 5,892 ห้อง มีอัตราการเข้าพัก ร้อยละ 57.70 วันพักเฉลี่ย 2.25 วัน (ไม่รวมวันพักที่เข้าพักบ้านญาติและบ้านเพื่อน) คนพักเฉลี่ยต่อห้อง 2.00 คน มีจำนวนผู้เข้าพัก 1,179,562 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้เข้าพักเป็นชาวไทย มากกว่าชาวต่างประเทศ จำนวนผู้เข้าพักมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 6.03

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจังหวัดเลย

1. จังหวัดเลยได้ถูกคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในโครงการ “12 เมืองต้องห้ามพลาด Plus” โดยจังหวัดเลยจะเชื่อมโยงกับจังหวัดชัยภูมิ
2. จังหวัดเลยได้ถูกคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในการท่องเที่ยวเมืองรอง ภายใต้แคมเปญ “Amazing Thailand Go Local หรือ เที่ยวท้องถิ่นไทย ชุมชนเติบโตใหญ่ เมืองไทยเติบโต”
3. จังหวัดเลยมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีความหลากหลาย สวยงาม ท่าทาย พร้อมให้นักท่องเที่ยวมาสัมผัสมากมายหลายแห่ง อาทิ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง, อุทยานแห่งชาติภูสวนทราย, ภูป่าเปาะ (ได้รับฉายาว่าฟูจิเมืองเลย) สวนหินผางาม (ได้รับฉายาว่าเป็นคุณหมิงเมืองเลย) อำเภอหนองหิน, ภูบ่อปิด อำเภอเมืองเลย, ภูทอก ถนนคนเดิน แก่งคุดคู้ อำเภอเชียงคาน, ภูลาดวน อำเภอปากชม, ภูผาหนอง อำเภอนาแห้ว, ภูมโน (แหล่งซากุระใหญ่ที่สุดในเมืองเลย) อำเภอด่านซ้าย, อุทยานแห่งชาติภูเรือ ภูโปก ภูบักได อำเภอภูเรือ, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูหลวง
4. จังหวัดเลยมีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่น่าสนใจ อาทิ ถนนคนเดินเชียงคาน, ประเพณีแห่ต้นดอกไม้ อำเภอนาแห้ว , งานนมัสการพระธาตุศรีสองรัก อำเภอด่านซ้าย , ประเพณีบุญหลวงและการละเล่นผีตาโขน , ประเพณีผีขนน้ำ บ้านนาซาว อำเภอเชียงคาน , พระธาตุศรีสองรัก , วัดป่าห้วยลาด , วัดศรีคุณเมือง , พระใหญ่ภูคกงิ้ว , ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเลย
5. จังหวัดเลยมีเส้นทางเดินรถของบริการรถโดยสารจาก เลย - ไชยะบุรี - หลวงพระบาง ส่งผลให้มีกลุ่มนักท่องเที่ยวจากหลวงพระบางเดินทางเข้ามาในจังหวัดเลยมากขึ้น
6. การประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่อย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2558 ณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การบริหารพื้นที่พิเศษ 4 พื้นที่ ได้แก่ (1) อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย-ศรีสัชนาลัย-กำแพงเพชร (2) เมืองเก่าล้าน (3) เลย (4) เมืองโบราณอู่ทองเพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวใน 4 พื้นที่ ได้มอบหมายให้จังหวัดเลยเป็นเจ้าภาพโครงการนำร่องเร่งด่วน เพื่อดำเนินการโครงการความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง สี่เมืองสองประเทศ เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวจากเมืองเลย-เมืองหลวงพระบาง-นครหลวงเวียงจันทน์-เมืองหนองคาย เป็นการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเลียบริมฝั่งโขงเชื่อมโยงวัฒนธรรมล้านช้างสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวชุมชนชายแดน รองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน
7. จังหวัดเลยเป็น 1 ใน 9 เมือง ที่มีศักยภาพแห่งการท่องเที่ยว ตามกำหนดของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) และคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติได้ประกาศ เขตพัฒนาการท่องเที่ยว วิธีชีวิตลุ่มน้ำโขง (หนองคาย เลย บึงกาฬ มุกดาหาร นครพนม) เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2559 เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง เพื่อพัฒนาชีวิตและวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ ในพื้นที่และก่อให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน
8. คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติได้ประกาศ ให้จังหวัดเลย เป็น 1 ใน 5 จังหวัด ที่อยู่ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีลุ่มน้ำโขง (หนองคาย เลย บึงกาฬ มุกดาหาร นครพนม) เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2559 เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำโขง เพื่อพัฒนาชีวิตและวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งการเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ ในพื้นที่ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของประเทศเพื่อนบ้าน

วิกฤตและความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว

1. การก่อการร้ายระหว่างประเทศ การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวและรุนแรง มีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อน โดยใช้ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นปัจจัยสนับสนุนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว
2. การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนครอบคลุมไปทุกภูมิภาค
3. ความเสี่ยงของโรคระบาด
4. สภาวะเศรษฐกิจโลก ความไม่แน่นอนของสภาวะเศรษฐกิจโลกอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเลย

อย่างไรก็ตาม ปัญหาความเสื่อมโทรมและขาดการส่งเสริมและพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดเลย อาจกลายเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลให้ความได้เปรียบของจังหวัดเลยลดลง จากการขยายตัวของการท่องเที่ยวที่เน้นปริมาณนักท่องเที่ยวหรือการแสวงหารายได้จากการท่องเที่ยว ในขณะที่การรองรับขยายไปไม่ทันไม่มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับขีดความสามารถของนักท่องเที่ยว ทำให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งในพื้นที่ของจังหวัดเลยเกิดความเสื่อมโทรมและขาดการส่งเสริมและพัฒนา

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเลย

4. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

4.1 แนวโน้มด้านการปกครอง

จังหวัดเลย เป็นจังหวัดชายแดน มีพื้นที่อำเภอชายแดน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาแห้ว, ด่านซ้าย, ภูเรือ, ทาลี, เชียงคาน และอำเภอปากชม โดยมีแม่น้ำเหืองเป็นเส้นกั้นพรมแดน ประมาณ 123 กิโลเมตร และแม่น้ำโขงประมาณ 71 กิโลเมตร

มีจุดผ่านแดนถาวร จำนวน 3 แห่ง ได้แก่

จุดผ่านแดนถาวรสะพานมิตรภาพ ไทย – ลาว บ้านนากระเซิง ตำบลลาฮี อำเภอทาลี

จุดผ่านแดนถาวรบ้านเชียงคาน อำเภอเชียงคาน

จุดผ่านแดนถาวรบ้านคกไผ่ อำเภอปากชม

จุดผ่อนปรน จำนวน 3 แห่ง ได้แก่

จุดผ่อนปรนบ้านเหมืองแพร์ ตำบลนาแห้ว อำเภอนาแห้ว

จุดผ่อนปรนบ้านนาข่า ตำบลปากหมัน อำเภอด่านซ้าย

จุดผ่อนปรนบ้านนากระเซิง ตำบลลาฮี อำเภอทาลี

จากการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แนวโน้มสถานการณ์จะทำให้ภาวะการค้าการลงทุนและการสัญจรข้ามแดนจังหวัดเลย โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดนตามผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน ทั้ง 6 แห่ง มีแนวโน้มขยายตัว รวมทั้งปัจจัยเชิงบวกในด้านการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของ สปป.ลาว และการเชื่อมเส้นทางคมนาคมไปยังประเทศจีนและประเทศเวียดนาม ผ่านทาง สปป.ลาว จะทำให้พื้นที่จังหวัดเลย ได้รับโอกาสการพัฒนาเป็นอย่างมาก

ในปัจจุบันมีการเคลื่อนย้ายประชากรโดยเฉพาะด้านแรงงานจาก สปป.ลาว เข้ามายังจังหวัดเลย ทั้งแรงงานถาวร และแรงงานชั่วคราวเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะแรงงานด้านเกษตร ปศุสัตว์ บริการ รวมทั้งการเดินทางมายังจังหวัดเลย ของ สปป.ลาว ในการรับบริการในด้านสุขภาพ ซ่อมบำรุงรถยนต์ ซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคเพิ่มมากขึ้น จะทำให้จังหวัดเลยมีการแรงงานเพียงพอในการพัฒนาด้านเกษตรกรรม การท่องเที่ยว การให้บริการและเป็นแหล่งจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ที่จะสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเลยเพิ่มมากขึ้นต่อไป

ตารางแสดงจำนวนประชากรของจังหวัดเลย 6 ปี ย้อนหลัง ปี พ.ศ. 2555 – 2560

ประชากร	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
ชาย	315,516	318,172	319,966	321,620	322,423	322,526
หญิง	309,404	312,559	314,547	317,199	318,338	319,181
รวม (คน)	624,920	630,731	634,513	638,819	640,881	641,707

จังหวัดเลย มีจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ วันที่ 15 สิงหาคม 2561) 641,707 คน แยกเป็นชาย 322,526 คน เป็นหญิง 319,181 คน จำนวนบ้าน 217,460 หลัง จะเห็นได้ว่าจาก ปี 2555 – 2559 จังหวัดเลยมีจำนวนประชากร ทั้งชายและหญิงเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2556 เพิ่มขึ้นจำนวน 5,811 คน คิดเป็นร้อยละ 0.93 ปี 2557 เพิ่มขึ้นจำนวน 3,782 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ปี 2558 เพิ่มขึ้นจำนวน 4,306 คน คิดเป็นร้อยละ 0.68 ในปี 2559 เพิ่มขึ้นจำนวน 2,062 คน คิดเป็นร้อยละ 0.32 และ ปี 2560 เพิ่มขึ้นจำนวน 826 คน คิดเป็นร้อยละ 0.12 ตามลำดับ

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดเลย

4.2 แนวโน้มด้านการศึกษา

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ NT ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัด สพฐ.

ปีการศึกษา 2559 – 2560

สังกัด	คะแนนเฉลี่ยร้อยละจำแนกเป็นรายด้าน								เพิ่ม/ลด
	ด้านภาษา		ด้านคำนวณ		ด้านเหตุผล		รวมเฉลี่ย 3 ด้าน		
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560	
สพป.เลย เขต 1	48.86	51.17	35.39	40.13	51.26	43.11	45.17	44.80	-0.37
สพป.เลย เขต 2	44.10	44.78	32.29	31.31	46.22	39.19	40.87	38.43	-2.44
สพป.เลย เขต 3	49.10	51.48	36.09	39.98	50.17	44.90	45.12	45.45	0.33
จังหวัดเลย	46.21	47.55	33.50	35.14	48.25	40.72	42.66	41.13	-1.53
ศธภ.10	50.56	50.70	37.57	37.72	52.48	44.40	46.87	44.28	-2.59
สพฐ.	50.29	51.94	37.35	38.38	52.62	44.98	46.75	45.10	-1.65
ประเทศ	51.00	52.67	36.99	37.75	53.38	45.31	47.13	45.25	-1.88

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ NT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.53 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ปี 2560 มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านภาษา ด้านเหตุผล และด้านคำนวณตามลำดับ

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O- NET ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2559 - 2560

สังกัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้								เฉลี่ย		เพิ่ม/ ลด
	ภาษาไทย		อังกฤษ		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์		2559	2560	
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560			
สพป.เลย เขต 1	49.60	42.21	30.26	30.84	36.68	33.11	39.01	36.26	38.89	35.61	-3.28
สพป.เลย เขต 2	48.97	40.35	27.37	28.08	34.39	30.37	37.70	35.10	37.11	33.48	-3.63
สพป.เลย เขต 3	52.57	44.74	29.05	31.24	40.69	37.12	40.35	38.50	40.67	37.90	-2.77
สช.	53.32	46.38	34.97	37.78	39.55	35.52	40.88	38.92	42.18	39.65	-2.53
สกอ.	65.40	55.44	52.90	59.17	46.60	47.08	47.50	46.68	53.10	52.09	-1.01
สศศ.		35.60		25.58		27.33		29.31		29.46	
อปท.	44.10	36.59	27.21	27.54	29.40	27.20	35.33	32.75	34.01	31.02	-2.99
ตชด.	43.85	36.84	26.68	26.75	29.84	26.19	36.53	31.93	34.23	30.43	-3.80
จังหวัดเลย	50.07	42.28	29.87	31.06	36.53	32.79	38.89	36.37	38.84	35.63	-3.22
สพฐ.	51.88	45.29	31.11	32.73	38.76	35.55	40.27	38.13	40.51	37.93	-2.58
ศธภ.10	50.89	43.97	31.40	32.71	37.38	34.94	39.62	37.83	39.82	37.36	-2.46
ประเทศ	52.98	46.58	34.59	36.34	40.47	37.12	41.22	39.12	42.32	39.79	-2.53

หมายเหตุ ปีการศึกษา 2560 ไม่มีการทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยลดลง 3.22 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 2.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ปี 2560 มีคะแนนสูงสุด คือ วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษตามลำดับ

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O - NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2559 - 2560

สังกัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้								เฉลี่ย		เพิ่ม/ลด
	ภาษาไทย		อังกฤษ		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์		2559	2560	
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560			
สพม.19	46.91	48.33	31.03	29.90	30.40	26.51	35.53	32.57	35.97	34.33	-1.64
สพป.เลย เขต 1	41.75	43.01	26.82	26.47	24.16	21.64	31.98	28.89	31.18	30.00	-1.18
สพป.เลย เขต 2	41.80	43.05	26.70	26.88	23.71	19.80	32.15	28.96	31.09	29.67	-1.42
สพป.เลย เขต 3	49.08	47.42	26.72	30.68	30.19	25.38	35.72	34.39	35.43	34.47	-0.96
สช.	42.39	42.01	28.92	27.30	24.70	21.46	32.53	29.27	32.14	30.01	-2.13
สสศ.		38.45		25.02		17.78		27.88		27.28	
อปท.	38.25	41.69	26.09	25.60	22.36	20.36	30.36	28.52	29.27	29.04	-0.22
สำนักงาน พศ.	37.07	37.05	25.54	25.47	22.23	18.80	30.01	27.22	28.71	27.14	-1.58
จังหวัดเลย	44.54	45.70	29.26	28.52	27.70	24.01	34.03	31.05	33.88	32.32	-1.56
สพฐ.	46.81	48.77	31.39	30.14	29.53	26.55	35.12	32.47	35.71	34.48	-1.23
ศรภ.10	44.08	46.07	29.34	28.82	27.22	24.11	33.70	31.09	33.59	32.52	-1.06
ประเทศ	46.36	48.29	31.80	30.45	29.31	26.30	34.99	32.28	35.62	34.33	-1.29

หมายเหตุ ปีการศึกษา 2560 ไม่มีการทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.56 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ปี 2560 มีคะแนนสูงสุด คือ วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และ วิชาคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O- NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2559 - 2560

สังกัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้										เฉลี่ย		เพิ่ม/ลด
	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		อังกฤษ		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์		2559	2560	
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560			
สพม.19	51.21	48.14	35.18	33.71	24.73	24.99	23.41	22.66	31.11	28.49	33.13	31.60	-1.53
สช.	44.13	44.08	32.31	31.81	23.17	23.87	18.84	17.68	27.68	25.08	29.23	28.50	-0.72
สสศ.		44.30		30.84		19.50		15.83		24.35		26.96	
อปท.	40.54	35.60	29.77	28.00	21.54	21.44	18.71	16.69	27.33	23.86	27.58	25.12	-2.46
พศ.	37.16	35.51	30.24	28.72	20.30	19.67	17.07	14.82	27.14	22.45	26.38	24.23	-2.15
จังหวัดเลย	49.97	47.03	34.65	33.20	24.39	24.58	22.76	21.80	30.66	27.87	32.49	30.90	-1.59
สพฐ.	53.09	50.07	36.17	34.96	27.35	27.91	24.90	24.64	31.77	29.48	34.66	33.41	-1.24
ศรภ.10	49.24	46.53	34.10	32.75	24.79	24.75	22.22	21.31	30.42	27.44	32.15	30.56	-1.60
ประเทศ	52.29	49.25	35.89	34.70	27.76	28.31	24.88	24.53	31.62	29.37	34.49	33.23	-1.26

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ O-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559-2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.59 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ปี 2560 มีคะแนนสูงสุด คือ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

**ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ B- NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
สังกัด สำนักงานพระพุทธศาสนา ปีการศึกษา 2559 – 2560**

ระดับ	ภาษาบาลี		ธรรม		พุทธประวัติ		วินัย		รวม		เพิ่ม/ ลด
	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560	2559	2560	
ระดับประเทศ	35.07	34.55	34.30	35.15	43.75	38.53	33.87	36.88	36.74	36.28	-0.46
ระดับภาค	33.85	32.86	32.88	34.75	42.41	37.89	32.94	36.13	35.52	35.41	-0.11
ระดับกลุ่ม	32.1	32.78	32.67	34.1	41.66	37.06	32.61	35.51	34.76	34.86	0.10
จังหวัดเลย	31.48	31.63	35.86	35.46	44.32	39.14	35.07	37.07	36.68	35.83	-0.85

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ B-NET ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยลดลง 0.85 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 0.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา ปี 2560 มีคะแนนสูงสุด คือ วิชาพุทธประวัติ วิชาวินัย วิชาธรรม และวิชาภาษาบาลี ตามลำดับ

**ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น ประถมศึกษา
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559 – 2560**

ระดับ	ทักษะการเรียนรู้ (401)				ความรู้พื้นฐาน (402)				การประกอบอาชีพ (403)			
	2559		2560		2559		2560		2559		2560	
	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2
จังหวัดเลย	47.38	32.35	43.49	31.99	36.54	30.80	42.87	32.37	35.80	33.13	38.65	33.52
ภูมิภาค	48.81	42.97	41.35	38.24	36.46	38.07	34.50	36.26	42.68	40.15	43.11	41.20
ประเทศ	48.09	39.80	42.78	38.65	35.77	35.47	34.06	35.45	43.79	38.41	43.06	40.08

**ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น ประถมศึกษา
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559 – 2560 (ต่อ)**

ระดับ	ทักษะการดำเนินชีวิต (404)				การพัฒนาสังคม (405)				เฉลี่ย						เพิ่ม/ ลด
	2559		2560		2559		2560		2559			2560			
	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	เฉลี่ย	ครั้ง 1	ครั้ง 2	เฉลี่ย	
จังหวัดเลย	47.38	43.20	60.00	38.60	41.95	40.32	53.33	28.63	41.81	35.96	38.89	47.67	33.02	40.35	1.46
ภูมิภาค	48.81	57.62	53.55	49.02	43.83	47.46	47.18	43.10	44.12	45.25	44.69	43.94	41.56	42.75	-1.94
ประเทศ	48.09	53.61	52.01	47.20	44.66	43.79	46.64	42.15	44.08	42.22	43.15	43.71	40.71	42.21	-0.94

หมายเหตุ ภูมิภาค หมายถึง สถาบัน กศน.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตารางพบว่าผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N - NET ระดับชั้น ประถมศึกษา สังกัด สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยภาพรวมในระดับจังหวัดเลย ปี 2560 มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าปี 2559 เท่ากับ 1.46 แต่ในระดับประเทศ ปี 2560 มีค่าเฉลี่ยลดลงจาก ปี 2559 เท่ากับ 0.94

**ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559 – 2560**

ระดับ	ทักษะการเรียนรู้ (411)				ความรู้พื้นฐาน (412)				การประกอบอาชีพ (413)			
	2559		2560		2559		2560		2559		2560	
	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2
จังหวัดเลย	38.86	36.26	32.97	31.59	34.28	30.82	30.04	28.39	37.69	37.24	38.74	33.24
ภูมิภาค	39.62	37.07	34.93	34.82	32.42	31.22	29.64	29.69	38.89	40.13	43.14	37.34
ประเทศ	42.07	39.25	36.93	36.91	33.03	31.57	30.06	30.60	40.43	42.43	45.80	39.32

**ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559 – 2560 (ต่อ)**

ระดับ	ทักษะการดำเนินชีวิต (414)				การพัฒนาสังคม (415)				เฉลี่ย					เพิ่ม/ ลด	
	2559		2560		2559		2560		2559		2560				
	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	เฉลี่ย	ครั้ง 1	ครั้ง 2		เฉลี่ย
จังหวัดเลย	40.13	41.71	38.41	38.40	34.94	33.69	33.37	31.38	37.18	35.94	36.56	34.71	32.60	33.65	-2.91
ภูมิภาค	43.43	43.63	41.69	43.21	36.98	35.18	35.31	34.30	38.27	37.45	37.86	36.94	35.87	36.41	-1.45
ประเทศ	45.71	46.84	44.29	46.42	38.40	36.71	36.55	35.99	39.93	39.36	39.64	38.73	37.85	38.29	-1.36

หมายเหตุ ภูมิภาค หมายถึง สถาบัน กศน.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตารางพบว่าผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยภาพรวมในระดับจังหวัดเลย ปี 2560 มีค่าเฉลี่ย ต่ำกว่าปี 2559 เท่ากับ 2.91 และในระดับประเทศ ปี 2560 มีค่าเฉลี่ยลดลงจาก ปี 2559 เท่ากับ 1.36

**ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559 – 2560**

ระดับ	ทักษะการเรียนรู้ (421)				ความรู้พื้นฐาน (422)				การประกอบอาชีพ (423)			
	2559		2560		2559		2560		2559		2560	
	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2
จังหวัดเลย	39.13	34.12	30.74	30.27	29.22	30.55	28.66	25.81	26.50	24.47	29.95	32.73
ภูมิภาค	40.50	35.49	31.94	32.80	28.64	31.73	26.74	26.33	26.73	24.74	32.58	36.12
ประเทศ	42.44	37.76	33.65	35.34	29.90	33.08	27.47	27.49	27.82	25.77	35.04	40.05

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ปีการศึกษา 2559 – 2560 (ต่อ)

ระดับ	ทักษะการดำเนินชีวิต (424)				การพัฒนาสังคม (425)				เฉลี่ย						เพิ่ม/ ลด
	2559		2560		2559		2560		2559			2560			
	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	ครั้ง 1	ครั้ง 2	เฉลี่ย	ครั้ง 1	ครั้ง 2	เฉลี่ย	
จังหวัดเลย	37.05	31.41	34.62	34.87	33.63	32.26	26.90	21.98	33.11	30.56	31.83	30.17	29.13	29.65	-2.18
ภูมิภาค	36.15	31.27	36.26	36.94	33.48	33.06	27.61	22.63	33.10	31.26	32.18	31.03	30.96	31.00	-1.18
ประเทศ	38.17	33.42	39.14	40.08	34.72	34.56	28.37	23.55	34.61	32.92	33.76	32.73	33.30	33.02	-0.75

หมายเหตุ ภูมิภาค หมายถึง สถาบัน กศน.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากตารางพบว่าผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ N- NET ระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยภาพรวมในระดับจังหวัดเลย ปี 2560 มีค่าเฉลี่ย ต่ำกว่าปี 2559 เท่ากับ 2.18 และในระดับประเทศ ปี 2560 มีค่าเฉลี่ยลดลงจาก ปี 2559 เท่ากับ 0.75

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ V- NET ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาจังหวัดเลย

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ปีการศึกษา 2559 – 2560

ระดับ	คะแนนเฉลี่ย		
	2559	2560	เพิ่ม/ลด
จังหวัดเลย	37.15	40.92	3.77
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	38.10	41.81	3.71
ประเทศ	37.93	41.60	3.67

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ V-NET ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัด มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.77 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 3.67 เช่นกัน

ตารางเปรียบเทียบผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ V- NET ของสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาจังหวัดเลย

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ระดับ ปวส. ปีการศึกษา 2559 – 2560

ระดับ	คะแนนเฉลี่ย		
	2559	2560	เพิ่ม/ลด
จังหวัดเลย	36.93	35.65	-1.28
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	37.09	36.96	-0.13
ประเทศ	37.35	37.11	-0.24

จากตารางพบว่า ผลการทดสอบการศึกษาแห่งชาติ V-NET ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในจังหวัดเลย เปรียบเทียบปีการศึกษา 2559 - 2560 โดยภาพรวมระดับจังหวัดเลย มีค่าเฉลี่ยลดลง 1.28 และในระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยลดลง 0.24 เช่นกัน

ตารางแสดงจำนวนนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 ที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ
ปีการศึกษา 2561 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัด	นักเรียนที่จบชั้น ม.3 ที่ศึกษาต่อและประกอบอาชีพ				
	นักเรียนที่จบ ม.3 ทั้งหมด	ศึกษาต่อปี 2561	ร้อยละ	ประกอบอาชีพ/อื่นๆ	ร้อยละ
สพป.เลย เขต 1	642	619	96.42	23	3.58
สพป.เลย เขต 2	799	758	94.87	41	5.13
สพป.เลย เขต 3	179	177	98.88	2	1.12
สพม.19	3,213	3,187	99.20	26	0.80
รวม	4,833	4,741	98.10	92	1.90

จากตารางพบว่า นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,833 คน แยกเป็นนักเรียนปี 2561 จำนวน 4,741 คน คิดเป็นร้อยละ 98.10 และเป็นนักเรียนที่ประกอบอาชีพ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ตารางแสดงจำนวนนักเรียนออกกลางคัน จำแนกตามชั้นเรียน ปีการศึกษา 2560
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัด	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนออกกลางคัน	ร้อยละ
สพป.เลย เขต 1	20,942	2	0.01
สพป.เลย เขต 2	21,568	2	0.01
สพป.เลย เขต 3	7593	6	0.08
สพม.19	20,606	34	0.17
รวมทั้งสิ้น	70,709	44	0.06

จำนวนนักเรียนออกกลางคัน จำแนกตามหน่วยงาน ปีการศึกษา 2560 โดยภาพรวมมีนักเรียนออกกลางคัน ร้อยละ 0.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายเขตพื้นที่ สพม. 19 ร้อยละ 0.17 สพป.เลย เขต 3 ร้อยละ 0.08 สพป.เลย เขต 1 และ สพป.เลย เขต 2 ร้อยละ 0.01 ตามลำดับ

ปัญหาและอุปสรรคด้านการศึกษา

จากการดำเนินงานด้านการศึกษาและการวิเคราะห์ถึงปัญหาอุปสรรคภาพการจัดการศึกษาของจังหวัดเลย จากด้านต่างๆประกอบด้วย ด้านผู้เรียน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านบริหารจัดการ พบว่า มีปัญหาและอุปสรรค สรุปได้ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน

- ผู้เรียนยังมีภาวะทุพโภชนาการ
- ผู้เรียนในวัยเรียนอายุ 6-14 ปี ยังไม่สามารถเข้าเรียนการศึกษาภาคบังคับได้ครบทุกคน
- นักเรียนระดับประถมศึกษา ชั้น ป.1-ป.3 ยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ครบ 100%
- ในภาพรวมของจังหวัดเลย มีผู้เรียนออกกลางคัน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 0.06
- ย้ายที่เรียนบ่อยเนื่องจากผู้ปกครองย้ายถิ่นฐานบ่อย ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป
- ผลการทดสอบระดับชาติ NT,O-NET, N-NET ,V-NET มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติ
- ขาดความรับผิดชอบขาดวินัย เช่น มาสาย ขาดเรียน
- นักเรียนจบชั้น ม.3 นิยมเรียนต่อสามัญศึกษา มากกว่า สายอาชีวศึกษา ส่งผลให้สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาเพิ่มได้ไม่มาก ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานระดับกลางเพิ่มมากขึ้นในอนาคต
- สายอาชีวศึกษาที่ยังไม่สามารถเป็นทางเลือกที่แท้จริงให้กับนักเรียนที่สนใจเรียนต่อในสายอาชีพ
- จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนสายอาชีวศึกษายังลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก “ค่านิยม” ของผู้ปกครองนิยมเรียนต่อสายสามัญ
- ปัจจุบันระบบการศึกษา การพัฒนาผู้เรียนยังไม่ตอบโจทย์สถานประกอบ ปัญหาผลิตบุคลากรไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ยังขาดการเตรียมบุคลากรที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ผู้สำเร็จที่การศึกษาขาดทักษะ ความรู้ความสามารถ ที่ตรงกับความต้องการของนายจ้างและสถานประกอบการ ด้วยเหตุนี้ ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในระดับอาชีวศึกษาหรือแรงงานระดับปฏิบัติการจึงมีได้เป็นเพียงแค่ปัญหาในเชิงปริมาณเท่านั้น แต่ยังเป็นปัญหาในเชิงคุณภาพ และความสามารถในการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานร่วมด้วย
- กระบวนการจัดการเรียนการสอนยังพบกับปัญหา เช่น สถานที่ในการปฏิบัติจริง และวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในจัดการเรียนการสอนซึ่งยังไม่มีความพร้อม หรือมีจำนวนไม่เพียงพอ จึงทำให้ผู้เรียนขาดทักษะความรู้ในภาคปฏิบัติอย่างแท้จริง
- นักเรียนเป็นผู้เสียเปรียบและค่าสารเสพติด
- การทะเลาะวิวาทในสถานศึกษาและต่างสถาบัน
- นักเรียนติดเกมส์แล้วไม่เข้าเรียนในชั่วโมงเรียน
- นักเรียนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม
- นักเรียนยังขาดทักษะการอ่านเขียนภาษาต่างประเทศ
- ในระดับอาชีวศึกษายังมีผู้เรียน อ่าน-เขียนภาษาไทยยังไม่ถูกต้อง
- จำนวนชั่วโมงการสอนของครูมีมากเกินไปเนื่องจากขาดแคลนอัตรากำลังครู
- กลุ่มเป้าหมายการศึกษานอกระบบเป็นผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจ และย้ายถิ่นสูง ไม่สามารถเข้ารับบริการร่วมกิจกรรมได้ต่อเนื่อง
- กระแสโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรม ทำให้ข้อมูลไหลบ่าเข้าถึงประชาชนได้เร็วและหลากหลาย ทำให้ศีลธรรมเสื่อม การจัดการเรียนรู้ให้เป็นคนดีทำได้ยากขึ้น
- เด็กพิการเรียนจบการศึกษาแล้วไม่มีงานทำ เนื่องจากทัศนคติของสังคมยังไม่ยอมรับความสามารถของคนพิการ

2.ด้านบุคลากร

- ครูผู้สอนไม่ครบชั้นเรียน
- ครูสอนไม่ตรงวุฒิ ขาดแคลนครูในบางพื้นที่ โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้เกิดความขาดแคลนในภาพรวม
  - คุณภาพของครูยังไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ต้องการ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ทันกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม “ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ”
  - บุคลากรของ การศึกษานอกโรงเรียน ยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องการพัฒนากำลังคนโดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรม วิสัยทัศน์ใหม่ของการศึกษายุคเทคโนโลยีใหม่
  - คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน สกอ.
  - ขาดแคลนครูชาวต่างชาติที่ตรงกับสาขาวิชาเรียน

3.ด้านงบประมาณ

- งบประมาณด้านการศึกษาไม่เพียงพอ ทั้งทางด้านบุคลากร วิชาการ อาคารสถานที่ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้ตามมาตรฐาน
  - วิทยาลัยต้องใช้อุดหนุนไปจ้างบุคลากรเพิ่มเติม เพื่อเติมเต็มปัญหาการขาดแคลนบุคลากร จึงทำให้เหลือเงินสำหรับการจัดการศึกษาน้อยลง
    - เงินอุดหนุนรายบุคคลของระบบอาชีวศึกษาไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้ เพราะมูลค่าเงินอุดหนุนไม่ได้ถูกปรับขึ้นนับตั้งแต่ปี 2551 ซึ่งไม่สะท้อนต้นทุนการจัดการศึกษาที่จะสูงขึ้น
    - การขาดแคลนทรัพยากรในระบบอาชีวะ ทั้งงบประมาณ เครื่องไม้เครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนและครู
  - งบประมาณที่จะนำไปพัฒนามหาวิทยาลัยมีน้อย เนื่องจากต้องนำไปจ่ายใน งบประมาณมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายบุคลากรน้อย
    - ต้นทุนฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีราคาสูง
    - ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของหน่วยงาน/ผู้จัดบริการ ส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ไม่เท่ากัน

4.ด้านบริหารจัดการ

- สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก
- ยังขาดความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา สถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนในทุกระดับการศึกษา
  - สังคมส่วนใหญ่มองการศึกษานอกระบบเป็นทางเลือกสุดท้าย ไม่นิยมเรียน ผู้เรียนการศึกษาต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยลดลง
    - สังคมมองผลผลิตของการศึกษานอกระบบยังไม่มีคุณภาพ
    - ผู้ปกครองขาดเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
    - การเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

แนวโน้มการศึกษาในอนาคต

แนวโน้มสถานการณ์การศึกษาในอนาคต ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.ด้านหลักสูตรใหม่ จากการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ทำให้คนในสังคมต้องการเพิ่มความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จึงหันมาสนใจศึกษาต่อในหลักสูตรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ ดังนั้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคม สถาบันการศึกษาจึงมุ่งพัฒนาหลักสูตรใหม่ ๆ อาทิ หลักสูตรที่บูรณาการระหว่างสองศาสตร์ขึ้นไป เช่น ระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรเดียวจะมีหลายสาขาวิชาเรียนช่วงยนต์จะผนวกการตลาดและการบัญชีเข้าไปด้วย เป็นต้น และมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา

2.ด้านหลักสูตรนานาชาติ เนื่องจากสภาพยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคต ต้องการคนที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ส่งผลให้ความต้องการการศึกษาที่เป็นภาษาสากลมีมากขึ้น ที่สำคัญการเปิดเสรีทางการศึกษา ยังเป็นโอกาสให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาจัดการศึกษาในประเทศไทย และเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ฯลฯ ยังมีส่วนกระตุ้นให้หลักสูตรศึกษานานาชาติมีแนวโน้มได้รับความนิยมมากขึ้น แต่เนื่องจากหลักสูตรนานาชาติมีค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้น การเรียนในหลักสูตรนี้ยังคงจำกัดอยู่ในกลุ่มผู้เรียนที่มีฐานะดี

3.ด้านการจัดการศึกษามีความเป็นสากลมากขึ้น สภาพโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงในทุกด้านร่วมกันทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภูมิปัญญา การดำเนินการด้านต่าง ๆ ทั้งการค้า การลงทุน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เชื่อมต่อกัน ประกอบการเปิดเสรีทางการศึกษา ส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลหลักสูตรการเรียนการสอน บุคลากรด้านการสอน หลักสูตร จากสถาบันการศึกษาต่างประเทศเข้าสู่ไทย อันมีผลทำให้เกิดการเปรียบเทียบและผลักดันให้สถาบันการศึกษาไทยต้องพัฒนาการจัดการศึกษาที่มีความเป็นสากลที่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ ได้ส่งผลให้เกิดความต้องการการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมในระดับสากล

4.ด้านความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาลดลง เนื่องจาก รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ส่งเสริมการเพิ่มสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน อีกทั้งสภาพการใช้เทคโนโลยีส่งเสริมการเรียนการสอน ทำให้ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงคนได้อย่างกว้างขวาง อย่างไรก็ตาม อาจเป็นไปได้ว่าความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาจะลดลงในกลุ่มสถาบันการศึกษาของรัฐ ส่วนการจัดการศึกษาโดยสถาบันการศึกษาเอกชน ผู้เรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยอาจเข้ารับบริการทางการศึกษาได้ลดลง เนื่องจากค่าเล่าเรียนแพง

5.ด้านโอกาสรับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น เมื่อเปิดเสรีทางการศึกษา จะก่อให้เกิดการแข่งขันในการจัดการศึกษาทั้งจากสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศมากขึ้น หากพิจารณาในแง่บวก การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการสร้างโอกาสให้คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เนื่องด้วยสถาบันแต่ละแห่งจะแข่งด้านคุณภาพมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษา คุณภาพการศึกษาจะเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาก เนื่องจากการเปิดเสรีทางการศึกษา ที่เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาต่างชาติเข้ามาเปิดการเรียนการสอน จึงเป็นแรงกดดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเลย

4.3 แนวโน้มประชากรกับการบริการสุขภาพ

ตารางแสดงข้อมูลประชากรกลางปี จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ ปี 2560

กลุ่มอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0-4 ปี	18,562	2.90	17,317	2.71	35,888	5.61
5-9 ปี	19,305	3.02	18,621	2.91	37,926	5.93
10-14 ปี	19,746	3.09	18,578	2.90	38,530	6.02
15-19 ปี	20,682	3.23	19,192	3.00	39,874	6.23
20-24 ปี	22,329	3.49	21,836	3.41	44,165	6.90
25-29 ปี	23,091	3.61	22,114	3.46	45,205	7.07
30-34 ปี	23,921	3.74	22,955	3.59	46,876	7.33
35-39 ปี	25,433	3.98	24,561	3.84	49,994	7.81
40-44 ปี	25,853	4.04	25,648	4.01	51,501	8.05
45-49 ปี	27,560	4.31	27,495	4.30	55,055	8.61
50-54 ปี	25,267	3.95	25,617	4.00	50,884	7.95
55-59 ปี	21,175	3.31	21,665	3.39	42,840	6.70
60-64 ปี	16,487	2.58	16,645	2.60	33,132	5.18
65-69 ปี	12,351	1.93	12,705	1.99	25,056	3.92
70-74 ปี	8,549	1.34	8,945	1.40	17,494	2.73
75-79 ปี	5,475	0.86	6,154	0.96	11,629	1.82
80-84ปี	3,394	0.53	4,153	0.65	7,547	1.18
85-89 ปี	1,788	0.28	2,330	0.36	4,118	0.64
90-94 ปี	644	0.10	856	0.13	1,500	0.23
95 ปีขึ้นไป	264	0.04	323	0.05	587	0.09
รวม	321,885	50.31	317,916	49.69	639,801	100.00

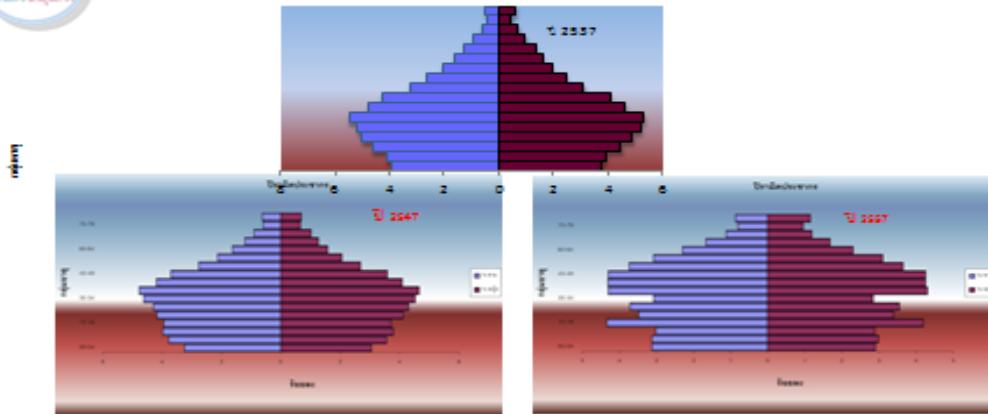
1. ข้อมูลประชากรจากการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2560

2. ร้อยละ หมายถึง ร้อยละของประชากรเปรียบเทียบประชากรทั้งหมด (639,801 คน)

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย วิเคราะห์โดยกลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข

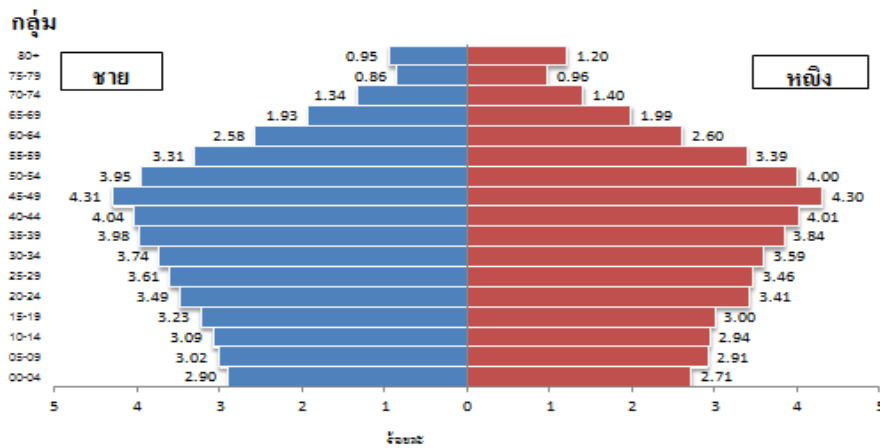

ปิรามิดประชากรเปรียบเทียบปี 2537/2547/2557

โครงสร้างประชากร	2537(ร้อยละ)	2547(ร้อยละ)	2557(ร้อยละ)
0-14 ปี	24.81	21.38	18.04
15-59 ปี	67.44	68.43	67.92
60 ปีขึ้นไป	7.75	10.19	14.04

ปิรามิดประชากร ปี 2560

โครงสร้างประชากร	2559 (ร้อยละ)	2560 (ร้อยละ)
0-14 ปี	17.63	17.56
15-59 ปี	66.42	66.64
60 ปี ขึ้นไป	15.46	15.80

อายุขัยเฉลี่ย จังหวัดเลย ปี 2553-2560

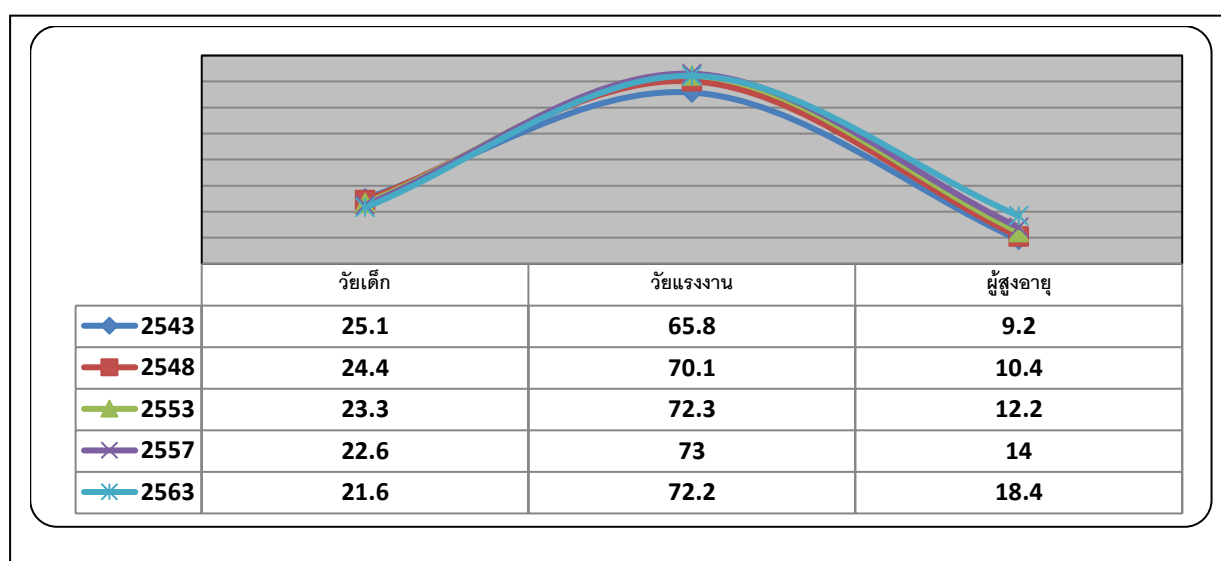
ปี พ.ศ.	ชาย	หญิง
2553	74.75	79.24
2554	73.78	79.36
2555	73.85	81.37
2556	73.23	81.09
2557	73.38	80.51
2558	73.24	79.12
2559	73.15	79.40
2560	78.56	85.43

โครงสร้างประชากรจังหวัดเลยในอนาคตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ จนอ้อมตัวแล้วลดลงนั้น เป็นผลเนื่องมาจากภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดต่ำลงและคนไทยมีชีวิตยืนยาวขึ้นอีก จะเห็นจากการที่โครงสร้างประชากรในกลุ่มเด็ก (0-14 ปี) มีอัตราที่ลดลง และผู้สูงอายุ (60 ปีขึ้นไป) มีอัตราที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลักษณะเช่นนี้ทำให้โครงสร้างอายุของประชากรเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน หากดูที่จำนวนประชากร เด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2559 – 2560 จะมีจำนวนลดลง ร้อยละ 17.63 และ 17.56

สำหรับประชากรกลุ่มสุดท้าย คือ กลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ 60 ปีขึ้นไป) คนกลุ่มนี้มีจำนวนเพิ่มขึ้นและเมื่อเปรียบเทียบกับอายุขัยเฉลี่ยของคนจังหวัดเลย ตั้งแต่ปี 2553-2560 พบว่ามีอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น นั่นแสดงว่าประชาชนจังหวัดเลยในอนาคต จะมีผู้มียูนิย่นยาว เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากประชาชนมีการดูแลสุขภาพตนเองมากขึ้น มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ทั้งนี้ จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนการพึ่งพิงกลุ่มวัยแรงงานที่จะต้องดูแลประชาชนวัยเด็กและผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ในกลุ่มผู้สูงอายุอาจจะมีการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังเพิ่มขึ้น อาทิ โรคกระดูกและข้อ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคหัวใจและหลอดเลือด อัลไซเมอร์ ระบบบริการสาธารณสุขจึงต้องปรับระบบบริการให้พร้อมสำหรับบริการกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

แผนภาพแสดงสัดส่วนและแนวโน้มประชากรวัยเด็ก วัยแรงงานและผู้สูงอายุของจังหวัดเลย

สถานการณ์สุขภาพประชาชนจังหวัดเลย

ตารางแสดงสถิติชีพด้านสาธารณสุข ปี 2553 – 2559 จังหวัดเลย

สถิติชีพ	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
อัตราเกิด (ต่อแสนประชากร)	10.76	11.39	11.01	10.70	10.08	8.41	8.01
อัตรามรตตาย (ต่อแสนประชากร)	6.41	6.57	6.41	6.85	6.92	7.15	7.59
อัตรามรตตาย (ต่อพันการเกิดมีชีพ)	0	0.42	-	0	0	0.19	
อัตราเกิดไร้ชีพ (ต่อพันการเกิดมีชีพ)	5.47	3.53	-	0	7.21	6.19	5.11
อัตราทารกตายปริกำเนิด 0-7 วัน (ต่อพันการเกิดมีชีพ)	7.63	8.32	-	8.0	0	7.32	6.29
อัตราเพิ่มตามธรรมชาติ (ร้อยละ)	0.43	0.48	0.49	0.39	0.32	0.12	0.42

ที่มา : งานข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

วิเคราะห์โดย กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

สำหรับสถิติชีพด้านสาธารณสุขของจังหวัดเลย พบว่าอัตราเกิดปี 2554-2559 มีแนวโน้มลดลง อัตราตายของประชากร ตั้งแต่ปี 2555 – 2559 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย อัตรามรตตาย ปี 2554 เพิ่มขึ้นจากปี 2553 อัตราเกิดไร้ชีพ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2557 แต่ลดลงในปี 2558 - 2559 อัตราเพิ่มธรรมชาติมีอัตราสูงที่สุดในปี 2555 และลดลงในปี 2556 2558 แต่มีแนวโน้มสูงขึ้นในปี 2559

ตารางแสดงจำนวนและอัตราของสถิติชีพต่าง ๆ จังหวัดเลย ปี 2560 (ประชากร 639,801 คน)

ลำดับ	สถิติชีพ	จังหวัดเลย	
		จำนวน	อัตรา
1	อัตราเกิดมีชีพ (ต่อพันประชากร)	6,050	9.46
2	อัตรามรตตาย (ต่อพันประชากร)	4,799	7.50
3	อัตรามรตตาย (ต่อพันการเกิดมีชีพ)	0	0
4	อัตราทารกตายปริกำเนิด (ต่อพันการเกิดมีชีพ)	26	4.30
5	อัตราเกิดไร้ชีพหรือการตายคลอด (ต่อพันการคลอด) (6,349)	22	3.64
6	อัตราการเสียชีวิตทารกแรกเกิด(ต่อพันการเกิดมีชีพ)	18	2.98
7	อัตราเพิ่มตามธรรมชาติ	1,251	1.96

ที่มา : งานข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และกลุ่มงานส่งเสริมสุขภาพ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

จากตาราง สถิติชีพของประชาชนจังหวัดเลยปี 2560 มีอัตราการเกิดมีชีพ 9.46 และอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ 1.96 มีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี 2559 ส่วนอัตรามรตตาย 7.50 (ต่อพันประชากร) อัตรามรตตาย 0 และอัตราการเสียชีวิตทารกแรกเกิด 2.98 (ต่อพันการเกิดมีชีพ) มีแนวโน้มลดลงจากปี 2559

ตารางแสดงอัตราเกิดและอัตรารายแยกเป็นรายอำเภอ จังหวัดเลย ปี 2554 - 2560

อำเภอ	อัตราเกิด : 1000							อัตราราย : 1000						
	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
เมืองเลย	1.88	2.40	2.24	1.99	7.54	7.12	11.63	1.36	1.35	1.46	7.46	12.47	8.09	8.26
นาด้วง	0.38	0.47	0.45	1.91	6.61	6.87	7.54	0.26	0.21	0.25	6.77	4.17	6.60	6.40
เชียงคาน	1.17	0.97	1.07	2.33	11.68	12.52	8.98	0.77	0.75	0.78	8.59	12.76	13.87	9.14
ปากชม	0.98	0.71	0.83	4.71	6.27	6.62	10.03	0.41	0.36	0.33	5.69	3.34	3.94	6.07
ด่านซ้าย	0.90	0.73	0.70	16.85	7.72	8.82	9.68	0.47	0.45	0.46	5.78	3.78	6.74	6.20
นาแห้ว	0.20	0.18	0.14	0.35	8.12	7.47	9.33	0.11	0.10	0.10	6.85	6.03	7.12	6.22
ภูเรือ	0.30	0.33	0.30	0.78	9.12	8.43	9.57	0.21	0.20	0.20	5.84	5.32	7.32	6.38
ท่าลี่	0.62	0.50	0.50	3.58	8.62	8.14	7.61	0.31	0.35	0.37	8.37	4.75	9.72	8.67
วังสะพุง	1.72	2.04	1.95	2.98	8.82	8.18	8.45	1.24	1.18	1.35	7.40	7.87	8.52	7.87
ภูกระดึง	0.58	0.51	0.45	6.67	8.92	7.23	7.43	0.31	0.32	0.38	6.85	3.52	7.09	7.26
ภูหลวง	0.38	0.41	0.42	5.06	8.54	7.41	8.77	0.19	0.20	0.21	5.76	3.05	6.73	7.15
ผาขาว	0.82	0.74	0.69	4.96	9.63	8.39	9.84	0.40	0.38	0.40	6.21	6.71	5.73	6.44
เอราวัณ	0.70	0.62	0.55	4.11	9.10	7.56	9.56	0.31	0.32	0.29	5.18	4.72	6.92	6.77
หนองหิน	0.59	0.42	0.41	1.66	9.52	8.38	9.73	0.22	0.24	0.27	6.72	5.81	6.10	8.05
รวม	11.16	11.01	10.70	10.08	8.41	8.01	9.46	6.57	6.41	6.85	6.92	7.15	7.59	7.50

อัตราเกิดและอัตรารายของเปรียบเทียบระหว่างปี 2554 - 2560 จังหวัดเลย พบว่าอัตราเกิด : 1000 ปี 2554 - 2559 มีแนวโน้มลดลง แต่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นในปี 2559 ส่วนอัตราราย : 1000 ปี 2554 - 2558 ลดลงในปี 2555 และมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นในปี 2556 - 2559 ส่วนในปี 2560 มีอัตราลดลงจากปี 2559 เล็กน้อย

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

วิเคราะห์โดย : งานข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย 4 กค.61

ตารางแสดงจำนวนและอัตราราย ตามกลุ่มสาเหตุการตาย 10 กลุ่มแรก จังหวัดเลย ปี 2560

(ประชากร 639,801 คน)

ลำดับ	สาเหตุการตาย	code504	จำนวน	อัตราต่อแสนประชากร
1	เนื้องอก (รวมมะเร็ง)	C00-D48	766	119.72
2	โรคระบบไหลเวียนเลือด	I00-I99	639	99.87
3	โรคระบบหายใจ	J00-J99	529	82.68
4	โรคติดเชื้อและปรสิต	A00-B99	452	70.65
5	โรคระบบสืบพันธุ์ร่วมปีสภาวะ	N00-N99	348	54.39
6	โรคระบบประสาท	G00 -G99	246	38.45
7	โรคระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	K00-K93	206	32.20
8	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	E00-E90	173	27.04
9	อุบัติเหตุจากการขนส่งและผลที่ตามมา	v01-v99, y85	139	21.73
10	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	L00-L99	32	5.00

ที่มา : งานข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (HDC) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

สาเหตุการตายของประชากรจังหวัดเลยจากรายงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย พบว่าสาเหตุอันดับแรกคือ เนื้องอก (รวมมะเร็ง) เท่ากับอัตรา 119.72 ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งสอดคล้องกับระดับประเทศ ปี 2560 ที่มีสาเหตุการตายอันดับแรก คือ มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด เท่ากับ 120.5 ต่อประชากร 100,000 คน

ตารางแสดงจำนวนและอัตราผู้ป่วยผู้ป่วยนอก ต่อประชากร 1,000 คน ตามกลุ่มสาเหตุการป่วย 10 อันดับแรก
จังหวัดเลย ปีงบประมาณ 2560

ที่	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน	อัตราป่วยต่อพันประชากร
1	โรคเบาหวาน (E10-E14)	262,960	411.00
2	ความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ (I10)	232,210	362.94
3	เนื้อเยื่อผิดปกติ (M60-M69)	210,035	328.28
4	การติดเชื้อของทางเดินหายใจส่วนบนเฉียบพลันอื่น ๆ (J00-J01, J05-J06)	206,256	322.38
5	ความผิดปกติอื่น ๆ ของฟันและโครงสร้าง (K00-K01, K03-K08)	115,870	181.10
6	โรคอื่น ๆ ของหลอดเลือดหัวใจ กระเพาะและลำไส้เล็ก (K20-K23, K26, K30-K31)	106,600	166.61
7	การบาดเจ็บกระดูกเฉพาะอื่น ๆ (S00-S99, T00-T14)	84,331	131.81
8	ฟันผุ (K02)	70,768	110.61
9	คออักเสบเฉียบพลันและต่อมทอนซิลอักเสบเฉียบพลัน (J02-J03)	68,649	107.30
10	โรคอื่น ๆ ของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง (L10-L99)	63,091	98.61

ที่มา : รายงานผู้ป่วยนอกตามกลุ่มสาเหตุ (รง.504) งานข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

วิเคราะห์โดย กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

ในปี 2560 สาเหตุการเจ็บป่วยของประชาชนจังหวัดเลย ที่มารับบริการผู้ป่วยนอก 3 อันดับแรก ปี 2560 คือ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูงที่ไม่มีสาเหตุ และโรคเนื้อเยื่อผิดปกติ (อัตราป่วย 411.00 362.94 และ 328.28 ตามลำดับ) โดยในพื้นที่เขตสุขภาพที่ 8 มีผู้มารับบริการผู้ป่วยนอกมากที่สุด คือ โรคความดันโลหิตสูง (HT), รองลงมา คือ โรคเบาหวาน (DM), โรคทางเดินหายใจส่วนบน (Acute URI), โรคเนื้อเยื่อผิดปกติ และบริการทันตกรรม ตามลำดับ

ตารางแสดงจำนวนและอัตราผู้ป่วยในต่อประชากร 100,000 คน ตามกลุ่มสาเหตุการป่วย 10 อันดับแรก
จังหวัดเลย ปีงบประมาณ 2560

ที่	สาเหตุการป่วย (กลุ่มโรค)	จำนวน	อัตราป่วยต่อ แสนประชากร
1	ปอดบวม (J12-J18)	6,302	984.99
2	การบาดเจ็บระบุเฉพาะอื่น ๆ (S00-S99,T00-T14)	2,908	454.52
3	โลหิตจางอื่น ๆ (D51-D64)	2,547	398.09
4	การดูแลมารดาอื่น ๆ ที่มีปัญหาเกี่ยวกับทารกในครรภ์ (O30- O43,O47-O48)	2,518	393.56
5	เบาหวาน (E10-E14)	2,043	319.32
6	โรคอื่นๆ ของหลอดอาหาร กระเพาะและโอดินัม (K20- K23,K26,K30-K31)	1,979	309.31
7	ภาวะแทรกซ้อนอื่น ๆ ของการตั้งครรภ์และการคลอด (O20- O29,O60-O63,O67-O)	1,949	304.63
8	โรคอักเสบติดเชื้อของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง (L00-L08)	1,921	300.25
9	โรคอื่น ๆ ของระบบทางเดินปัสสาวะ (N25-N29,N31-N39)	1,877	293.37
10	หลอดลมอักเสบเฉียบพลันและหลอดลมเล็กอักเสบเฉียบพลัน (J20-J21)	1,775	277.43

ที่มา : งานข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (HDC) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

สำหรับในปี 2560 อัตราป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พบว่า สาเหตุการป่วยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ โรคปอดบวม การบาดเจ็บระบุเฉพาะอื่น ๆ โรคโลหิตจางอื่น ๆ เท่ากับ 984.99 454.52 และ 398.09 ตามลำดับ) โดยในพื้นที่เขตสุขภาพที่ 8 มีผู้มารับบริการผู้ป่วยในมากที่สุด คือ โรคปอดบวม รองลงมาคือ โรคโลหิตจาง, มารดาคลอด, การบาดเจ็บ และโรคต่อกระจก ตามลำดับ

ตารางแสดงอัตราป่วยโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา 10 อันดับ ปี 2555 - 2559 จังหวัดเลย
(อัตราต่อแสนประชากร)

โรค	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559	
	ลำดับ	อัตรา	ลำดับ	อัตรา	ลำดับ	อัตรา	ลำดับ	อัตรา	ลำดับ	อัตรา
อุจจาระร่วง	1	2117.57	1	2,058.88	1	2085.37	1	2084.36	1	2281.97
ไข้หรือไข้ไม่ทราบสาเหตุ	2	770.79	2	1,341.78	2	1220.72	2	1220.13	2	1106.14
ปอดบวม	4	230	4	240.36	3	398.11	3	397.92	3	502.73
โรคตาแดง	3	248.38	5	201.04	4	183.65	4	183.56	5	178.74
อาหารเป็นพิษ	5	147.46	6	191.21			5	159.23	4	218.73
ไข้เลือดออก	6	125.94	3	436.32	6	151.09	6	151.02	6	108.10
มือ เท้า ปาก	9	69.39	8	68.97	7	104.62	7	104.57	7	108.10
สுகไส	8	84.49	9	61.04	8	89.61	8	89.57	8	82.34
ตับอักเสบปี			10	29.01	10	45.36	10	45.34	10	32.55
ไข้หวัดใหญ่	7	119.88	7	92.91					9	74.91

ที่มา : รายงาน 506,507 งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

ตารางแสดงจำนวนและอัตราป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา 11 อันดับแรก ปี 2561
(วันที่ 1 มกราคม 2561 – วันที่ 31 ธันวาคม 2561)

ลำดับที่	โรค	จำนวนผู้ป่วย (ราย)	อัตราป่วย (ต่อแสน.ปชก.639,811คน)
1	อุจจาระร่วง	11,446	1,788.99
2	ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	5,891	921.61
3	ปอดบวม	4,148	632.71
4	ตาแดง	1,213	188.13
5	อาหารเป็นพิษ	1,133	161.46
6	มือ เท้า ปาก	963	151.52
7	ไข้หวัดใหญ่	816	127.54
8	สுகไส	554	86.59
9	ไข้เลือดออก	364	56.89
11	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นๆ	341	53.31

ที่มา : รายงาน 516,517 งานระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

อัตราการป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ปี 2560 3 อันดับแรก คือ อูจจาระร่วง ไข้ไม่ทราบสาเหตุ ปอดบวม คิดเป็นอัตรา 1,788.99 , 920.60 , 632.70 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลกับ ปี 2559 จะพบว่าอัตราป่วยการด้วยโรคอูจจาระร่วง โรคไข้ไม่ทราบสาเหตุ โรคอาหารเป็นพิษ และโรคไข้เลือดออก มีแนวโน้มลดลง แต่ในส่วนของอัตราการป่วยด้วยโรคปอดบวม โรคตาแดง โรคมือ เท้า ปาก โรคไขหวัดใหญ่ โรคสุกใส มีแนวโน้มที่สูงขึ้น

ปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของจังหวัดเลย

ตารางแสดงปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของจังหวัดเลย ปี 2557 – 2561

ลำดับ	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560	ปี 2561
1	เบาหวาน ความดันโลหิตสูง	มะเร็ง (ดับท่อน้ำดี ปอด เต้านม ปากมดลูก)	โรคติดต่อมาโดยแมลง (ไข้เลือดออก ชิคา)	โรคไม่ติดต่อ NCD (ไตวาย หลอดเลือดหัวใจ/ สมอง ความดันโลหิตสูง เบาหวาน)	DHF (จำนวนผู้ป่วยสูง)
2	ยาเสพติด	โรคไม่ติดต่อ (หอบหืด ไตวาย หลอดเลือดหัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน)	โรคไม่ติดต่อ (ไตวาย หลอดเลือดหัวใจ/ สมอง ความดันโลหิตสูง เบาหวาน)	วัณโรค	ปัญหาสุขภาพจิต (ฆ่าตัวตาย ซึมเศร้า เข้าถึงบริการ)
3	มะเร็ง	โรคติดต่อที่สำคัญ (ไข้เลือดออก วัณโรค อูจจาระร่วง เลปโต มือเท้าปาก)	ยาเสพติด (คุณภาพการบำบัด)	ไข้เลือดออก	ยาเสพติด (ผู้เสพสูง คุณภาพการบำบัด)
4	สุรา บุหรี่	อนามัยแม่และเด็ก	ผู้สูงอายุ ร้อยละ 14.77	การดูแลผู้สูงอายุ (LTC)	อุบัติเหตุทางถนน
5	วัณโรคปอด	ผู้สูงอายุ	มะเร็ง (ดับ /ท่อน้ำดี)	ฆ่าตัวตาย	วัยรุ่นท้องก่อนวัยอันควร (ตั้งครรภ์ซ้ำ)
6	สารเคมีตกค้างในเกษตรกร	อุบัติเหตุ	อุบัติเหตุ	พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่น (บุหรี่ สุรา)	โรคระบบทางเดินหายใจ (ไข้หวัด หลอดลมอักเสบ ปอด หอบหืด ฯลฯ)
7	ไข้เลือดออก	ยาเสพติด	อนามัยแม่และเด็ก (แม่ตาย เด็กมีปัญหา พัฒนาการ)	อูจจาระร่วง /อาหารเป็นพิษ	sepsis (การเข้าถึง การส่งต่อ)
8	อุบัติเหตุจราจร	แม่วัยรุ่น	สุขภาพจิต (ฆ่าตัวตาย)	เด็กมีปัญหาพัฒนาการ/น้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์/ไม่สมส่วน/เด็กแรกเกิดนน.ต่ำกว่าเกณฑ์	อูจจาระร่วง /อาหารเป็นพิษ
9	เอดส์	อนามัยสิ่งแวดล้อม (ประปา อาหารปลอดภัย สารปนเปื้อนในอาหาร ส้วม ขยะ)	แม่วัยรุ่น (ตั้งครรภ์ซ้ำ)		
11	ผู้สูงอายุ	บุหรี่ สุรา	พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ในวัยรุ่น(บุหรี่ สุรา)		

จากการวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพจังหวัดเลย จากการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยบริการในจังหวัดเลย พบว่า โรคที่เป็นปัญหา 3 อันดับแรก คือ โรคไข้เลือดออก (DHF) โรคปัญหาสุขภาพจิต (ฆ่าตัวตาย ซึมเศร้าเข้าถึงบริการ) และ ปัญหาหยาเสพติด ซึ่งจะพบว่า อัตราป่วยด้วยโรค NCD จะเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มสูงขึ้น

จากข้อมูลสะท้อนให้เห็นปัญหาสุขภาพ อัตราป่วย และอัตราการตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มขึ้น เป็นภาระการดูแลทั้งด้านค่าใช้จ่ายของภาครัฐและผู้ป่วยในการดูแลรักษาพยาบาล และการบริการสุขภาพที่บุคลากรสาธารณสุขในระบบบริการจะมีภาระงานมากขึ้น สถานบริการไม่เพียงพอที่จะรองรับผู้ป่วย ตลอดจนการดูแลที่บ้าน เป็นภาระของครอบครัว ดังนั้น การสร้างเสริมสุขภาพให้ประชาชนมีพฤติกรรมที่ถูกต้อง นโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี รวมถึงการพัฒนาาระบบบริการทั้ง ระดับปฐมภูมิ ทติยภูมิ และตติยภูมิ ที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงในการจัดการดูแลประชาชน จึงเป็นประเด็นท้าทายสำหรับการพัฒนาระบบสุขภาพเพื่อมุ่งให้คนมีสุขภาพะ

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเลย

4.4 ความยากจน

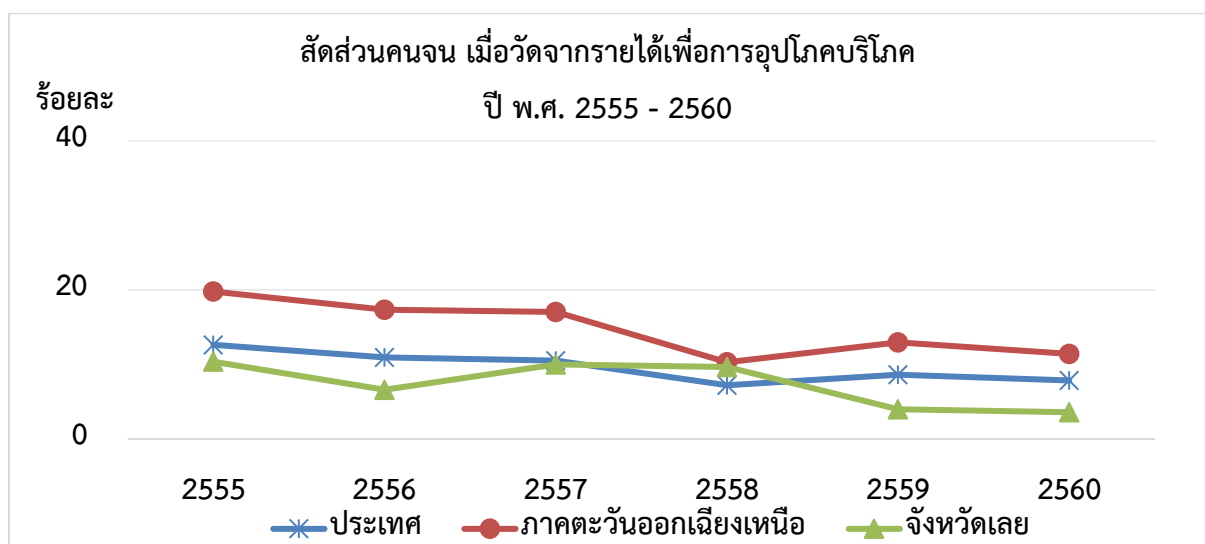
สัดส่วนคนจนของจังหวัดเลย ปี พ.ศ. 2555 - 2560 มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 10.37 ในปี 2555 เหลือร้อยละ 6.61 ในปี 2556 แต่ในปี 2557 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.01 และก้ลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี 2558 - 2560 ซึ่งในปี 2560 เป็นปีที่สัดส่วนคนจนของจังหวัดเลยต่ำที่สุดในรอบ 6 ปี โดยสัดส่วนคนจนใน ปี 2555 - 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มลดลง และลดลงต่ำที่สุดในปี 2558 เหลือร้อยละ 10.30แม้ว่าในปี 2559 จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12.96 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนคนจนในระดับภาคและระดับประเทศ พบว่า ในปี 2560 จังหวัดเลย มีสัดส่วนคนจนน้อยที่สุด เป็นลำดับที่ 4 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ เป็นลำดับที่ 22 ของประเทศ อาจจะเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดเลยที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น ในปี 2559 มีรายได้ต่อหัว (GPP per capita) ซึ่งมีมูลค่า 83,439 บาท/คน/ปี เป็นลำดับที่ 53 ของประเทศ และเป็นลำดับที่ 5 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและบริการ การเกษตรกรรมและการค้าชายแดน ทำให้เกิดการพัฒนาคูณภาพชีวิต เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่การลงทุน ส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างโอกาส สร้างอาชีพและสร้างรายได้แก่ท้องถิ่นในพื้นที่

ตารางแสดงสัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ปี พ.ศ. 2555 - 2560

	สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)					
	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559	ปี 2560
ประเทศ	12.64	10.94	10.53	7.21	8.61	7.87
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	19.79	17.37	17.04	10.30	12.96	11.42
จังหวัดเลย	10.37	6.61	10.01	9.64	4.01	3.59

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เรียงตามลำดับ)

ภาค/จังหวัด		2555	2556	2557	2558	2559	2560
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	กาฬสินธุ์	39.8	31.03	42.67	17.78	31.99	32.96
	นครพนม	35.28	31.13	24.89	16.64	30.24	27.78
	บุรีรัมย์	31.61	25.35	39.13	23.34	24.32	20.99
	ยโสธร	23.21	20.49	14.64	17.32	16.73	15.29
	มุกดาหาร	30.8	29.26	23.78	12.76	20.12	14.13
	อำนาจเจริญ	22.12	19.34	17.67	14.26	24	14.12
	นครราชสีมา	16.05	17.43	17.06	11.55	8.97	13.58
	สุรินทร์	18.42	10.82	14.4	9.79	9.37	13.53
	หนองบัวลำภู	30.18	27.38	16.17	9.71	10.09	11.82
	มหาสารคาม	20.32	17.53	17.03	9.94	14.68	11.24
	อุบลราชธานี	10.44	24.25	13.26	11.54	13.69	10.6
	ศรีสะเกษ	36.07	19.32	13.47	3.01	10.8	8.37
	อุดรธานี	9.96	7.22	9.35	4.56	12.1	8.33
	สกลนคร	34.25	22.46	23.58	17.19	13.81	7.95
	ร้อยเอ็ด	11.65	12.59	8.64	2.79	5.25	7.55
	บึงกาฬ	3.87	3.01	4.12	2.34	7.61	5.6
	เลย	10.37	6.61	10.01	9.64	4.01	3.59
	หนองคาย	9.44	8.99	6.49	4.26	3.77	3.55
	ชัยภูมิ	16.32	15.83	9.48	5.64	5.74	3.32
ขอนแก่น	11.05	7.32	12.54	5.38	9.67	1.82	

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะสังคม สศช.

5. แนวโน้มด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 สถานการณ์ภัยแล้ง

โดยทั่วไปปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปีของจังหวัดเลยอยู่ระหว่าง 900 -1300 มิลลิเมตร เนื่องจากภูมิประเทศ โดยทั่วไปของจังหวัดเลยเป็นที่ราบสูงและมีภูเขาสลับซับซ้อน โดยมีเทือกเขาเพชรบูรณ์และเทือกเขาตงพญาเย็นอยู่ทางทิศตะวันตก และเทือกเขาสันกำแพงและเทือกเขาพนมดงรักอยู่ทางทิศใต้ ซึ่งเป็นแนวกันไม่ให้มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าปกคลุมอย่างเต็มที่ ทำให้พื้นที่บริเวณด้านทิศใต้ต่อเนื่องถึงด้านตะวันตกของจังหวัดมีฝนน้อยกว่าบริเวณอื่นๆ โดยเฉพาะบริเวณอำเภอภูหลวงมีฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปี 900 มิลลิเมตร สำหรับปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปีของจังหวัดเลย 1240.9 มิลลิเมตร ปัญหาด้านการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง เนื่องจากไม่มีการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทำให้เกิดการภาวะน้ำท่วมในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง ประกอบกับความต้องการใช้น้ำมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีความต้องการน้ำมากและความรุนแรงของปัญหาการขาดแคลนน้ำ และความขัดแย้งจากการแย่งชิงน้ำระหว่างลุ่มน้ำและระหว่างภาคการผลิตจะมีความรุนแรงขึ้น และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยแล้งมากที่สุด

จังหวัดเลยยังคงมีพื้นที่ที่ประสบปัญหาภัยแล้งอย่างต่อเนื่องและยาวนานเป็นประจำทุกปี โดยสถานการณ์จะเริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม เนื่องจากเป็นช่วงที่มีลมหนาวปกคลุมจะทำให้อากาศแห้ง ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำ ปริมาณฝนตกมีน้อย มีฝนทิ้งช่วงเป็นระยะ แหล่งน้ำธรรมชาติต่างๆ มีสภาพตื้นเขินไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ ประกอบกับลักษณะทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดเลยเป็นที่ราบสูง ล้อมรอบด้วยภูเขา พื้นที่มีลาดชันสูง และมีการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า ทำให้สภาพป่าไม่สามารถดูดซับน้ำไว้ได้ทัน ขาดแหล่งน้ำหรืออ่างเก็บกักน้ำที่ช่วยชะลอการไหลของน้ำ จึงทำให้ประชาชนขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหายรวมทั้งสัตว์เลี้ยงได้รับผลกระทบ สร้างความสูญเสียให้แก่ประชาชนผู้ประสบภัยเป็นจำนวนมาก

สำหรับสถานการณ์น้ำของจังหวัดเลย ในปี 2562 จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าปีที่ผ่านมาค่อนข้างมาก จึงคาดการณ์ว่า สถานการณ์ภัยแล้งในปี 2562 จะมีความรุนแรงกว่าปีที่ผ่านมา แต่ยังคงมีพื้นที่บางส่วนได้รับผลดีจากการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำในพื้นที่จังหวัดเลยเพิ่มเติม คือ อ่างเก็บน้ำน้ำเลย พื้นที่อำเภอภูหลวง และอ่างเก็บน้ำห้วยคอก พื้นที่อำเภอด่านซ้าย (ซึ่งขณะนี้การก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว และอ่างเก็บน้ำสามารถเก็บกักน้ำได้แล้ว) แต่ปริมาณน้ำที่เหลืออยู่ยังเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค ผลิตน้ำประปา และการเลี้ยงสัตว์ ส่วนน้ำเพื่อการเกษตร เกษตรกรควรหลีกเลี่ยงการปลูกพืชหลักที่ใช้น้ำมาก หันมาปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย เพื่อลดความเสี่ยงต่อการขาดน้ำ ปัญหาด้านการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง จะเป็นผลทำให้เกษตรกรไม่สามารถปลูกพืช และทำนาได้ตามฤดูกาล ซึ่งระยะยาวอาจทำให้ประสิทธิภาพการผลิตลดลง เกิดผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของชุมชนและเกษตรกร โดยเฉพาะแรงงานภาคการเกษตร ทั้งนี้ สถานการณ์ภัยแล้งได้ส่งผลกระทบต่อแรงงานภาคเกษตรเป็นอันดับแรก เนื่องจากเกษตรกรเกิดภาวะการว่างงานและขาดรายได้ในช่วงที่ประสบภัยแล้ง

ความเสี่ยงในการขาดแคลนน้ำในอนาคต อาจเป็นผลมาจากการบริหารจัดการน้ำที่ขาดประสิทธิภาพ และความต้องการใช้น้ำจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากจากการขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจ โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของแหล่งน้ำและการใช้น้ำเพื่อการผลิตและอุปโภคอย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะภาคเกษตร รวมทั้ง ยังขาดกลไกในการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขและบรรเทาปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อภาคการเกษตร ภาคการผลิต และประชาชน

5.2 สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติ	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหที่ผ่านมา
1. ทรัพยากรดิน และที่ดิน	การพังทลายของหน้าดิน (Erosion)	- เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของ จังหวัดเลย เนื่องจากเป็น พื้นที่สูง	- สาเหตุหลักเกิดจากการทำ การเกษตรบนพื้นที่สูง - การตัดไม้ทำลายป่า	- เกิดการไหลบ่าของดิน ตะกอนลงสู่แม่น้ำลำคลอง ทำให้เกิดการตื้นเขินและ คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม	- การส่งเสริมปลูกพืชแบบผสมผสาน หรือทำการเกษตรอินทรีย์ - ส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝกและพืช คลุมดิน
	- การบุกรุกและขยายที่ทำ กินในพื้นที่ป่าไม้ ทำให้เกิด ข้อขัดแย้งใน การใช้ ประโยชน์ทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้		- บุกรุกทำลายป่า/ปลูก ยูคาลิปตัส/ขุดหน้าดินทำการ ก่อสร้าง - การใช้สารเคมี/ปลูกพืชไม่ เหมาะสมกับพื้นที่ธรรมชาติ/ ดินจืด/ดินกรวดและดินทราย มีการขยายพื้นที่การ เพาะปลูก เพิ่มมากยิ่งขึ้น	- ขัดแย้งเรื่องที่ดินในเขตป่า และพื้นที่สาธารณะ - มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ และสมดุลทางธรรมชาติ	- สร้างองค์ความรู้เผยแพร่เทคโนโลยี การใช้ประโยชน์ และรณรงค์การลด ใช้สารเคมี - อนุรักษ์ใช้ประโยชน์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งดิน น้ำ และ ป่าไม้ ในระบบลุ่มน้ำ ลดการ พังทลายของตลิ่งริมแม่น้ำโขงและลุ่ม แม่น้ำ จัดหาน้ำให้พอเพียงกับการ ผลิต ลดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่น้ำท่วม ซ้ำซาก และเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ในเขตต้น น้ำและป่าสงวนเสื่อมโทรม รวมทั้ง

ทรัพยากรธรรมชาติ	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหามา
					การพัฒนาสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่
2. ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า	การบุกรุกทำลายทรัพยากร ป่าไม้ ป่าต้นน้ำ และลำสัตว์ ป่า	พื้นที่ที่เกิดปัญหาค่อนข้าง รุนแรง - เขตอำเภอภูเรือ อำเภอนา แห้ว อำเภอภูหลวง อำเภอ วังสะพุง อำเภอปากชม อำเภอนาดูน อำเภอด่าน ซ้ายอำเภอท่าลี่	- เกิดจากการต้องการพื้นที่ เพื่อการเกษตร /ปลูก ยางพารา - ประชาชนเข้าไปล่าสัตว์ใน พื้นที่ป่าไม้ - ขยายที่ทำกินเพิ่มขึ้น - ไม้พะยุงราคาแพง แนวโน้ม - พื้นที่ปลูกป่าและสัตว์ป่ามี จำนวนชนิดลดลง - ไม้มีค่า/ไม้หายากหมดไป	- ฝืนป่าลดลง เกิดความ ขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่ กับประชาชนเนื่องจากการ จับกุมของเจ้าหน้าที่ - ทรัพยากรสัตว์ป่าลดลง	- ดำเนินการตามแผนแม่บทแก้ไขปัญหา การทำลายทรัพยากรป่าไม้ การบุกรุก ที่ดินของรัฐ และการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งขับเคลื่อนการดำเนินงานโดย คณะอนุกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า ระดับจังหวัด (คปป.จ.) - จัดทำแผนงาน/โครงการเพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า - เสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า - สร้างเครือข่าย อปท./องค์กรชุมชน ในพื้นที่/ประชาคมเพื่อการป้องกัน การตัดไม้ทำลายป่า - ฟื้นฟูป่าชุมชนและพื้นที่ป่าต้นน้ำ ลำธาร เพื่อรักษาระบบนิเวศและ

ทรัพยากรธรรมชาติ	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา
					สมดุลทางธรรมชาติ
3. ทรัพยากรน้ำ	ขาดน้ำจัดสำหรับอุปโภค – บริโภคและการเกษตรในฤดูแล้ง	- แม่น้ำเลย - แหล่งน้ำสาขาใน จ. เลย	- ทรัพยากรป่าไม้และป่าต้นน้ำถูกบุกรุกทำลาย - แม่น้ำเลย น้ำสาขาต่างๆ ตื้นเขิน - ไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ - ระบบการบริหารจัดการน้ำ ยังไม่มีประสิทธิภาพ - แหล่งน้ำใต้ดินมีน้อย - ป่าต้นน้ำถูกทำลาย	- ขาดแคลนน้ำ - คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม	- การปลูกต้นไม้ในพื้นที่ต้นน้ำ - การป้องกันปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิด - จัดทำ พัฒนา แหล่งน้ำบริโภค/อุปโภค - บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ - ติดตั้งอุปกรณ์เตือนภัยและจัดตั้งเครือข่ายเตือนภัย - ก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งแม่น้ำเลย แม่น้ำหมัน พังทลาย ในย่านชุมชนที่อยู่อาศัย

ทรัพยากรธรรมชาติ	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา
	ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ อ.ภูหลวง อ.วังสะพุง อ.เมือง อ.เชียงคาน และ อ.ด่านซ้าย 	<ul style="list-style-type: none"> - การบุกรุกทำลายป่าไม้ - แม่น้ำตื้นเขิน 	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่การเกษตรเสียหาย - สูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน - ตลิ่งแม่น้ำเลย แม่น้ำหมัน พังทลาย ในย่านชุมชน ที่อยู่อาศัย เกิดความเสียหาย ต่อทรัพย์สินของประชาชนและราชการ 	<ul style="list-style-type: none"> - แผนป้องกันและเตือนภัยธรรมชาติ - สร้างแนวป้องกันตลิ่ง
4. ทรัพยากรธรณี	ปัญหาดินถล่ม/หลุมยุบ	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่หมู่บ้านดินถล่ม / หลุมยุบ จำนวน 197 หมู่บ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา - การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำใต้ดิน - การบุกรุกทำลายพื้นที่ ป่าไม้ 	<ul style="list-style-type: none"> - สูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน - สร้างความวิตกกังวลแก่ประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> - แผนป้องกันและเตือนภัยธรรมชาติ

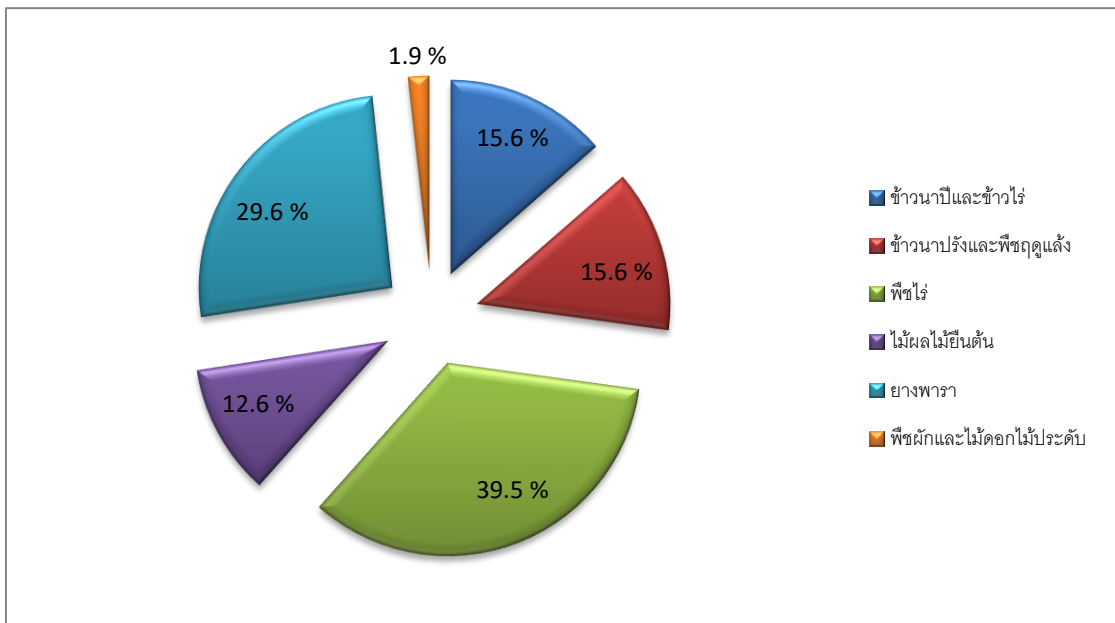
ทรัพยากรธรรมชาติ	สรุปปัญหา	พื้นที่ที่เกิดปัญหา	สาเหตุ	ผลกระทบ	การป้องกันแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา
<p>5. ความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณสัตว์น้ำในลำน้ำลดลง - สัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ - สัตว์น้ำลดลงและบางประเภทสูญพันธุ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - แม่น้ำเลย - เขตพื้นที่ป่าไม้ 	<ul style="list-style-type: none"> - การบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ - การปนเปื้อนสารพิษในแหล่งน้ำธรรมชาติ - การใช้สารเคมีของเกษตรกร - ทำลายนิเวศริมน้ำเพิ่มมากขึ้นแหล่งอาศัยถูกทำลาย, มีการเลี้ยง สัตว์เพื่อธุรกิจมากยิ่งขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ทรัพยากรสัตว์ป่าลดลง - ทรัพยากรสัตว์น้ำลดลง - พรรณไม้/พืชสมุนไพรลดลง 	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาสำรวจ ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ จ. เลย - กำหนดกติกาในการจับสัตว์น้ำ - สนับสนุน รมรรงค์ เร่งสร้างองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความหลากหลายทางชีวภาพ

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเลย

6. ด้านส่งเสริมการเกษตร

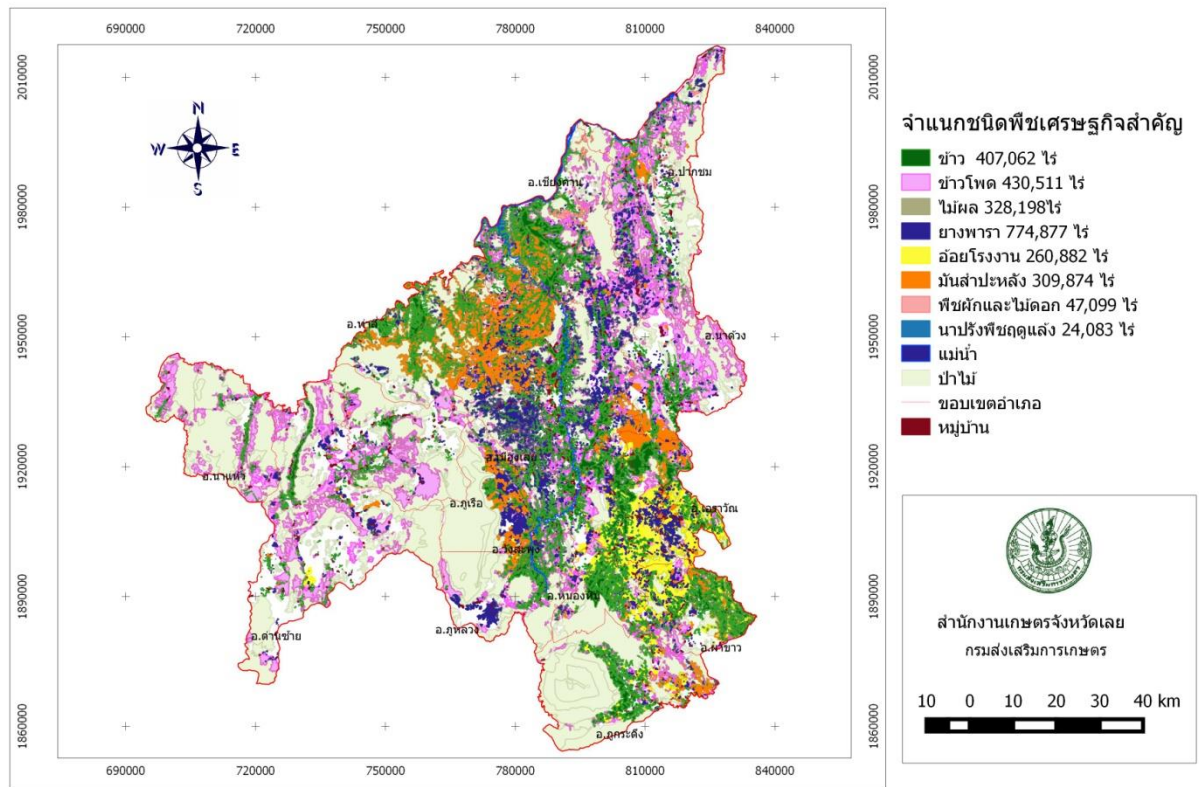
จังหวัดเลยมีพื้นที่เพาะปลูกพืชทั้งสิ้น 2,614,117 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.6 ของพื้นที่จังหวัด สามารถแยกพื้นที่ปลูกได้ดังนี้

ข้าวนาปีและข้าวนาปรัง	407,062 ไร่	คิดเป็นร้อยละ 15.6	ของพื้นที่เพาะปลูก
ข้าวนาปรังและพืชฤดูแล้ง	24,083 ไร่	คิดเป็นร้อยละ 15.6	ของพื้นที่เพาะปลูก
พืชไร่	1,032,798 ไร่	คิดเป็นร้อยละ 39.5	ของพื้นที่เพาะปลูก
ไม้ผลไม้อื่นต้น	328,198 ไร่	คิดเป็นร้อยละ 12.6	ของพื้นที่เพาะปลูก
ยางพารา	774,877 ไร่	คิดเป็นร้อยละ 29.6	ของพื้นที่เพาะปลูก
พืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ	47,099 ไร่	คิดเป็นร้อยละ 1.9	ของพื้นที่เพาะปลูก

แผนที่แสดง พื้นที่พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ จังหวัดเลย

ตารางแสดงการใช้ที่ดินทางการเกษตรจังหวัดเลย ปี 2560

หน่วยนับ : ไร่

อำเภอ	พท.รวม ทั้งจังหวัด	เนื้อที่ปลูกพืชรวม (ไร่)	ข้าวนาปี และ ข้าวไร่	พืชฤดูแล้ง	ที่พืชไร่	ที่ไม่ผลและ ไม่ยืนต้น	ยางพารา	ที่สวนผัก และไม้ดอก	ร้อยละ
เมืองเลย	925,307	337,111	58,012	4,220	64,153	29,575	176,175	4,976	36.43
นาด้วง	368,750	161,827	13,043	2,755	53,582	17,157	71,889	3,401	43.89
เชียงคาน	541,875	257,992	57,733	4,327	48,483	57,103	83,417	6,930	47.61
ปากชม	597,812	332,705	27,888	4,254	126,740	54,145	115,108	4,570	55.65
ด่านซ้าย	1,082,456	355,251	50,594	1,521	227,872	33,109	37,363	4,792	32.82
นาแห้ว	392,188	69,603	9,394	328	44,035	7,308	6,446	2,092	17.75
ภูเรือ	550,025	147,775	17,339	178	65,290	30,068	30,594	4,306	26.87
ท่าลี่	426,875	180,124	35,538	568	83,939	29,666	27,806	2,607	42.20
วังสะพุง	715,469	325,157	55,232	3,184	102,131	18,444	142,646	3,520	45.45
ภูกระดึง	443,125	65,548	18,334	1,462	26,681	11,645	5,840	1,586	14.79
ภูหลวง	371,750	119,442	23,120	165	60,385	8,620	25,048	2,104	32.13
ผาขาว	289,375	107,974	16,607	259	60,589	8,235	19,915	2,369	37.31
เอราวัณ	163,500	85,520	4,351	239	41,117	12,189	25,216	2,408	52.31
หนองหิน	271,875	68,087	19,877	623	27,801	10,934	7,414	1,438	25.04
รวม	7,140,382	2,614,117	407,062	24,083	1,032,798	328,198	774,877	47,099	36.61

จังหวัดเลยมีพื้นที่เพาะปลูกพืชทั้งสิ้น 2,614,117 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.6 ของพื้นที่ทั้งหมด (7,140,382 ไร่) อำเภอที่มีพื้นที่เพาะปลูกพืชมากที่สุดได้แก่อำเภอด่านซ้าย 355,251 ไร่ รองลงมาได้แก่ อำเภอเมืองเลย 337,111 ไร่ และอำเภอปากชม 332,705 ไร่ ตามลำดับ และน้อยที่สุดคืออำเภอภูกระดึง 65,548 ไร่

การวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนาด้านการส่งเสริมการเกษตร

จังหวัดเลย มีสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาลูกลอนลาด ประมาณ 80 %ของพื้นที่ทั้งหมด 7,140,382 ไร่ และมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 2,614,117 ไร่ ถือได้ว่าเป็นจังหวัดที่สามารถปลูกพืชได้อย่างหลากหลายไม่ว่าจะเป็นพืชเมืองหนาว พืชเขตร้อนและร้อนชื้น พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเลย ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง อ้อย โรงงานยางพารา มะขามหวาน ลำไย คริสต์มาสและไม้ดอกไม้ประดับกระถาง เป็นต้น ซึ่งมีการให้ผลผลิตกระจายตลอดทั้งปี จากการศึกษาการประกอบอาชีพการเกษตรด้านพืช พบว่า เกษตรกรประสบปัญหาในแต่ขั้นตอนของแต่ละฤดูกาล ปัญหาที่สำคัญคือราคาผลผลิตเกษตรตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ผลผลิตต่ำ ศัตรูพืชระบาด และภัยพิบัติต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องราคาผลผลิตตกต่ำเป็นปัญหาสำคัญของเกษตรกรสำหรับแนวโน้มสถานการณ์การผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเลยในฤดูกาลผลิตรายปีดังนี้

ข้าว ข้าวนาปีและข้าวไร่ จังหวัดเลยจะเน้นการปลูกข้าวไว้เพื่อบริโภคภายในครัวเรือนเนื่องจากมีพื้นที่ราบลุ่มจำนวนน้อยโดยเกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกข้าวเหนียวเป็นหลักและปลูกข้าวเจ้าบ้างจำนวนเล็กน้อย ลักษณะการทำนาข้าวของเกษตรกรจังหวัดเลยจะมี 2 ลักษณะคือพื้นที่ที่อยู่ในที่ราบลุ่มเกษตรกรจะทนาดำส่วนในพื้นที่ราบสูงในเขตภูเขาเกษตรกรจะปลูกข้าวไร่พันธุ์ข้าวเหนียวที่นิยมปลูกได้แก่พันธุ์ข.6 กข.8 กข.10 เหนียวสันป่าตองพันธุ์ข้าวเจ้าได้แก่พันธุ์หอมดอกมะลิและมะลิ 105 เป็นต้นส่วนพันธุ์ข้าวไร่ได้แก่พันธุ์ชิวเกลี้ยงชิวแม่จันทงปลาไหลเจ้าฮ่อสำหรับนาปรังนั้นมีพื้นที่ปลูกเพียงเล็กน้อยในเขตพื้นที่ชลประทาน ซึ่งเกษตรกรจังหวัดเลย ส่วนใหญ่ปลูกข้าวไว้เพื่อบริโภคในครัวเรือน ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจเรื่องการผลิต การเพิ่มผลผลิตต่อไร่และการเพิ่มมูลค่าของข้าวให้มากขึ้น เช่นการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี การผลิตข้าวปลอดสารพิษหรือข้าวอินทรีย์ เป็นต้น

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นพืชไรเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของจังหวัดเลยเนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์เป็นภูเขาสูงสลับซับซ้อนมีที่ราบเชิงเขาเหมาะกับการปลูกข้าวโพดที่เพาะปลูกง่ายใช้น้ำในปริมาณน้อยประกอบกับตลาดมีความต้องการสูงส่วนใหญ่ใช้เพื่อการเป็นวัตถุดิบในการผลิตอาหารสัตว์พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมใช้ได้แก่ พันธุ์ลูกผสมซึ่งการปลูกจะเน้นในช่วงฤดูฝนมีจำนวน 2 รุ่นคือต้นฤดูฝน (ปลูกเดือนเมษายน-กรกฎาคมเก็บเกี่ยวเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน) และปลายฝน (ปลูกเดือนสิงหาคม-กันยายน เก็บเกี่ยวเดือนธันวาคม-มกราคม) ในปัจจุบันเกษตรกรได้เริ่มให้ความสนใจปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์หลังฤดูกาลทำนาหรือข้าวโพดฤดูแล้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตชลประทาน ทั้งประเทศมีเนื้อที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ทดแทน และเพิ่มการปลูกในพื้นที่ว่างเปล่า คาดว่าความต้องการใช้ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะเพิ่มขึ้นเนื่องจากการขยายตัวของปริมาณการเลี้ยงสัตว์สำหรับราคาในช่วงระยะสั้นคาดว่าจะทรงตัวแม้ว่าผลผลิตจะออกสู่ตลาดลดลงก็ตาม

มันสำปะหลัง เป็นพืชไร่ที่เกษตรกรให้ความสนใจปลูกเนื่องจากเป็นพืชที่ปลูกง่ายทนแล้งพันธุ์ที่นิยมปลูกได้แก่พันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 พันธุ์ระยอง 60 พันธุ์ CMR และพันธุ์อื่นๆเช่นห้วยบง 60 อีเขียวด้านการเก็บเกี่ยวจะเริ่มเก็บเกี่ยวตั้งแต่ช่วงเดือนธันวาคมเป็นต้นไป มีโรงแปงมันสำปะหลังตั้งอยู่ในจังหวัดเลย 1 แห่ง ในเขตอำเภอเชียงคาน ทั้งประเทศมีเนื้อที่เก็บเกี่ยวลดลง เกิดจากเกษตรกรปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า แต่ผลผลิตต่อไร่ทั้งประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรหันมาให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่มากขึ้นและไม่มีศัตรูพืชระบาด จึงส่งผลให้ผลผลิตรวมทั้งประเทศปรับตัวเพิ่มขึ้นด้วย ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มการผลิตลดลง ผลผลิตต่อไร่และผลผลิตรวมเพิ่มขึ้น

อ้อยโรงงาน เป็นพืชไร่เศรษฐกิจที่สำคัญอีกพืชหนึ่งของจังหวัดเลยแหล่งที่ปลูกหลักอยู่ในเขตอำเภอผาขาววังสะพุงเอราวัณหนองหินภูกระดึงภูหลวงนาด้วง เป็นต้น พันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูกได้แก่ พันธุ์ k 88 - 92 พันธุ์ K 90-77 พันธุ์กำแพงแสนฤดูการเพาะปลูกมี 2 ช่วงคือต้นฝน (เขตชลประทานระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน) และปลายฝน (เน้นการปลูกอ้อยข้ามแล้งเดือนตุลาคม-ธันวาคม) การเก็บเกี่ยวจะเริ่มเมื่ออายุอ้อยได้ 10-12 เดือนขึ้นอยู่กับพันธุ์อ้อยและสภาพแวดล้อมและต้องรีบนำส่งโรงงานภายใน 24 ชั่วโมงปัจจุบันมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่ในจังหวัดเลย 2 แห่ง ในเขตอำเภอวังสะพุง ส่วนสถานการณ์การตลาดและราคา คาดว่าปริมาณความต้องการบริโภคน้ำตาลจะปรับเพิ่มขึ้นได้ ในส่วนของอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มที่ผลิตเพื่อการส่งออก

ยางพารา จังหวัดเลยมีพื้นที่ปลูกยางพารา พันธุ์ที่ใช้ปลูกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ RRIM 600 ประมาณ 95 % ของพื้นที่นอกจากนั้นจะมีพันธุ์ RRIT 251 ประมาณ 2 % ของพื้นที่พันธุ์ BPM 24 ประมาณ 1 % ของพื้นที่และพันธุ์อื่นๆประมาณ 1 % ของพื้นที่ระยะปลูกส่วนใหญ่ใช้ระยะปลูก 3×7 เมตรหากเป็นพื้นที่ลาดชันเกษตรกรจะทำแนวระดับและปลูกแบบขั้นบันไดการตัดแต่งกิ่งและการสร้างทรงพุ่มมีการสร้างทรงพุ่มให้ต้นยางสูงจากพื้นดิน 2.5 เมตรเพื่อเป็นหน้ากรีดส่วนที่สูงจากพื้นดิน 2.5 เมตรขึ้นไปจะทำการสร้างทรงพุ่มให้ต้นยางมีพื้นที่ใบเพื่อสังเคราะห์แสงในปริมาณมากจะทำให้ได้ผลผลิตสูงการกรีดยางพาราเกษตรกรใช้ระบบกรีดครั้งลำต้นวันเว้นวันจำนวนวันที่กรีดเฉลี่ย 120 วัน/ปี การขายมีทั้งขายในรูปร่างแผ่นดิบยางก้อนถ้วย

มะขามหวาน จังหวัดเลยมีความเหมาะสมในการปลูกมะขามหวานมากในอดีตจังหวัดเลยเป็นแหล่งปลูกมะขามหวานที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยแต่สถานการณ์ในปัจจุบันเกษตรกรลดพื้นที่ปลูกมะขามหวานลงไปมากเนื่องจากราคาตกต่ำเกษตรกรหันไปปลูกพืชอื่นที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าทดแทน เช่น ยางพารา ฯลฯ พันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่พันธุ์สีทอง พันธุ์สีชมพู พันธุ์ประกายทองและพันธุ์ขันตี เป็นต้น สภาวะการตลาดมีแนวโน้มสูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาเนื่องจากมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยราคาที่จำหน่ายในท้องตลาดตั้งแต่ 35-80 บาทขึ้นอยู่กับพันธุ์มะขามหวานและขนาดฝัก

ลำไย จังหวัดเลยเป็นแหล่งปลูกลำไยที่สำคัญแหล่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมพื้นที่ปลูกมีศักยภาพปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกลำไยกระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ สำหรับราคาของลำไยถือว่ายังสูงอยู่ เนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดไม่ตรงกับกับทางภาคเหนือ ซึ่งเกิดจากเหตุผลทางกายภาพของพื้นที่

ลิ้นจี่ เป็นไม้ผลกิ่งเมืองร้อนเจริญเติบโตได้ดีในสภาพภูมิอากาศหนาวชอบดินร่วนซุยมีการระบายน้ำดีและควรมีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลมากกว่า 400 เมตรต้องการอากาศหนาวในช่วงออกดอกจังหวัดเลยเป็นจังหวัดหนึ่งที่สามารถปลูกลิ้นจี่ได้ดีปลูกกันมากที่อำเภอภูเรือ ด่านซ้ายและอำเภอบ้านผือ

กล้วยน้ำว้า จังหวัดเลยเป็นแหล่งปลูกกล้วยที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะปลูกมากแถบอำเภอเชียงคานอำเภอปากชมอำเภอท่าลี่และอำเภอเมืองเลยส่วนใหญ่จะปลูกตามแนวที่ราบเชิงเขาลักษณะการปลูกเป็นทั้งพืชเชิงเดี่ยวและปลูกเป็นพืชแซมไม้ผลไม้ยืนต้นซึ่งอยู่ระหว่างการรอรับผลผลิตเช่นการปลูกยางพาราแล้วปลูกกล้วยแซมประโยชน์ที่ได้รับคือเป็นร่มเงาให้กับต้นยางพาราและเป็นรายได้เสริมให้กับเกษตรกร เป็นรายเดือนซึ่งกล้วยจะให้ผลผลิตเร็วเริ่มให้ผลผลิตตั้งแต่กล้วยอายุ 8 เดือนเป็นต้นไป

มะม่วง สำหรับสถานการณ์การผลิตมะม่วงของจังหวัดเลย 5 ปี ย้อนหลัง (2552-2556) มีแนวโน้มพื้นที่การปลูกเพิ่มขึ้น ผลผลิตรวมเพิ่มขึ้น แต่ผลผลิตต่อไร่ลดลง เนื่องจากมีพื้นที่การปลูกมะม่วงเพิ่มขึ้น จึงมีมะม่วงที่ยังไม่ให้ผลผลิตอยู่มาก ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง ส่วนสถานการณ์การตลาดและราคาของมะม่วงมีการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยส่งออกในรูปมะม่วงสด มะม่วงกระป๋อง มะม่วงอบแห้ง มะม่วงแช่แข็ง ราคาที่เกษตรกรขายได้ในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนสถานการณ์ราคาของมะม่วงของจังหวัดเลยมีแนวโน้มราคาเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นกัน

ชิง จังหวัดเลยเป็นแหล่งปลูกที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากจังหวัดเลยมีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสูงมีที่ราบเชิงเขาเหมาะกับการปลูกชิงอย่างมากโดยพื้นที่ในเขตพื้นที่อำเภอด่านซ้ายภูเรือและนาแห้วพันธุ์ที่เกษตรกรนิยมปลูกคือชิงใหญ่(ชิงหยวก/ชิงขาว) โดยฤดูกาลเพาะปลูกอยู่ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคมด้านการเก็บเกี่ยวมีทั้งแบบชิงอ่อน (เก็บเกี่ยวเมื่อชิงมีอายุได้ 4-6 เดือนช่วงเดือนสิงหาคม-กันยายน) และแบบชิงแก่ (เก็บเกี่ยวเมื่อชิงมีอายุ 10-12 เดือน คือช่วงเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์) ส่วนด้านการตลาดมีความผันผวนมากซึ่งในปี2556 ราคาเฉลี่ย 6.70 บาท/กิโลกรัมจุดอ่อนของการปลูกชิงคือเป็นพืชที่ไม่สามารถปลูกติดต่อกันในพื้นที่เดิมได้ ต้องย้ายพื้นที่ปลูกใหม่ทุกปีเนื่องจากเกิดปัญหาชิงเน่า

ถั่วเหลือง เป็นพืชที่ปลูกง่ายใช้น้ำน้อยตลาดมีความต้องการสูงจึงเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรปลูกกันมากการเพาะปลูกมี 2 ฤดูคือถั่วเหลืองฤดูฝนซึ่งปลูกไว้เพื่อทำพันธุ์ปลูกในฤดูแล้งและถั่วเหลืองฤดูแล้งแต่เกษตรกรนิยมปลูกถั่วเหลืองฤดูแล้งมากกว่าถั่วเหลืองฤดูฝนเพื่อช่วยในการปรับปรุงบำรุงดินพันธุ์ที่ปลูกได้แก่พันธุ์เชียงใหม่ 60 สจ.4 และ สจ.5 ถั่วเหลืองฤดูฝนจะปลูกในสภาพไร่มีการไถพรวนดินเหมือนพืชไร่ทั่วไปปลูกปลายฝน (ช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน) และเก็บเกี่ยวต้นหนาว(ช่วงเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม) ส่วนถั่วเหลืองฤดูแล้งจะปลูกหลังเก็บเกี่ยวข้าวเสร็จ โดยการตัดต่อซึ่งไม่ไถพรวนดินแต่ใช้วิธีการหยอด ถั่วเหลืองตามต่อซึ่งข้าวจะปลูกฤดูหนาว (ช่วงเดือนธันวาคม- มกราคม) จะเก็บเกี่ยวฤดูแล้ง(ช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน) ภาวะด้านการตลาดภายในประเทศมีความต้องการสูง

คริสต์มาสและไม้ดอกไม้ประดับกระถาง เป็นไม้ประดับที่ใบมีสีส้มสวยงามได้แก่สีแดงสีเหลือง สีชมพูและสีขาวตามลักษณะของพันธุ์และให้สีส้มในช่วงเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์เนื่องจากสภาพอุณหภูมิต่ำช่วงแสงสั้นกว่า 12 ชั่วโมงต่อวันจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการผลิตที่มีคุณภาพอำเภอภูเรือจังหวัดเลยเป็นแหล่งที่ผลิตคริสต์มาสที่ใหญ่ที่สุดของประเทศประกอบกับพื้นที่มีศักยภาพที่เหมาะสมต่อการผลิตไม้ดอกไม้ประดับหลายชนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่อำเภอภูเรือและอำเภอด่านซ้ายเพราะมีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 600-900 เมตรเป็นปัจจัยสำคัญต่ออุณหภูมิและต่อแสงที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของคริสต์มาสเกษตรกรนำมาเป็นกิจกรรมทางเลือกเป็นอาชีพหลักเริ่มจากปี พ.ศ. 2536 จนถึงปัจจุบันมีจำนวนผู้ผลิตมากกว่าจำนวน 400 ครัวเรือนและสามารถลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ให้มีงานทำตลอดปีและสร้างรายได้จำนวนมากกว่า 50,000 - 300,000 บาทต่อครัวเรือน/ปีและคิดเป็นรายได้รวมกว่า 283 ล้านบาทต่อปี จุดแข็งในการพัฒนาเพราะเกษตรกรมีประสบการณ์และทักษะในการผลิตมาเป็นเวลานานเกิดเครือข่ายทางการตลาดมีการซื้อขายผลผลิตไม้ดอกไม้ประดับตลอดปีข้อจำกัดที่ต้องพัฒนาได้แก่ การเพิ่มพูนวิชาการการผลิตด้านการป้องกันกำจัดโรค เพราะมีการสะสมของเชื้อโรคและเกิดการระบาดของเชื้อเพิ่มมากขึ้นการรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายของเกษตรกรผู้ผลิตเพื่อสร้างอำนาจการต่อรองและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการผลิตและการตลาดเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน แนวโน้มสถานการณ์การผลิตไม้ดอกไม้ประดับมีทิศทางที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาดหรือนโยบายส่งเสริมการผลิตของปีนั้นๆ ส่วนของจังหวัดเลยก็มีสถานการณ์การผลิตเช่นเดียวกัน และมีไม้ดอกไม้ประดับบางตัวที่มีทิศทางการผลิตที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ต้นคริสต์มาส, กุหลาบ, ฝีเสื้อและกล้วยไม้ เป็นต้น

พืชผัก พืชผักสำคัญบางชนิดของจังหวัดเลยมีแนวโน้มพื้นที่ปลูกลดลง ได้แก่ ข้าวโพดฟักสด, กะหล่ำปลี, ค่ะน้า, พริก, แดงร้านและผักชี เนื่องจากเกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าและใช้การจัดการที่น้อยกว่า เช่น อ้อย ยางพารา ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น แต่ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่เพิ่มขึ้น เนื่องจากเกษตรกรให้การดูแลและมีการจัดการที่ดีขึ้น ส่วนสถานการณ์การตลาดและราคา คาดว่าราคาจะลดลง ยกเว้น ค่ะน้าและพริก ที่มีแนวโน้มราคาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้แนวโน้มความต้องการของผักปลอดสารพิษและผักอินทรีย์ของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

จากการคาดการณ์การผลิตทางการเกษตร (ด้านพืช) ของจังหวัดเลยที่สำคัญ จะเห็นได้ว่ามีพืชอยู่หลายตัวที่คาดว่าจะรุ่งหากทำการผลิต อาทิเช่น ถั่วเหลือง กล้วยน้ำว้า มะม่วง มะขามแปรรูป ผักปลอดสารพิษและผักอินทรีย์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามข้อมูลทั้งหมดนี้เป็นเพียงการคาดการณ์เท่านั้น การทำการเกษตรต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างในการผลิตเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยการผลิต สภาพอากาศ สภาพพื้นที่ ราคาผลผลิต และเทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น

ตารางแสดงข้อมูลการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ จังหวัดเลย (6 ปีย้อนหลัง) ระหว่างปี 2556 – 2561

ชนิดพืช	จำนวนพื้นที่เพาะปลูกรายปี (ไร่)					
	2556	2557	2558	2559	2560	2561
ข้าวนาปี	460,764	405,009	337,234	365,345	407,062	413,850
มันสำปะหลัง	367,238	331,477	335,437	353,734	309,874	329,929
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	721,169	671,444	627,446	543,934	430,511	449,908
อ้อยโรงงาน	221,065	241,116	251,972	253,006	260,882	ใช้เลขอุตสาหกรรม
ยางพารา	786,780	795,865	795,865	774,108	774,433	721,143

สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมการเกษตร

ปัจจุบันสถานการณ์ต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งการเปลี่ยนแปลง เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรทั้งทางตรงและทางอ้อม และเป็นทั้งโอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาภาคเกษตร สถานการณ์เปลี่ยนแปลงที่สำคัญมี ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลง กฎ กติกาด้านการค้าและการลงทุนของโลก ทำให้ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องปรับบทบาทและพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การแข่งขันทางการค้าจะมีความรุนแรงและมีการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีมากขึ้น ดังนั้นเกษตรกรและผู้ประกอบการด้านการเกษตรต้องยกระดับ การผลิตให้ได้มาตรฐานเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ ประกอบกับการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ ความเชื่อมโยงทุกระบบ และศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย จะทำให้ประชาคม อาเซียน (ASEAN Community) มีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม โรคและแมลงศัตรูพืชระบาด และความแปรปรวนของฤดูกาล ส่งผลกระทบต่อการผลิต ทางการเกษตร อย่างไรก็ตาม ความกังวลเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมจะทำให้ผู้บริโภคตระหนักถึง ความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่ การบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น จึงเป็น โอกาสในการขยายการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองความต้องการของ ผู้บริโภค นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสในการผลักดันการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งจะช่วยแก้ไข ปัญหา สิ่งแวดล้อมในระยะยาว

3. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลทำให้เกิด ยุคอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่งทุกอย่าง (Internet of Things) เกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ ได้อย่างไร้ขีดจำกัด เปิดโอกาสในการผลิตและขายสินค้าเชิงสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าสูง เกษตรกรในอนาคต จะเป็นผู้ประกอบการที่มีทักษะสูงและมีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นรูปแบบและวิธีการทำงานส่งเสริม การเกษตรจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับทิศทางดังกล่าว

4. ภาคการเกษตรยังคงมีความสำคัญและเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย เป็นแหล่งรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ เป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ โดยเฉพาะบริการด้านการท่องเที่ยวซึ่งยังคงมีศักยภาพในการพัฒนา และเป็นวิถีชีวิตของคนไทย นอกจากนี้บทบาทที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาคเกษตร คือ เป็นแหล่งรองรับแรงงานจากภาคการผลิตอื่นๆ ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

5. สินค้าเกษตรของไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับในตลาดโลก ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกสำคัญของสินค้าเกษตร หลายชนิด แต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของสินค้าที่ยังไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานความปลอดภัย ซึ่งนอกจากจะทำให้สูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดแล้วยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์สินค้าไทย ในภาพรวม นอกจากนี้การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มยังมีน้อย

6. สถานการณ์การผลิตในภาพรวมของภาคการเกษตร ผลผลิตทางการผลิตยังอยู่ในระดับต่ำการใช้องค์ความรู้เทคโนโลยี และการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตยังมีน้อย มีจุดอ่อนของการบริหารจัดการระบบน้ำมีการพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศทำให้ต้นทุนการผลิตสูง ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม พื้นที่ทำการเกษตรลดลง เนื่องจากการปรับเปลี่ยนไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น มีการปลูกพืชในพื้นที่ ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม สภาพทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตทางการเกษตร ความก้าวหน้า 2 ทางเทคโนโลยีการผลิต และการปรับปรุงด้านการบริหารจัดการ ทำให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาการผลิต ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ จะเป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อการพัฒนา ภาคการเกษตร โดยจะเป็นโอกาสในการขยายการผลิตสินค้าและบริการสำหรับผู้สูงอายุ โดยเฉพาะ สินค้าเกษตรประเภทอาหาร ส่วนผลกระทบในเชิงลบ การมีผู้สูงอายุในสัดส่วนที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิด การขาดแคลนแรงงาน และเพิ่มการใช้จ่ายงบประมาณสวัสดิการและสาธารณสุข

8. จำนวนเกษตรกรลดลงอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงานออกนอกภาคเกษตร เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการซึ่งให้ค่าตอบแทนสูงกว่า ในขณะที่การทำงานในภาคเกษตรขึ้นอยู่กับฤดูกาล รายได้ไม่แน่นอน และขาดสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงาน นอกจากนี้ เกษตรกรยังสูญเสีย ที่ดินทำกินและเปลี่ยนสถานะเป็นเกษตรกรรับจ้าง (ผู้เช่า) มากขึ้น การที่เกษตรกรไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ทำให้ขาดความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรรม ประกอบกับคนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพการเกษตร ดังนั้น ประชากรภาคเกษตรเป็นกลุ่มคนที่ภาครัฐต้องให้การดูแล

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเลย / สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย

7. ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

7.1 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในปี 2557 – 2561 จังหวัดเลย มีการเกิดคดีฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ และคดีฐานความผิดพิเศษ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันทุก ๆ 1 ปี โดยในปี 2561 มีคดีฯ ลดลงจากปี 2560 จำนวน 48 คดี ส่วนคดีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ยกเว้น ปี 2561 มีแนวโน้มที่ลดลง สำหรับคดีฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี ยกเว้น ปี 2559 ที่มีแนวโน้มลดลง

ปัจจุบันจังหวัดเลยเป็นเมืองที่กำลังเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว จึงมีนักท่องเที่ยวและประชาชน เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดเลยเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ และมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งอาจเป็นผลทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้ จึงควรเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนพื้นที่และนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เช่น เพิ่มมาตรการการตรวจตราการเฝ้าระวังของเจ้าหน้าที่ การติดตั้งกล้องวงจรปิดตามสถานที่ที่สำคัญหรือเป็นจุดเสี่ยง เป็นต้น เพื่อช่วยลดปัญหาอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถิติเปรียบเทียบการรับแจ้งคดี/การจับกุม ในพื้นที่จังหวัดเลย 5 ปี ย้อนหลัง ระหว่าง ปี 2557 - 2561

รายการ	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559		ปี 2560		ปี 2561	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ	18	12	98	82	87	86	141	124	93	77
ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	84	54	291	181	314	174	474	342	312	207
ฐานความผิดพิเศษ	104	62	243	84	217	106	314	99	217	76
ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	104	62	2,453	3,020	2,297	2,563	3,684	4,187	3,723	4,290

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดเลย

หมายเหตุ : 1) ข้อมูลจำนวนคดีของปี 2557 เป็นข้อมูลเฉพาะห้วงระยะเวลา 7 เดือน

2) จำนวนคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ นับรวมจำนวนคดีอุกฉกรรจ์ ด้วย ตัวอย่างเช่น คดีฆ่าผู้อื่น เป็นทั้งคดีอุกฉกรรจ์และเป็นคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ

7.2 ครอบครัว เด็ก และเยาวชน

สถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเลย ประจำปี พ.ศ.2557 - 2561

ตารางแสดงสถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนปี พ.ศ.2557 - 2561

ที่	พื้นที่กระทำความผิด	ฐานความผิด							รวม	ร้อยละ	หมายเหตุ
		ยาเสพติดให้โทษ	ทรัพย์สิน	ชีวิตร่างกาย	เพศ	อาวุธปืน	เสรีภาพและชื่อเสียง	ความผิดอื่น			
1	อำเภอเชียงคาน	96	16	5	1	5	0	4	127	7.52	
2	อำเภอด่านซ้าย	53	11	15	4	2	4	10	99	5.86	
3	อำเภอท่าลี่	129	6	7	2	0	1	29	174	10.30	ลำดับที่ 3
4	อำเภอนาด้วง	37	25	3	2	2	0	9	78	4.62	
5	อำเภอนาแห้ว	13	1	1	0	1	0	1	17	1.01	
6	อำเภอปากชม	105	6	8	4	7	1	23	154	9.12	
7	อำเภอผาขาว	78	11	11	3	8	2	20	133	7.87	
8	อำเภอภูกระดึง	17	14	7	2	1	0	5	46	2.72	

ที่	พื้นที่กระทำ ความผิด	ฐานความผิด							รวม	ร้อยละ	หมายเหตุ
		ยาเสพติดให้ โทษ	ทรัพย์สิน	ชีวิต ร่างกาย	เพศ	อาวุธ ปืน	เสรีภาพ และ ชื่อเสียง	ความผิด อื่น			
9	อำเภอภูเรือ	20	3	2	0	4	0	10	39	2.31	
10	อำเภอภูหลวง	41	6	5	0	3	1	4	60	3.55	
11	อำเภอเมืองเลย	191	85	22	10	15	6	73	402	23.80	ลำดับที่ 1
12	อำเภอวังสะพุง	112	32	25	3	4	2	14	192	11.37	ลำดับที่ 2
13	อำเภอหนองหิน	33	8	8	1	10	0	5	65	3.85	
14	อำเภอเอราวัณ	50	21	11	1	7	6	6	102	6.04	
รวม		975	245	130	33	69	23	213	1,689	100	

ที่มา : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเลย

จากตารางแสดงข้อมูลสถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 – 2561 พบว่า ในช่วงเวลา 5 ปีที่ผ่านมา พื้นที่ในเขตจังหวัดเลยซึ่งเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ อำเภอเมืองเลย คิดเป็นร้อยละ 23.80 รองลงมา คือ อำเภอวังสะพุง คิดเป็นร้อยละ 11.37 และอำเภอท่าลี่ คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตามลำดับ และพื้นที่ที่มีการกระทำความผิดน้อยที่สุด คือ อำเภอนาแห้ว คิดเป็นร้อยละ 1.01 ส่วนฐานความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ รองลงมาเป็นคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และฐานความผิดที่กระทำความผิดน้อยที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง

ตารางเปรียบเทียบสถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ.2557 – 2561

ที่	ฐานความผิด	ปี พ.ศ.					หมายเหตุ
		2557	2558	2559	2560	2561	
1	ยาเสพติดให้โทษ	293	166	205	167	138	
2	ทรัพย์สิน	46	59	66	34	41	
3	ชีวิตร่างกาย	39	25	15	30	21	
4	เพศ	6	11	5	5	6	
5	อาวุธปืน	23	17	13	10	7	
6	เสรีภาพและชื่อเสียง	6	8	6	3	0	
7	ความผิดอื่นๆ	53	59	47	42	17	
รวม		466	345	357	291	230	

ที่มา : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเลย

จากตารางเปรียบเทียบสถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนตั้งแต่ปี พ.ศ.2557 - 2561 พบว่า สถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเลย มีการกระทำความผิดน้อยลง โดยปี พ.ศ.2561 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดลดลงจากปี พ.ศ.2557 จำนวน 236 คดี ลดลงจากปี พ.ศ.2558 จำนวน 115 คดี ลดลงจากปี พ.ศ. 2559 จำนวน 127 คดี และลดลงจากปี พ.ศ.2560 จำนวน 61 คดี

สรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ประจำปี 2557 - 2561

1. สถานการณ์การกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเลย ระหว่างปี 2557 - 2561 พบว่า โดยภาพรวมเด็กและเยาวชนช่วงอายุ 10 - 18 ปี มีการกระทำความผิดลดลง โดยปี พ.ศ.2557 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 466 คดี ในปี พ.ศ.2558 จำนวน 345 คดี ในปี พ.ศ. 2559 จำนวน 357 คดี ในปี พ.ศ.2560 จำนวน 291 คดี และในปี พ.ศ. 2561 (ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2561) จำนวน 230 คดี โดยระหว่างปี พ.ศ.2557 - พ.ศ.2561 เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และฐานความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและชื่อเสียง

2. สาเหตุของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดเลย โดยในปี พ.ศ.2557 สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ ความอยากรู้อยากทดลอง รองลงมา คือ การคบเพื่อน ในปี พ.ศ.2558 สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ ความอยากรู้อยากทดลอง รองลงมา คือ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ในปี พ.ศ.2559 สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ การอยากรู้อยากทดลอง รองลงมา คือ การคบเพื่อน ในปี พ.ศ.2560 สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ การคบเพื่อน รองลงมา คือ การอยากรู้อยากทดลอง ส่วนในปี พ.ศ.2561 สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ ความอยากรู้อยากทดลอง รองลงมา คือ การคบเพื่อน จะเห็นได้ว่าระหว่าง ปี 2557 - 2561 สาเหตุหลักที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดในจังหวัดเลย 3 ลำดับแรก คือ ความอยากรู้อยากทดลอง การคบเพื่อน และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ตามลำดับ

3. ช่วงเวลาเกิดเหตุหรือช่วงเวลากระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ.2557 ช่วงเวลาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดส่วนใหญ่ คือ ช่วงเวลา 12.01 - 18.00 นาฬิกา รองลงมา คือ ช่วงเวลา 18.01-24.00 นาฬิกา และช่วงเวลา 06.00-12.00 นาฬิกา ตามลำดับ ในปี พ.ศ.2558 ช่วงเวลาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ คือ ช่วงเวลา 12.01 - 18.00 นาฬิกา รองลงมา คือ ช่วงเวลา 24.01 - 05.59 นาฬิกา และช่วงเวลา 18.01 - 24.00 นาฬิกา ตามลำดับ ในปี พ.ศ.2559 เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ คือ ช่วงเวลา 12.01 - 18.00 นาฬิกา รองลงมา คือ ช่วงเวลา 18.01 - 24.00 นาฬิกา และช่วงเวลา 24.01 - 05.59 นาฬิกา ตามลำดับ ในปี พ.ศ.2560 เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ คือ ช่วงเวลา 12.01 - 18.00 นาฬิกา รองลงมาช่วงเวลา 18.01 - 24.00 นาฬิกา ช่วงเวลา 24.01 - 05.59 นาฬิกา และช่วงเวลา 06.00 - 12.00 นาฬิกา ตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2561 เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเป็นส่วนใหญ่ คือ ช่วงเวลา 12.01 - 18.00 นาฬิกา รองลงมา คือ ช่วงเวลา 18.01 - 24.00 นาฬิกา และช่วงเวลา 06.00-12.00 นาฬิกา จะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนนั้นเกิดได้ทุกช่วงเวลา

ขึ้นอยู่กับโอกาสหรือสถานการณ์เอื้ออำนวยต่อการกระทำ ความผิด โดยตามสถิติแล้วช่วงเวลาที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด คือ ช่วงเวลา 12.01 - 18.00 นาฬิกา ซึ่งเป็นช่วงเวลากลางวันหลังเที่ยงจนถึงเวลาพลบค่ำ อันเป็นช่วงเวลาที่เด็กและเยาวชนสามารถออกนอกบ้านได้โดยสะดวกเนื่องจากเป็นช่วงเวลากลางวัน ซึ่งจังหวัดเลยเด็กและเยาวชนกระทำความผิดส่วนใหญ่ไม่ศึกษาเล่าเรียน ไม่ประกอบอาชีพ มีเวลาว่างมาก จึงง่ายต่อการกระทำ ความผิดกฎหมาย

4. พื้นที่เกิดเหตุหรือพื้นที่กระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ.2557 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอวังสะพุง ส่วนอำเภอภูหลวง มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2558 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอวังสะพุง ส่วนอำเภอนาแห้ว มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2559 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอท่าลี่ ส่วนอำเภอภูกระดึงมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2560 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอปากชม ส่วนอำเภอนาแห้วมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2561 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอภูหลวง และอำเภอเชียงคาน ตามลำดับ ส่วนอำเภอนาแห้ว มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด จะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนช่วงอายุ 10 - 18 ปี ในปี พ.ศ.2557 - 2561 อำเภอเมืองเลย เป็นพื้นที่ที่มีการกระทำความผิดมากที่สุด

ส่วนฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเด็กและเยาวชนช่วงอายุ 10 - 18 ปี กระทำความผิดมากที่สุดโดย ในปี พ.ศ.2557 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอวังสะพุง ส่วนอำเภอภูหลวงเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2558 พื้นที่อำเภอเมืองเลยมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอท่าลี่ ส่วนอำเภอนาแห้วเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2559 อำเภอเมืองเลยเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอท่าลี่ ส่วนอำเภอภูกระดึงเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2560 อำเภอเมืองเลยเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอปากชม ส่วนอำเภอนาแห้ว มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษน้อยที่สุด และในปี พ.ศ.2561 อำเภอเมืองเลย มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติด ให้โทษมากที่สุด รองลงมา คือ อำเภอภูหลวง ส่วนอำเภอภูเรือมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดฐานเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษน้อยที่สุด

5. ช่วงอายุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ.2557 มีประชากรช่วงอายุ 10 - 18 ปี จำนวน 72,200 คน มีประชากรเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 466 คน โดยช่วงอายุ 15 - 16 ปี มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ ช่วงอายุ 17 - 18 ปี และช่วงอายุ 13 - 14 ปี ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุ 10 - 12 ปี มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด ในปี พ.ศ.2558 มีประชากร ช่วงอายุ 10 - 18 ปี จำนวน 70,785 คน มีประชากรเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 345 คน โดยช่วงอายุเด็กและเยาวชนกระทำความผิดต่อประชากรมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 15 - 16 ปี รองลงมา คือ ช่วงอายุ 17 - 18 ปี และช่วงอายุ 13 - 14 ปี ตามลำดับ ในปี พ.ศ.2559 มีประชากรช่วงอายุ 10 - 18 ปี จำนวน 69,660 คน มีจำนวนประชากรเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 357 คน

โดยช่วงอายุเด็กและเยาวชนกระทำความผิดต่อประชากรมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 15 - 16 ปี รองลงมา คือช่วงอายุ 17 - 18 ปี และช่วงอายุ 13 - 14 ปี ตามลำดับ และในปี พ.ศ.2560 มีประชากรช่วงอายุ 10 - 18 ปี จำนวน 68,874 คน มีจำนวนเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 291 คน โดยช่วงอายุ 17 - 18 ปี เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ เด็กและเยาวชนช่วงอายุ 15 - 16 ปี และช่วงอายุ 13 - 14 ปี ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุ 10 - 12 ปี มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด และในปี พ.ศ. 2561 มีประชากรช่วงอายุ 10 - 18 ปี จำนวน 68,874 คน มีจำนวนเด็กและเยาวชนกระทำความผิด จำนวน 230 คน โดยช่วงอายุ 17 - 18 ปี เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมา คือ เด็กและเยาวชนช่วงอายุ 15 - 16 ปี และช่วงอายุ 13 - 14 ปี ตามลำดับ ส่วนช่วงอายุ 10 - 12 ปี มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดน้อยที่สุด จะเห็นได้ว่าปี พ.ศ.2557 - พ.ศ.2559 เด็กและเยาวชนช่วงอายุ 15 - 16 ปี กระทำความผิดมากที่สุด ส่วนในปี พ.ศ.2560 -พ.ศ.2561 เด็กและเยาวชนช่วงอายุ 17 - 18 ปี กระทำความผิดมากที่สุด

6. การกระทำความผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ.2557 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ จำนวน 148 คน โดยฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำมากที่สุด รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิตและร่างกาย และฐานความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน ตามลำดับ ในปี พ.ศ.2558 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ จำนวน 106 คน โดยฐานความผิดที่กระทำความผิดซ้ำ มากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน ในปี พ.ศ.2559 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ จำนวน 94 คน ฐานความผิดที่กระทำความผิดซ้ำมากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน และความสงบสุข เสรีภาพและชื่อเสียง ตามลำดับ ส่วนในปี พ.ศ.2560 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ จำนวน 60 คน ฐานความผิดที่กระทำความผิดซ้ำมากที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ในปี พ.ศ. 2561 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำ จำนวน 31 คน โดยฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซ้ำมากที่สุด รองลงมา คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ.2557 - 2561 ฐานความผิดที่กระทำความผิดซ้ำมากที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ที่มา : สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเลย

7.3 ยาเสพติด

ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดเลย เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 - 2561 พบว่า มีคดีการจับกุมได้ลดลง ในปี 2560 จำนวน 1,436 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.22 แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี 2561 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2560 จำนวน 113 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.57

ยาเสพติดที่จับกุมได้เพิ่มขึ้นจากปี 2560 ได้แก่ ยาบ้า ไอซ์ กระท่อมและกัญชาแห้ง ในส่วนของ กัญชาสด สารระเหย เฮโรอีน และฝิ่น มีสถิติการจับกุมได้ลดลง

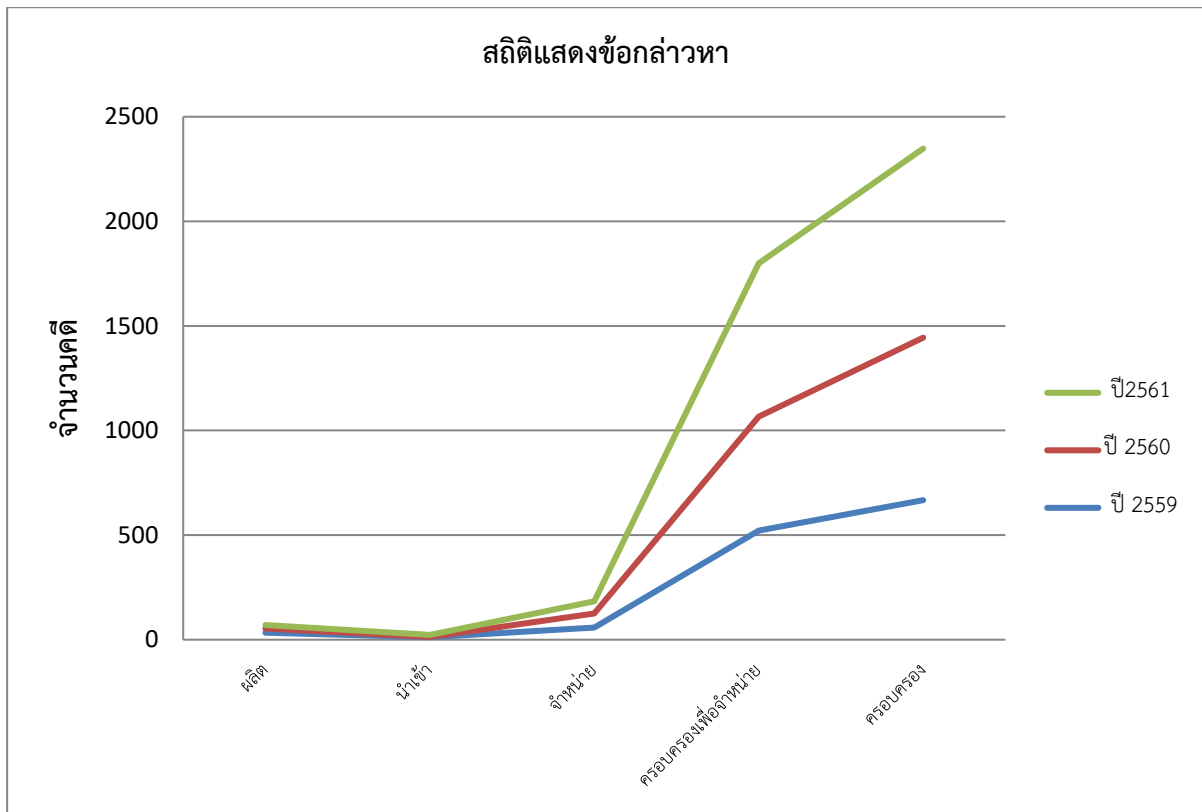
ตารางแสดงสถิติการจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่จังหวัดเลย ปี 2559 – 2561

จับกุมได้	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561	
	ราย	จำนวน	ราย	จำนวน	ราย	จำนวน
ยาบ้า	4,344	383,255.25 (เม็ด)	2,930	3,090,878.25 (เม็ด)	3,053	6,944,090.25 (เม็ด)
ไอซ์	26	1,867.70 (กรัม)	42	977.237 (กรัม)	39	162,554.374 (กรัม)
กระท่อม	8	119.4 (ใบ)	8	82 (ใบ)	11	5,531.3
กัญชาสด	34	656 (ต้น)	21	59 (ต้น)	15	1,609
กัญชาแห้ง	173	676,619.64 (กรัม)	161	9,927.99 (กรัม)	157	21,632.83 (กรัม)
สารระเหย	14	3 (กระป๋อง)	1	1 (กระป๋อง)	1	1
เฮโรอีน	0	0	0	0	0	0
ฝิ่น	0	0	0	0	0	0
รวม	4,599		3,163		3,276	7,135,418.75

ประเภทข้อกล่าวหาเสพติดในพื้นที่จังหวัดเลย เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 - 2560 พบว่าประเภทข้อกล่าวหาจำหน่าย มีจำนวนคดีและผู้ต้องหา เพิ่มขึ้นในปี 2560 แต่มีแนวโน้มลดลงในปี 2561 ส่วนประเภทข้อกล่าวหาครอบครองเพื่อจำหน่าย และประเภทข้อกล่าวหาครอบครอง มีจำนวนคดีและผู้ต้องหา เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี 2561 เป็นประเภทข้อกล่าวหาครอบครองเพื่อจำหน่าย เพิ่มขึ้นมากที่สุด 187 คดี คิดเป็นร้อยละ 34.31 รองลงมาคือ ประเภทข้อกล่าวหาครอบครอง 127 คดี คิดเป็นร้อยละ 16.34 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2560 สำหรับประเภทข้อกล่าวหานำเข้ามีจำนวนคดีและผู้ต้องหา ลดลงในปี 2560 แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2561 และในส่วนของประเภทข้อกล่าวหาผลิต มีจำนวนคดีและผู้ต้องหาลดลงทุกปี

ตารางแสดงประเภทข้อกล่าวหาคดียาเสพติดในพื้นที่จังหวัดเลย ปี 2559 – 2561

ประเภทข้อกล่าวหา	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561	
	คดี	คน	คดี	คน	คดี	คน
ผลิต	33	31	21	20	16	15
นำเข้า	12	12	1	2	10	7
จำหน่าย	58	68	67	85	58	66
ครอบครองเพื่อจำหน่าย	522	584	545	611	732	810
ครอบครอง	667	720	777	812	904	926
รวม	1,292	1,415	1,411	1,530	1,720	1,824

ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดเลย

7.4 ความมั่นคงความชายแดน

จังหวัดเลยเป็นจังหวัดชายแดน มีพื้นที่อำเภอชายแดน 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอนาแห้ว,ด่านซ้าย,ภูเรือ,ท่าลี่, เชียงคาน และอำเภอปากชม ติดต่อกับแขวงไซยะบูลีและแขวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว เป็นระยะทางยาว 197 กม. โดยมีแม่น้ำโขง กั้นเขตแดนระยะทาง 71 กม. อยู่ในเขตอำเภอปากชมและอำเภอเชียงคาน แม่น้ำเหือง กั้นเขตแดนระยะทาง 123 กม. อยู่ในเขตอำเภอท่าลี่ อำเภอภูเรือ อำเภอด่านซ้าย อำเภอนาแห้วและแนวสันเขา เป็นระยะทาง 3 กม. อยู่ในเขตอำเภอนาแห้ว เป็นแนวพรมแดนติดต่อกับแขวงไซยะบูลี แขวงเวียงจันทน์ ของ สปป.ลาว

สถานการณ์ปัญหาความมั่นคงในปัจจุบันมีลักษณะเป็นแบบผสมผสานระหว่างปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบเก่า ซึ่งมีจุดเน้นความมั่นคงแบบเดิม (Traditional Security) โดยมีปัญหาที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ รวมทั้ง ยังจะส่งผลกระทบต่อไปในอนาคต ได้แก่ การลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ความไม่ชัดเจนของแนวเขตแดน เป็นต้น กับปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีความซับซ้อนและมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น ซึ่งมีจุดเน้นความมั่นคงแตกต่างไปจากแบบเดิม (Non-Traditional Security) และเมื่อประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย ยาเสพติด แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ความขัดแย้งในสังคม การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณภัยต่างๆ การก่อการร้าย และ อาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของประชาชนและทุกภาคส่วนในพื้นที่ให้พร้อมเผชิญกับสถานการณ์และภัยคุกคามที่จะเกิดขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการบริหารจัดการ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงได้อย่างเป็นรูปธรรม

จังหวัดเลย จัดเป็นพื้นที่จังหวัดชายแดน ปัญหาที่มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่ระยะต่อไป มีทั้งปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบเก่า (Traditional Security) และภัยคุกคามความมั่นคงรูปแบบใหม่ (Non-Traditional Security) และหลายปัญหาได้ขยายตัวเข้าสู่พื้นที่อย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย ความไม่ชัดเจนของ แนวเขต การลักลอบหนีเข้าเมือง การกำหนดสถานะบุคคล ยาเสพติด แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย การทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สาธารณภัย โรคระบาดตามแนวชายแดน อาชญากรข้ามชาติ เป็นต้น

แนวโน้มปัญหาความมั่นคงชายแดนจังหวัดเลย

1. **ปัญหา ยาเสพติด** มีแนวโน้มว่าจะมีการลักลอบขนยาเสพติดมากขึ้น โดยดูได้จากข้อมูลการจับกุมยาเสพติด เนื่องจากผลการสกัดกั้นของหน่วยงานในภาคเหนือ ส่งผลให้กลุ่มขบวนการค้ายาเสพติดใช้เส้นทางการลักลอบนำเข้ามา ผ่านทาง สปป.ลาว เพื่อนำเข้าประเทศไทยทางพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนมากขึ้น สำหรับการลักลอบนำเข้าสู่ฝั่ง ไทย บางส่วนจะนำเข้ามาผ่านบริเวณด่านถาวรเป็นหลัก สำหรับรายย่อยจะนำเข้ามาผ่านจุดผ่อนปรนทางการค้า ช่องทาง/ท่าข้าม ตามแนวลำน้ำเหือง และลำน้ำโขง โดยใช้ลักษณะภูมิประเทศและช่องทาง/ท่าข้าม ทำการแทรกซึมเพื่อลักลอบ นำเข้า และจะใช้วิธีทิ้งของไว้ ณ จุดนัดพบตามแนวชายแดน เพื่อให้กลุ่มขบวนการฝั่งไทยไปรับแล้วนำไปยังตำบลรวบรวม เพื่อให้ได้จำนวนตามที่ต้องการ จากนั้นจึงลำเลียงเข้าสู่พื้นที่ตอนใน และหากความร่วมมือยังไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควร ก็จะทำให้ความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

2. **ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย** ยังเป็นปัญหาเงื่อนไขชายแดนที่มีปริมาณที่สูง สาเหตุหลัก เนื่องจากมาจากลักษณะพื้นที่และความต้องการในการไปมาหาสู่ของราษฎรทั้งสองฝั่งที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะเครือญาติ รวมทั้งปัจจัยความต้องการแรงงานต่างด้าวอัตราค่าจ้างที่ถูก สำหรับแนวโน้มของสถานการณ์การลักลอบ หลบหนี เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายจะยังคงอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยลักษณะการลักลอบจะมีกลุ่มขบวนการลักลอบนำพาแรงงานต่าง ด้าวเข้ามาตามช่องทางผ่านแดน ซึ่งจะติดต่อกับนายหน้าฝั่ง สปป.ลาว ให้จัดหาราษฎรที่มีความประสงค์จะเข้ามาทำงานใน ประเทศไทยตามจำนวนที่ต้องการ แล้วให้ลักลอบข้ามมาที่ทำข้ามที่บริเวณจุดผ่อนปรนในวันที่เปิดทำการเพื่อการค้า หลังจากนั้นจะนำพาราษฎรลาวดังกล่าวมาพักไว้ตามสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ เพื่อการนำพาเข้าไปยังพื้นที่ตอนในต่อไป ในขณะที่เดียวกันก็ราษฎรลาวที่เข้ามาในไทยตามช่องทางจุดผ่านแดน/จุดผ่อนปรน โดยใช้บัตรอนุญาตผ่านแดนที่ถูกต้อง ตามกฎหมาย แต่เมื่อบัตรผ่านแดนหมดอายุก็จะหลบซ่อนทำงานในไทยต่อไปโดยไม่มีการต่ออายุใบอนุญาตผ่านแดนให้ ถูกต้องตามกฎหมายแต่อย่างใด โดยชาวลาวจะเข้ามารับจ้างขายแรงงาน/ขายบริการตามร้านอาหาร คาราโอเกะ และ ลักลอบเข้าไปขายแรงงานในพื้นที่ตอนใน

3. **การลักลอบค้าสินค้าหลบหนีภาษีศุลกากรของ** การลักลอบค้าสินค้าหนีภาษีในพื้นที่มีอยู่เกือบตลอดแนว ชายแดน สืบเนื่องมาจากราษฎรลาว ขาดแคลนเครื่องอุปโภค-บริโภค ซึ่งการลักลอบมีทั้งการนำเข้ามาในราชอาณาจักรฯ และนำออกนอกราชอาณาจักรฯ สินค้าที่ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรฯ ส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตร ไม้แปรรูป และเครื่องอุปโภค - บริโภค ที่ผลิตจากประเทศเวียดนามและประเทศจีน ส่วนสินค้าที่ลักลอบนำออก ราชอาณาจักรฯ ส่วนใหญ่เป็นเครื่องอุปโภค - บริโภค อุปกรณ์และอะไหล่ต่าง ๆ พื้นที่ที่มีการลักลอบจะปรากฏตาม หมู่บ้านที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับตัวเมืองหรือแหล่งชุมชนขนาดใหญ่ ทั้งฝั่งไทยและฝั่งลาว หรือบริเวณเกาะ/ดอนขนาดใหญ่ที่เป็นของ สปป.ลาว และอยู่ชิดฝั่งไทย สำหรับผู้ลักลอบค้าสินค้าหนีภาษีนั้นส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้มีอิทธิพลทาง การเมือง ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบางนาย โดยมีราษฎรในพื้นที่บางคนให้ความร่วมมือ

4. การลักลอบทำลายทรัพยากรธรรมชาติและตัดไม้ทำลายป่า

ในห้วงที่ผ่านมาพบว่าการลักลอบตัดไม้เป็นจำนวนมากเพื่อยึดครองพื้นที่ในการทำ การเกษตร นอกจากนี้ยังพบว่ามีการลักลอบตัดไม้โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้พะยูน ซึ่งประเทศที่ 3 มีความต้องการจำนวนมาก โดยดำเนินการเป็นกลุ่มขบวนการและมีเจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งราษฎรบางส่วนในพื้นที่ให้ความร่วมมือ และคาดว่า จะยังคงมีการลักลอบตัดไม้พะยูนอยู่ต่อไป เนื่องจากมีมูลค่าและผลตอบแทนสูง

5. การโจรกรรมรถข้ามแดน

ในห้วงที่ผ่านมาปรากฏการกระทำผิดไม่มากนัก โดยลักษณะการกระทำผิดจะเป็นการนำไปแลกเปลี่ยนกับ ยาเสพติดและเป็นการโจรกรรมไปขายที่ฝั่งลาวโดยตรง เนื่องจากสินค้าฝั่งไทยมีคุณภาพสูงกว่าฝั่ง สปป.ลาว และขายได้ในราคาสูงแต่มีแนวโน้มที่ไม่มากไปจากเดิม

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดเลย

8. การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) และศักยภาพการพัฒนาจังหวัดเลย

8.1 การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมที่มีต่อการพัฒนาจังหวัด

จุดแข็ง (Strength) ปัจจัยภายใน

- 1) **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** : มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และคุณภาพดินเหมาะแก่การทำเกษตร พืชปลูก พืชผักเมืองหนาว และพืชสมุนไพร
- 2) **ด้านบุคลากร ภาวะผู้นำ สมรรถนะ ความรู้และทักษะ** : ไม่มี
- 3) **ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ/การปฏิบัติงาน** : ไม่มี
- 4) **ด้านเทคโนโลยีภายใน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์** : ไม่มี
- 5) **ด้านค่านิยมร่วม ความเชื่อของบุคลากร** : มีสำเนียงภาษาพูดและการแต่งกายและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นจังหวัดเดียวที่มีลักษณะจำเพาะในประเทศไทย ดินแดนแห่งอริยสงฆ์
- 6) **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน** : เป็นจังหวัดสะอาด มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา หุบเขา ป่าไม้และอุทยานและภูมิอากาศเหมาะแก่การท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูหลวง ภูเรือ และอากาศหนาวที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จุดอ่อน (Weakness) ปัจจัยภายใน

- 1) **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** : การขนส่งไม่มีการเชื่อมโยงการคมนาคม ไปยังแหล่งท่องเที่ยว ระบบการขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยวไม่ครอบคลุม แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้คุณภาพและเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ป้ายไฟฟ้า
- 2) **ด้านบุคลากร ภาวะผู้นำ สมรรถนะ ความรู้และทักษะ** : เกษตรกรขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน และไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนสูงกว่าค่ากลาง ปัญหาด้านสุขภาพของประชากรชาวจังหวัดเลยเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (non-communicable diseases; NCDs) ปัญหาสุขภาพจิตมีแนวโน้มมากขึ้น จำนวนแพทย์ต่อประชากรต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ จำนวนผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มมากขึ้น ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด

ด้านการศึกษา จากการทดสอบระดับชาติ (O-NET,NT,PISA,V-NET) ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ค่าเฉลี่ยยังต่ำกว่ามาตรฐานระดับชาติ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้และทักษะการจัดการด้านการท่องเที่ยว และด้านภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน และไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ในท้องถิ่น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตยังขาดองค์ความรู้ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความรู้ด้านการจัดการผู้ประกอบการ SME ผู้ Exporter

- 3) **ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ/การปฏิบัติงาน :** อุตสาหกรรมการผลิตยังขาดมาตรฐานระดับชาติและสากล การเข้าถึงระบบประกันสังคมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่มีมาตรฐานในการควบคุมราคาขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกรขาดการเชื่อมโยงทางการตลาด ขาดการบูรณาการด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 4) **ด้านเทคโนโลยีภายใน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ :** ขาดนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ขาดเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย นวัตกรรมการผลิตที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น การแปรรูปสินค้าเกษตร แปรรูปยางพารา เป็นต้น ขาดเครื่องจักรแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร
- 5) **ด้านค่านิยมร่วม ความเชื่อของบุคลากร :** ปัญหายาเสพติด ปัญหาเด็กแว้น การพนันในชุมชน ปัญหาลักเล็กขโมยน้อย
- 6) **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน :** ขาดการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เช่น การบริหารจัดการน้ำ ขยะมูลฝอย ปัญหาหมอกควัน การใช้สารเคมี ยาปราบศัตรูพืช คนบุกรุกพื้นที่ป่า ช้างป่าขาดอาหาร

โอกาส (Opportunity) ปัจจัยภายนอก

- 1) **ด้านการเมือง ทิศทางของภาครัฐ :** ไม่มี
- 2) **ด้านเศรษฐกิจ การตลาด/การแข่งขัน ค่านิยมผู้บริโภค :** นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ มีชายแดนติดกับ สปป.ลาว แม่น้ำโขงและแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวและการค้าชายแดน มีเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมล้านช้างที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว) และมีเทศกาลการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น ผีตาโขน ไม้เมืองหนาวภูเรือ เทศกาลคริสต์มาส ฯลฯ แนวโน้มผู้บริโภคนิยมอาหารสะอาด ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในธุรกิจและชีวิตประจำวัน นักลงทุนสนใจมาทำธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเลย แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรอยู่ในจังหวัดใกล้เคียง
- 3) **ด้านข้อกำหนดและกฎหมาย :** รัฐบาลประกาศให้จังหวัดเลยเป็น (1) พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมี อพท.5 : พื้นที่พิเศษเลย เป็นหน่วยประสานงานในระดับพื้นที่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 สนับสนุนการค้าและบริการเชื่อมโยงกับต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคอาเซียน และอุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกษตร Zoning เกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว
- 4) **ด้านสังคม/วัฒนธรรมภายนอก :** ไม่มี
- 5) **ด้านเทคโนโลยีระดับสากล :** ไม่มี

- 6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายนอก : ปริมาณน้ำฝน ประมาณ 1,300 มม. /ปี
- 7) ด้านโครงสร้างพื้นฐานภายนอก ระบบขนส่ง : มีท่าอากาศยานรองรับการเดินทางเข้าสู่จังหวัดเลย เป็นประตูเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ภาคเหนือและประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว มีระบบการคมนาคมและการขนส่งสะดวกและเข้าถึงแหล่งผลิตได้ง่าย

อุปสรรค (Threat) ปัจจัยภายนอก

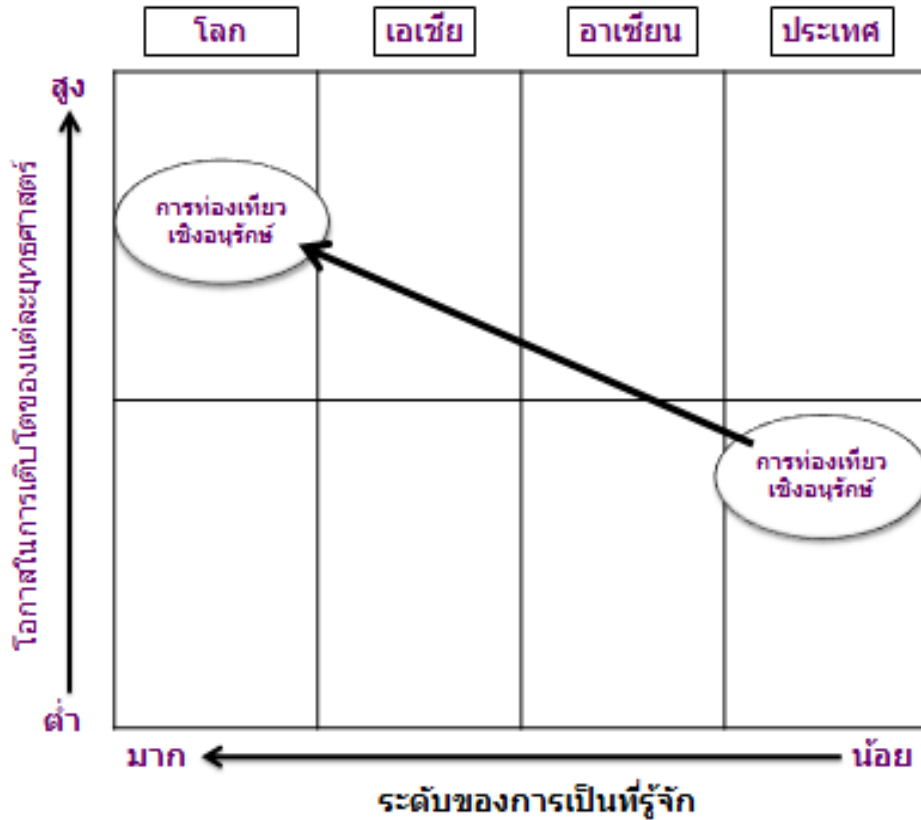
- 1) ด้านการเมือง ทิศทางของภาครัฐ : การเมืองไม่มีเสถียรภาพเนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ทิศทางการบริหารประเทศไม่ต่อเนื่อง
- 2) ด้านเศรษฐกิจ การตลาด/การแข่งขัน ค่านิยมผู้บริโภค : เศรษฐกิจชะลอตัวจากภัยโรคระบาด COVID-19 ธนาคารปล่อยสินเชื่อภายใต้ข้อกำหนดที่รัดกุมมากยิ่งขึ้น คู่แข่งทางการค้ามีมากขึ้นจากการเปิดตลาดการค้าเสรี และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3) ด้านข้อกำหนดและกฎหมาย : ปัญหาการมีเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกินของราษฎร พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ยังขาดเอกสารสิทธิ์ ข้อจำกัดด้านกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวส่วนมากเป็นป่าสงวน และปัญหาผังเมืองยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนา ปัญหากฎหมายการค้า/การลงทุน
- 4) ด้านสังคม/วัฒนธรรมภายนอก : การลักลอบนำสิ่งผิดกฎหมายจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าในพื้นที่จังหวัดเลย และการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวผ่านเข้าออกตามแนวชายแดน
- 5) ด้านเทคโนโลยีระดับสากล : ไม่มี
- 6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายนอก : ปัญหาโรคระบาด COVID-19 ทำให้การพัฒนาประเทศหยุดชะงัก ปัญหาเรื่องแมลงวันระบาด ภัยธรรมชาติและสถานการณ์ฉุกเฉินจำเป็นเร่งด่วน
- 7) ด้านโครงสร้างพื้นฐานภายนอก ระบบขนส่ง : ไม่มี

8.2 ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัดเลย (Positioning)

8.2.1 เมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

8.2.2 เมืองการเกษตรแบบผสมผสาน

8.2.3 เมืองส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุน

8.3 วิเคราะห์สถานะแวดล้อมภายในและภายนอก

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน : มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และคุณภาพดินเหมาะแก่การทำเกษตรเพาะปลูกพืชผักเมืองหนาว และพืชสมุนไพร</p> <p>2) ด้านบุคลากร ภาวะผู้นำ สมรรถนะ ความรู้และทักษะ : ไม่มี</p> <p>3) ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ/การปฏิบัติงาน : ไม่มี</p> <p>4) ด้านเทคโนโลยีภายใน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ : ไม่มี</p> <p>5) ด้านค่านิยมร่วม ความเชื่อของบุคลากร : มีสำเนียงภาษาพูดและการแต่งกายและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นจังหวัดเดียวที่มีลักษณะจำเพาะในประเทศไทย ดินแดนแห่งอริยสงฆ์</p>	<p>1) ด้านการเมือง ทิศทางของภาครัฐ : ไม่มี</p> <p>2) ด้านเศรษฐกิจ การตลาด/การแข่งขัน</p> <p>ค่านิยมผู้บริโภค : นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ มีชายแดนติดกับ สปป.ลาว แม่น้ำโขงและแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวและการค้าชายแดน มีเส้นทางทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมล้านช้างที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว) และมีเทศกาลการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น ผีตาโขน ไม้เมืองหนาวฤดูร้อน เทศกาลคริสต์มาส ฯลฯ แนวโน้มผู้บริโภคนิยมอาหารสะอาด ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในธุรกิจและชีวิตประจำวัน นักลงทุนสนใจมาทำธุรกิจ</p>

<p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน : เป็นจังหวัดสะอาด มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา หุบเขา ป่าไม้และอุทยานและภูมิอากาศเหมาะแก่การท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูหลวง ภูเรือ และอากาศหนาวที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p>	<p>ด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเลย แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรอยู่ในจังหวัดใกล้เคียง</p> <p>3) ด้านข้อกำหนดและกฎหมาย : รัฐบาล ประกาศให้จังหวัดเลยเป็น (1) พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมี อพท.5 : พื้นที่พิเศษเลย เป็นหน่วยประสานงานในระดับพื้นที่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 สนับสนุนการค้าและบริการเชื่อมโยงกับต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคอาเซียน และอุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกษตร Zoning เกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>4) ด้านสังคม/วัฒนธรรมภายนอก : ไม่มี</p> <p>5) ด้านเทคโนโลยีระดับสากล : ไม่มี</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายนอก : ปริมาณน้ำฝน ประมาณ 1,300 มม. /ปี</p> <p>7) ด้านโครงสร้างพื้นฐานภายนอก ระบบขนส่ง : มีท่าอากาศยานรองรับการเดินทางเข้าสู่จังหวัดเลย เป็นประตูเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ภาคเหนือและประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว มีระบบการคมนาคม และการขนส่งสะดวกและเข้าถึงแหล่งผลิตได้ง่าย</p>
<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO) :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยกกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่ระดับชาติหรือสากล 2) สร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม 3) เพิ่มศักยภาพการผลิตด้านการเกษตร 4) ยกกระดับมาตรฐานการเกษตรสู่เกษตรอินทรีย์	

จุดแข็ง (S) ปัจจัยภายใน	อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก
<p>1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน : มีสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และคุณภาพดินเหมาะแก่การทำเกษตรเพาะปลูกพืชผักเมืองหนาว และพืชสมุนไพร</p> <p>2) ด้านบุคลากร ภาวะผู้นำ สมรรถนะ ความรู้และทักษะ : ไม่มี</p> <p>3) ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ/การปฏิบัติงาน : ไม่มี</p> <p>4) ด้านเทคโนโลยีภายใน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ : ไม่มี</p> <p>5) ด้านค่านิยมร่วม ความเชื่อของบุคลากร : มีสำเนียงภาษาพูดและการแต่งกายและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งเป็นจังหวัดเดียวที่มีลักษณะจำเพาะในประเทศไทย ดินแดนแห่งอริยสงฆ์</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน : เป็นจังหวัดสะอาด มีสภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา หุบเขา ป่าไม้และอุทยานและภูมิอากาศเหมาะแก่การท่องเที่ยว เช่น ภูกระดึง ภูหลวง ภูเรือ และอากาศหนาวที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p>	<p>1) ด้านการเมือง ทิศทางของภาครัฐ : การเมืองไม่มีเสถียรภาพเนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ทิศทางการบริหารประเทศไม่ต่อเนื่อง</p> <p>2) ด้านเศรษฐกิจ การตลาด/การแข่งขัน ค่านิยมผู้บริโภค : เศรษฐกิจชะลอตัวจากภัยโรคระบาด COVID-19 ธนาคารปล่อยสินเชื่อภายใต้ข้อกำหนดที่รัดกุมมากยิ่งขึ้น คู่แข่งทางการค้ามีมากขึ้นจากการเปิดตลาดการค้าเสรีและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>3) ด้านข้อกำหนดและกฎหมาย : ปัญหาการมีเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกินของราษฎร พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ยังขาดเอกสารสิทธิ์ ข้อจำกัดด้านกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวส่วนมากเป็นป่าสงวน และปัญหาผังเมืองยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนา ปัญหากฎหมายการค้า/การลงทุน</p> <p>4) ด้านสังคม/วัฒนธรรมภายนอก : การลักลอบนำสิ่งผิดกฎหมายจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าในพื้นที่จังหวัดเลย และการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวผ่านเข้าออกตามแนวชายแดน</p> <p>5) ด้านเทคโนโลยีระดับสากล : ไม่มี</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายนอก : ปัญหาโรคระบาด COVID-19 ทำให้การพัฒนาประเทศหยุดชะงัก ปัญหาเรื่องแมลงวันระบาด ภัยธรรมชาติและสถานการณ์ฉุกเฉินจำเป็นเร่งด่วน</p> <p>7. ด้านโครงสร้างพื้นฐานภายนอก ระบบขนส่ง : ไม่มี</p>
<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST) :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้แข่งขันได้ 2) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตเพื่อการแข่งขัน 3) พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์สู่มาตรฐานสากล 	

จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน	โอกาส (O) ปัจจัยภายนอก
<p>1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน : การขนส่งไม่มีการเชื่อมโยงการคมนาคม ไปยังแหล่งท่องเที่ยว ระบบการขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยวไม่ครอบคลุม แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้คุณภาพและเพียงพอ เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ป้ายไฟฟ้า</p> <p>2) ด้านบุคลากร ภาวะผู้นำ สมรรถนะ ความรู้และทักษะ : เกษตรกรขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน และไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนสูงกว่าค่ากลาง ปัญหาด้านสุขภาพของประชากรชาวจังหวัดเลยเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (non-communicable diseases; NCDs) ปัญหาสุขภาพจิตมีแนวโน้มมากขึ้น จำนวนแพทย์ต่อประชากรต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ จำนวนผู้สูงอายุก็มีแนวโน้มมากขึ้น ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ด้านการศึกษา จากการทดสอบระดับชาติ (O-NET,NT,PISA,V-NET) ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ค่าเฉลี่ยยังต่ำกว่ามาตรฐานระดับชาติ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้และทักษะการจัดการด้านการท่องเที่ยว และด้านภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน และไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ในท้องถิ่น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตยังขาดองค์ความรู้ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความรู้ด้านการจัดการผู้ประกอบการ SME สู่อุปกรณ์ Exporter</p> <p>3) ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ/การปฏิบัติการ : อุตสาหกรรมการผลิตยังขาดมาตรฐานระดับชาติและสากล การเข้าถึงระบบประกันสังคมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่มีมาตรฐานในการควบคุมราคา ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกรขาดการเชื่อมโยงทางการตลาด ขาดการบูรณาการด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>4) ด้านเทคโนโลยีภายใน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ : ขาดนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ขาดเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย นวัตกรรมการผลิตที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น การแปรรูปสินค้า</p>	<p>1) ด้านการเมือง ทิศทางของภาครัฐ : ไม่มี</p> <p>2) ด้านเศรษฐกิจ การตลาด/การแข่งขัน ค่านิยมผู้บริโภค : นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ มีชายแดนติดกับ สปป.ลาว แม่น้ำโขงและแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นเส้นทางท่องเที่ยวและการค้าชายแดน มีเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมล้านช้างที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (สปป.ลาว) และมีเทศกาลการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง เช่น ฝัตาโชน ไม้เมืองหนาวฤดูร้อน เทศกาลคริสต์มาส ฯลฯ แนวโน้มผู้บริโภคนิยมอาหารปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในธุรกิจและชีวิตประจำวัน นักลงทุนสนใจมาทำธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเลย แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรอยู่ในจังหวัดใกล้เคียง</p> <p>3) ด้านข้อกำหนดและกฎหมาย : รัฐบาลประกาศให้จังหวัดเลยเป็น (1) พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมี อพท.5 : พื้นที่พิเศษเลยเป็นหน่วยประสานงานในระดับพื้นที่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 สนับสนุนการค้าและบริการเชื่อมโยงกับต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคอาเซียน และอุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกษตร Zoning เกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย เป็นพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว</p> <p>4) ด้านสังคม/วัฒนธรรมภายนอก : ไม่มี</p> <p>5) ด้านเทคโนโลยีระดับสากล : ไม่มี</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายนอก : ปริมาณน้ำฝน ประมาณ 1,300 มม. /ปี</p> <p>7) ด้านโครงสร้างพื้นฐานภายนอก ระบบขนส่ง : มีท่าอากาศยานรองรับการเดินทางเข้าสู่จังหวัดเลยเป็นประตูเชื่อมโยงการท่องเที่ยวสู่ภาคเหนือและประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว มีระบบ</p>

<p>เกษตร แปรรูปยางพารา เป็นต้น ขาดเครื่องจักรแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร</p> <p>5) ด้านค่านิยมร่วม ความเชื่อของบุคลากร : ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาเด็กแว้น การพนันในชุมชน ปัญหาลักเล็กขโมยน้อย</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน : ขาดการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เช่น การบริหารจัดการน้ำ ขยะมูลฝอย ปัญหาหมอกควัน การใช้สารเคมี ยาปราบศัตรูพืช คนบุกรุกพื้นที่ป่า ช้างป่าขาดอาหาร</p>	<p>การคมนาคมและการขนส่งสะดวกและเข้าถึงแหล่งผลิตได้ง่าย</p>
<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่มาตรฐานระดับประเทศ 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การบริการ ให้ได้มาตรฐาน 4) เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ 	
<p>จุดอ่อน (W) ปัจจัยภายใน</p>	<p>อุปสรรค (T) ปัจจัยภายนอก</p>
<p>1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน : การขนส่งไม่มีการเชื่อมโยงการคมนาคม ไปยังแหล่งท่องเที่ยว ระบบการขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยวไม่ครอบคลุม แหล่งท่องเที่ยวยังไม่ได้คุณภาพและเพียงพอ เช่น ห้องน้ำที่จอดรถ ป้ายไฟฟ้า</p> <p>2) ด้านบุคลากร ภาวะผู้นำ สมรรถนะ ความรู้และทักษะ : เกษตรกรขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน และไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนสูงกว่าค่ากลาง ปัญหาด้านสุขภาพของประชากรชาวจังหวัดเลยเกี่ยวกับโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (non-communicable diseases; NCDs) ปัญหาสุขภาพจิตมีแนวโน้มมากขึ้น จำนวนแพทย์ต่อประชากรต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ จำนวนผู้สูงอายุก็มีแนวโน้มมากขึ้น ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ด้านการศึกษา จากการทดสอบระดับชาติ (O-NET, NT, PISA, V-NET) ของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ค่าเฉลี่ยยังต่ำกว่ามาตรฐานระดับชาติ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้และทักษะการจัดการด้านการท่องเที่ยว และด้านภาษาอังกฤษและภาษาในกลุ่ม</p>	<p>1) ด้านการเมือง ทิศทางของภาครัฐ : การเมืองไม่มีเสถียรภาพเนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ทิศทางการบริหารประเทศไม่ต่อเนื่อง</p> <p>2) ด้านเศรษฐกิจ การตลาด/การแข่งขัน ค่านิยมผู้บริโภค : เศรษฐกิจชะลอตัวจากภัยโรคระบาด COVID-19 ธนาคารปล่อยสินเชื่อภายใต้ข้อกำหนดที่รัดกุมมากยิ่งขึ้น คู่แข่งทางการค้ามีมากขึ้นจากการเปิดตลาดการค้าเสรีและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>3) ด้านข้อกำหนดและกฎหมาย : ปัญหาการมีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินของราษฎร พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ยังขาดเอกสารสิทธิ์ ข้อจำกัดด้านกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวส่วนมากเป็นป่าสงวน และปัญหาผังเมืองยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนา ปัญหากฎหมายการค้า/การลงทุน</p>

<p>ประเทศอาเซียน และไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ในท้องถิ่น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตยังขาดองค์ความรู้ในการพัฒนาศักยภาพการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความรู้ด้านการจัดการผู้ประกอบการ SME ผู้ Exporter</p> <p>3) ด้านโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารจัดการ/การปฏิบัติงาน : อุตสาหกรรมการผลิตยังขาดมาตรฐานระดับชาติและสากล การเข้าถึงระบบประกันสังคมต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ไม่มีมาตรฐานในการควบคุมราคา ขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกรขาดการเชื่อมโยงทางการตลาด ขาดการบูรณาการด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>4) ด้านเทคโนโลยีภายใน เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ : ขาดนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ขาดเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย นวัตกรรมการผลิตที่ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น การแปรรูปสินค้าเกษตร แปรรูปยางพารา เป็นต้น ขาดเครื่องจักรแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร</p> <p>5) ด้านค่านิยมร่วม ความเชื่อของบุคลากร : ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาเด็กแว้น การพนันในชุมชน ปัญหาเล็กเล็กขโมยน้อย</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใน : ขาดการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เช่น การบริหารจัดการน้ำ ขยะมูลฝอย ปัญหาหมอกควัน การใช้สารเคมี ยาปราบศัตรูพืช คนบุกรุกพื้นที่ป่า ช้างป่าขาดอาหาร</p>	<p>4) ด้านสังคม/วัฒนธรรมภายนอก : การลักลอบนำสิ่งผิดกฎหมายจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาในพื้นที่จังหวัดเลย และการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวผ่านเข้าออกตามแนวชายแดน</p> <p>5) ด้านเทคโนโลยีระดับสากล : ไม่มี</p> <p>6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายนอก : ปัญหาโรคระบาด COVID-19 ทำให้การพัฒนาประเทศหยุดชั่วคราว ปัญหาเรื่องแมลงวันระบาด ภัยธรรมชาติและสถานการณ์ฉุกเฉินจำเป็นเร่งด่วน</p> <p>7. ด้านโครงสร้างพื้นฐานภายนอก ระบบขนส่ง : ไม่มี</p>
<p>กลยุทธ์เชิงรับ (WT) :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนสู่มาตรฐานระดับประเทศ 2) เตรียมพร้อมและตอบสนองสถานการณ์วิกฤต 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การบริการ ให้ได้มาตรฐาน 4) เสริมสร้างศักยภาพคน และชุมชนให้มีความเข้มแข็ง	